

תיק:

נספח א בקשה פירוק, פרוטוקול הקרטל ומשערו אסם בארגון הקרטל.

נספח ב פרוטוקול הדין בבקשת הפרוק ציוף הפרוטוקול ע"י אלישיך במינוי המפרק שהממלץ אסם

נספח ג בבקשת פסולות ראשונה שקריה על הקשר עם אל' זוהר דירקטורי/מנהל באסם.

נספח ד פרוטוקול בבקשת הפסולות וההחלטה אישור הדיווף ע"י אלישיך בפרוטוקול ומינוי ולבוסק'!
ושאיתנה בקשר עם אל' אליהו זוהר.

נספח ה החלטת העליון בערעור על הפסולות קבלת דברי אלישיך לגבי גרסתה על הקשר עם אל'
זוהר

נספח ז ראיון עם אל' זוהר המאשר שהוא חבר קרוב של אלישיך בסתריה לדבריה בהחלטת הפסולות

נספח ו' תצלומי חיבוקים קרובים בין ורדה אלישיך לאלי זוהר

נספח ז' ניתוח שקריה של אלישיך

נספח ח בקשה ראשונה בהסכם למחיקת בקשה פרוק שטרם נדנה, הסחתת של אלישיך במחיקת
הבקשה להוביל ל夸יסת פיקנטי

נספח ט בקשה למתן החלטה בבקשת המחיקה

נספח י' בקשה נוספת למחיקת תיק פירוק

נספח יא החלטת אלישיך בעניין אחר מתאריך 11.04.99 שמננה ניתן ללמידה של אלישיך מודעת היבט
למשמעות הסחתת בהחלטת המחיקה.

נספח יב כתוב תביעה נגד הכנר שלא נתן תגובה למרות הזמן שהוקצטו לתגובה

נספח יג בקשה ותשובה אלישיך ממנה עולה בבירור שהוא מתודרכט מחוץ לאולם בית המשפט עם
בעל דין או שלו מטרה להראות קשר עם בעל הדין

נספח יד פסק דין השופט שבוח והעליו על מצבה הטוב של פיקנטי עד הקרטל,

נספחטו החלטה להמציא את דפי הבנק של פיקנטי למפרק הצלבניות שמה ניתן לראות את היקף
המסחר במוצרים מתחברים לאסם כאשר לא בוצע כלל הרמת מסך. עוד דרך לשחיבת פיקנטי לחישול

נספח ט' מינוי בעליה של אלישיך לדירקטורי בריבוע הכחול בשנת 2002 חברה מתחילה בפיקנטי
בשיווק ומרוויחה מהיחסול.

נספח יז מינוי בעליה של אלישיך לדירקטורי/מנהל בחברת אסם בגיל 77

נספח יז' אישור הרשות לנירות ערך על תשלום ליוסף אלישיך כדירקטורי באסם.

נספח יח תלונה לשר המשפטים על אלישיך

נספח יט פסק דין בעליון שמננו עולה שפיקנטי סמור לפירוק שלימה סכומי מע"מ גדולים מאשר את
הטענה שהקרTEL שגרם לחיסול פיקנטי.

נספח יכ גידולי הרוח של חברת אסם מאז חיסול פיקנטי

נספח יא חוות דעת של דר' בנימין אילן על נזקי פיקנטי מכמה מוצרים שהתחרו באסם.

נספח א

בקשת פירוק שהוגשה ע"י פיקנטי נגד הצלבניות
עם פרוט לגביו הקרטל וחלוקת של אסם

תיק פירוק 97/ 592

זמי 97/ 3,257

בעניין: פקודת החברות (נוסחת חדש), התשנמ"ג - 1983

המבקשת: פיקוני תעשיות מזון (ישראל) בע"מ

ח.פ. 510811607

מרחוב כהנמן (השומר) 104, בני-ברק

ע"י ב"כ ע"ד ד"ר מגרט ואו א. גולדט ו/או

ג. פרישטוק ו/או א. מעין

מרחוב חמונאים 68, תל אביב 65237

טלפון 6852525 פקס 010 6856666

בית המשפט המתוון בתל-אביב	
ג. תל-אביב	
21.10.1997	
תפקידו וארון	

- 2 -

המשיבות: 1. צלבנית השקעות בע"מ ח.פ. 510953227

2. צלבנית שיווק סלטיים ונקיונים (תשמ"ו) בע"מ ח.פ. 511113995

3. צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ ח.פ. 512212853

4. הסינית טי - אוצין בע"מ ח.פ. 511317034

5. צלבנית צפון (1996) בע"מ ח.פ. 512341017

6. ח.א. מזון בע"מ ח.פ. 511084253

כלן מרחוב אצ"ל 20, א.ת. חדש ראשון לצוין

בקשה לנינויי מפרק - זמני

בית המשפט הנכבד מתבקש בזה למנות לחברות המשיבות נפרק זמני שסמכויותיו יוגדרו בצו, וזאת מן הנימוקים כדלהלן:

א. החברה המבקשת סיפקה כווצרי מזון לחברות המשיבות (שהן חברות לשיווק וניהול חניות סופרמרקטים), ואשר לא שיילמו את תמורתם.

ב. המבקשת נושא במשיבות בסכום של כ- 18.5 מיליון ש"ח, נכון ליום 30/9/97 כמפורט להלן:

(1) המשיבה 1 חייבת למבקשת סך של כ- 0.7 מיליון ש"ח.

(2) המשיבה 2 חייבת למבקשת סך של כ- 3.3 מיליון ש"ח.

(3) המשיבה 3 חייבת למבקשת סך של כ- 7.9 מיליון ש"ח.

(4) המשיבה 4 חייבת למבקשת סך של כ- 2.5 מיליון ש"ח.

(5) המשيبة 5 חייבת לבקשת סך של כ - 4.1 מיליון ש"ח.

ג. לבקשת אין בטחנות אצל המשיבות (למעט האמור דלהלן), אשר כאמור אין פורעת את חובן לבקשת, על - פי העובדות והניסיונות המתוארים להן בבקשת זו.

ד. עםפתיה כל חנות מסחרית, התחייבה החברה אשר הפעילה החנות בערכות לתשלוט הסחורות שמתකבלת מהבקשת. בנוסף תחתיכו חברות אשר הפעילו את החניות בערכות הדדיות כלפי המבקשת.

מבוא לפסק פרטני הבקשה ונימוקים

בקשת הפרוק הייתה בקשה חריגת, שכן מדובר במצב עניינים נדיר, שבו תאגיד מגיש פגש תפרוק, אשר נטל חלק בהקמת המשיבות הוא אשר יוזם הליך לפירוקם. וזאת בגין חוב כספי אשר חייבות המשיבות לבקשת.

המערכת הניסיונית אשר תואר להלן, עלולה להניביע, אף כבר הنبيעה, בשל ייחודה, חריגותה ומורכבותה, הסתכילות שגوية על מצב עניינים זה. אולם רק בכוחה של חינה משפטית מדויקדת, סבלנית, רחבה - אופקים ומעמיקה של העובדות, אשר תתוארנה להן, יש כדי לפרט את הסבך, אשר נראה, על פניו, לנתחון מן החוץ, כפודוקס בלתי אפשרי.

בסיס הבקשה מקורה באירוע אשר התחולל במהלך חודש يول 1999. בתוך מספר ימים צעום הפסיכו ספקים, אשר עד אז סייפו סחרה למשיבות, את אספקת הסחורות; וזאת ללא כל הצדקה כלכלית, משפטית, מוסרית או אחרת. עד אז, התחנו יחסין מסוחר תקינים בין המשיבות ובין הספקים השונים, אשר במהלך השניים מכרו סחרה לחניות המבקשת במאות אלפיוני שקלים, וחפיקו מכך רווחים גודלים.

הבקשת נמנתה על הספקים שישיפקו סחרה למשיבות. היא לא השתתפה, מטבע הדברים בתרס הספקים, אולם נפגעה מהם קשות. היונת בבקשת זו תעצמצם את היקף הנזקים שסבלה המבקשת, והוא מתחייב, מלבד מחייב הדין הנוגע בישראל ומחייב הכספי, גם מעיקרו השוויון, המכחון עיקרונו יסוד בשפטית, כאמור, מעמידה המשפני של הבקשת כלפי המשיבות דומה למאדים של יתר הספקים מכוח יחסיו הנosalר בין הבקשת למשיבות, אולם מעמידה הנורומטיibi של הבקשת עולה על זה של הספקים האחרים, שכן אלה האחראים נהגו באופן בלתי ראוי ומוגנד לדין במשיבות, זאת שעה שהבקשת נמנתה על הספקים הבודדים שהמשיפו לפאק סחרה למשיבות עד סיכון להתרומותן.

לפיין, היענות לביקשת המבוקשת, קורמת, נורטיבית, לביקשות מקבילות מצד הספקים שהיו מעורבים בהרמ הכלכלי על המשיבות. תקנת הציבור אף מצמיחה את הצורך לבדוק היבט התנהגותו של ספק, ובתוך זה של המבוקשת, בתקופה הסוכוכה להתחממותו של המשיבות. בחינה שכזו תגלה העדר תום לב אצל מרבית הספקים, ואך זדון ברמות שונות. תקנת הציבור מחייבת עוד בחינתו של נקרה חסר תקדים זה על רקע תפיסות היסוד של הציבור הנאור בישראל, המכידיף להמשיך ולטפח את מגמות התחרות החופשית, שבירת המונופוליים וצמצום הקרטליים - מגמות שנן בבסיס תפיסות עולמה החברתית והכלכלית של המבוקשת. היענות לביקשה אינה רק הפתרון המשפטי הרואוי בבחינה כלכלית ומשפטית, אלא אמירה בעלת גוון ערכי מצד המערכת הטעינה על אכיפת שלטון החוק במדינת ישראל.

בקשה זו, מלבד הייתה כتب בקשה משפטית רגיל שתכליתו כלכלית, מקפתה בין שורותיה כתוב אישום מוסרי נגד הספקים המעורבים בקרTEL הנזון, וכגד הרשויות והגופים, הממסדים והחוזה ממשדים, שהיו אמורים לרשן את התאגדות הקרטלית שהובילה להתחממות המשיבות.

בבוקר בהיר בתאריך ה - 7/7/97 הפסיקו הספקים המעורבים בקרTEL את אספקת הסחורה למשיבות. זאת בניגוד להתקשרות חוויות תקפות שעמדו עימן, ואשר עד אותה עת כובדו שניים. הפסקת אספקת הסחורה למשיבות יצרה נזב של חוסר ודאות בקרב קלוקחות, ואך בקרב המשיבות, אשר העמידו את מחסניתן בנצח הכנן לקבלת סחורות, ונחלו אכזבה, שכן המשאיות בששו מלהגיע.

בתוך שכך נעשו ניסיונות רבים, ברמות ניהול השונות לבירר פשר התנהגות כל ספק וספק. ברוב המקרים התהמקו מנהלי המכירות בשיחות הטלפון של הקניינים, ואלה שכבר חשבו, ענו תשובה מתחמקות ומעורפלות. חלק מהספקים תירץ מhalb פתאומי זה בשםועת על מיצב הכלכלי של המשיבות, וחבטich לכשתפרע החמיחה הקרובת, אשר נמסרה להם, יושבו לספק סחורות. חלקם דרש ערביות אישיות עבור הסחורה אולם שהגיע זמן פירעון החמיחה והחמיחה כובדה - התהמקו הספקים מלספק סחורות והתהמקושוב מתשבות.

הגדילה לעשות החברה הדורנית לשוק הידועה כ "סנו", אשר טענה כי היא מנתינה לפירעון הממחאה שתאריך פירעונית היה 7/8/8 על מנת להמשיך את אספקת הסחורה. בפועל הפקידה החברה הניל את החמיחה כבר ב - 7/8/2, החמיחה כובדה אך מבלי שתחברה באה לפרק סטורה למשיבות.

חברות אשר דרשו ערבות אישיות, להמשיך אספקה, קיבלו ערבות זו ואולם נחת התנiosa של המשך אספקה. אולם התברר כי לחברות אלה לא הייתה כוונה לחזור ולספק סחורות, כל תכילת דרישתן הייתה השגת ערבות בתקובלת על סחורות ששופקה בעגר, על פי כללי הנשחר והתשלים הנוהגים בענף.

למען סבר האוזן יזכיר כבר בשלב זה, כי במהלך חודשים יולי – אוגוסט (מאז תחילת החרם)

ש"ח בעוד הסחרה שקיבלו באותה תקופה הייתה בשיעור אפסי, כל זאת מטען תקווה שתתברר כתקווה שוא, כי הספקים יחדשו את אספקת המוצרים.
ידעו הוא בענף המזון כי כל עסק מתקיים בנסיבות אשראי - ספקים המוכבלים בענף. חפסקת האספקה גרמה לירידה דרמטית במחוזרי המכירות, דבר שיצר תנודות שרשות כלכליות, שהיו לעללה בכוחותיהם של המשיכות. בתקופה זו נפרעו התcheinויות לספקים בסכום כולל של עשרה מיליון שקלים, ובמקביל לא סופקה סחרה, כך פירעון ההתחייבויות באותה עת נעשה במצב של העדפת הספקים על פני פירעון חובותיהם של המשיכות למבקש.

התנהגות הספקים, אילו הייתה מכונת לפני רשות השיווק הגדולה בישראל, כדוגמת שופר סל או קו-אוף, הייתה מוגבלת אף אותן. אם יום בהיר היו מחליטים הספקים לעשות יד אחת גדם, היו חברות אלה קורסות תוך זמן קצר, אף שמחוזר המכירות של הראשונה בהן מגיעה לכ- 1.2 מיליארד ש"ח ברבעון.
גם הבנקים הגדולים, ב��דינה לא היו עומדים במצב שבו מרבית מלוקחותיהם - שם בפועל גם ספיקיהם - היו מושכים את כספם במת אחצ. כפי שהמראת הבנקאית בארץ"ב התמוטטה ב- 1929 בעיטה של התנהגות בחוליה שכזו - כך היו מהתמודדים אף הבנקים בישראל, קל וחומר חברות קטנות יותר מסוגן של המשיכות.

התמוטטות זו של הנשיכות, תחת איומיהן של החברות שהתאגדו לקרטל נגן, פגעה במידה כזו גם במתה לחנוך של מאות עובדים, שאיבדו את מקומם בעבודתם ערבות תקופת החגיגים.

פרטי הבקשה ונימוקין

תחומי העיסוק של המבashtraת המבששת

1. החברה המבששת נוסדה ב - 1979 כחברה יצנית, לייצור מוצרי מזון.
2. המבששת מחזיקה ובפעילה מפעלים לייצור ועיבוד מזון, בניי - ברק ובקירת - גת. מפעל המבששת קרויים "תש לבת מפעלי פיקנטי" המפעלים יקרוו להן - תש לבת מפעלי פיקנטי.
3. המבששת מעסיקה 180 עובדים במפעלים בניי ברק ובקירת גת.
4. (א) המפעלים בניי - ברק (המכונים מפעלים ברוחב הנגן 40 ג' בניי - ברק)

תחומי העיסוק של המפעלים בניי - ברק הם כדלקמן:

- (1) מפעל לעיבודבשר: המפעל רוכש בשרגולמי, ומיצר בתום תהליך של עיבוד, הכשרה, חיתוך, הקפאה ואירועה, עשרות מוצרי בשר Kapoorim, המיעדרים לבישול, צליות, טיגון ואפייה.
- (2) מפעל לייצור נקניקים: המפעל מייצר כ - 30 סוגים נקנקיים ונקנקיות, ובכללו זה נקנקי בשר, חזיר ונקנקיים מעשנים למיניהם.
- (3) מפעל עופות: המפעל רוכש עופות לאחר שחיטה, ומיצר חלק עופות Kapoorim (פנים וחוץ), בתום תהליך של פירוק, הכשרה, הקפאה ואירועה.
- (4) מטבח ייצור מרבי: המטבח המרכזי מייצר מוצרי מזון - מוכן שונים, ובכללו זה מיני חלקים - בשר, טיגוני - דגים, מכולאים, פשטיות, מנוגטות ראשונות ותוספות.
- (5) בצמוד למפעל פועלות חנות - המפעל המכוררת היישר מן הייצור המוצרים על ידי מפעלי המבששת: מוצרי בשר ועופות, מעדן דגים,سلطים, נקנקיים, חטיפי בוטנים, מזון וכן דברי נאפה וכיו'.

(ב) המפעלים בקרית גת: (במקננים במספר מבנים שכורים באזורי התעשייה)

- (1) מפעלسلطים: מייצר כ - 30 סוגיםسلطים, באריזות שונות, על בסיס תערובות של ירקות שונים, העוברים תהליכי של עיבוד, חיתוך, בישול ואירועה. למפעל קו ייצור של אריזות אוטומומות למוצרי הסלט.
- (2) מחלקת דגים: מייצרת מעدني - דגים, מסוגי הרינג, מטיאס, וכו'.
- (3) קונדיטוריה: שלושה קוווי ייצור המפיצרים: מוצרים מוגמרים (עוגות ועוגיות), מוצרי בצק, מוצרי בצק לפיצות.
- (4) מפעל חטיפים: המפעל מייצר חטיף המשוק בשט המטבחי "מרקונה". החטיף הינו חטיף בוטנים המשוק באירועות בעלות 180 - 25 גרם.

5. בראש כל מפעל עומד מנהל מפעל, אשר בתחום אחראיותו כוללים נושאילוף,

תחלמי ייצור וambilות.

כפופים לו מנהלי מחלקות, מנהל רכש (חומראי - גלם וציוד), ומנהל מכירות.

ביצוע חזנות, קבלת חומראי - גלם, בדיקת איכות וככנות, אישורי תשלום וביצוע תשלומים, נעשים במרוץ במשדי החברה המבששת בניי - ברק.

6. שיווק המוצרים המוגדרים:

א. התוצרת המוגברת נמכרה ושווקה לחברות המשיבות באופן הבא:

- ב. החברות המשיבות הגיעו לטופסי הזמנה למנהל אחד המפעלים של תשלובת מפעלי פיקנטי, המנהל שקיבל את הזמנה פיקח על ההזמנה לאכזר - שקייה וספירת המוצרים, הקצאת שבוניות והעברת הסחורה לחברת המומינית.
- ג. בעת קבלת הסחורה בוצעה בדיקת אספקה על ידי החברה המשيبة (המקבלת), לפי ובהתאמה לחשבונית. אישור המחסני וחתימתו על החשבונית היו אסמכתא לקבלת הסחורה ובסלמותה, תוך שהמקור החתום חור למספקת - החברה המבקשת, ושים בסיס להתחשבנות בין החברות.
- ד. בנוסף, מספקת החברה המבקשת מוצריים מוגנרים מותוצרת לבניינים ומשווקים שונים, מכל רחבי הארץ.

חברות המשיבות:

7. המשيبة 1 נתאגדה ונרשמה כחברה בע"מ ביום 15 בנובמבר 1982. החברה הפעילה בראשון לציון, במבנה שכור, סופר מרקט בשטח של 1,000 מ"ר. המשيبة 1 הפעילה מסעדת סיגנון וטיקייה בקומפלקס בראשון לציון. המסעדות כוללות כ- 200 מקומות ישיבה ומציאות מגוון סוגים מזון. בנוסף, הפעילה משيبة 1 סופר מרקט בשטח של 300 מ"ר בנתניה, המשווקת את כל מוצרים המזון, כולל מוצרי המבקשת.

המשيبة 2 נתאגדה ונרשמה כחברה ביוט 31 במרס 1986. החברה הפעילה את הסופרמרקטים בחיפה ובירושלים. החנות בחיפה בשטח שכור של 1,200 מ"ר, והחנות בירושלים בשטח שכור של כ- 350 מ"ר אשר מוכרות מוצרי מזון, ביניהם מוצרי המבקשת.

המשيبة 3 : נתאגדה ונרשמה כחברה בע"מ ביום ה - 5 באוקטובר 1995. המשيبة הפעילה סופר מרקט בשטח שכור של כ - 1,000 מ"ר בעמק חפר בו נמכרו מוצריים שונים ביניהם מוצרי המבקשת.

המשيبة 4 : נתאגדה ונרשמה ביום ה - 14 באוגוסט 1988.

המשيبة הפעילה שני סופרמרקטים : בפתח בנקס בעלות החברה אשר כולל שטח מגרש של כ - חמישים دونם ובו מבנה מסחרי של כ - 1,700 מ"ר, וסופרמרקット בbij'ש בשטח שכור של כ - 350 מ"ר.

שתי החנויות מכרו את מגוון המוצרים ביניהם מוצרי המבקשת.

המשيبة 5 : נתאגדה ונרשמה בשנת 1996.

החברה הפעילה בשטח שכור של כ - 2,000 מ"ר סופרמרקット במרכז - נעמן, שבדרך אשר עכו חיפה, שמכר מוצריים שונים וביניהם תוצרת המבקשת.

המשيبة 6 : המשيبة 6 היא חברת אוחזות אשר סייפה כוח אדם למבקשת.

המבנה הארגוני של המשיבות

8. כל אחת מהחברות המכשירות פועלה במבנה ארגוני עצמאי אשר כלל; מנהל תפעול, קניין אשר רכש את נגון המוצרים הנמכרים על פי החלטתו ופקידת הנהלת חברותות אשר טיפול בחשבוניות הספקים ובփקוח הציבורים.

פתרונות חנויות המפעלים:

שותפות בין הספקים ליזט:

9. כל פיתוח חנות מסחרית בבעלות מי מהמשיבות התבססה למעשה על שותפות בין היוזם ובין הספקים השונים. תפקיד היוזם בשותפות הינו להקצות שטח מסחרי למכוורת מוציאריהם של הספקים השונים, פרסום המקום וממוצריים הנמכרים בו (פרסום היום היה על חשבונו ולא השתתפות הספקים בעלות זו בנגדם למקובל בשוק), חלק מתשפקים בשותפות היה: לעיתים מתיקת מודפי אחסון ומרקדים על חשבונו, הבאת סדרניות ומוקדי מכירות למוציאריהם ואספקת מוציאריהם בדרך של אישראי לפי תנאי תשלום המכובלים בענף.

בכל חנות הוצאה למכירה מגוון של אלף פריטים הכוללים: מוצרים מכלת, חומרי ניקוי,

10. בשרים, ירקות ופירות, דבש בזק, כלי בית וכל מגוון הספקים השונים.

תשלובת מפעלי פיקנטי סיפה בין 15% - 20% ממוצריים הנמכרים.

מחוק האשראי החדרני ע"י מספקים שונים

קייעת אספקה טרואומטית מעץ הספקים השונים

עצמאיות חוב המשיבות לפני המבוקשת

11. החוב (אובליגו) הכלול של המשיבות לבקשת, ביום ה-31- בדצמבר 1996 הסתכם לסך של כ- 11.8 מיליון ש"ח, בעוד ב- 31/7/97 גול החוב לכ- 16.2 מיליון ש"ח. ב- 30/9/97 גול החוב לכ- 18.5 מיליון ש"ח.

חוב זה נוצר בעיקר מאספקת סחורה מהתוצרת המבוקשת למשיבות ללא קבלת התמורה, אולם הגידול בחוב נובע מאספקת סחורה אשר סופקה בתמורה לבניינן הופנתה לשפיקים השונים.

12. במחצית חודש יולי 1997 הונחתה מנת מזות על החברות המכשירות, ע"י מספקים השונים, אשר הפסיקו, במת אחთ, בהפעלה (ולא כל הוועדה הראשית), את אספקתם לחנויות המשיבות, בדרך זו גרמו לדלול מהיר של מלאי המוצרים בחנויות הסופרמרקט שמנהלות המשיבות ולמחסור קיצוני בסחורה - עד לידי התroxנות המרפאים והידרדרות מסחרית כוללת.

13. בעקבות התנוגות הזרוניות והחד-צדדיות של אותם ספקים, נוצרהTAGOBAT שלרשת בלתי נמנעת, לפיה כתוצאה מההפסקה הפטאומית באספקת הסחורה ודילול מצאי המוצרים, חוללו

יתר ויתר לקוות לפקד את חניות המשיבות, כך צומצם באופן דרמטי מחוזר העסקים ותזרים המזוכנים שבידיהם, ונגעה קשה יכולת הפירעון מצדדים כלפי הספקים (הנוגדים).

במצב המשברי המפתח שנוצර נחלה המבוקשת לעזרת המשיבות, והישתת באורך זמני את גבייה החובות השוטפים מצד המשיבות בלבד, מתוך מגן מوطעה של המשיבות כלפי התובעת בתבוסם על מנת השווה של הספקים.

הsthורה שספקה ע"י המבוקשת נמכרה ללקוחות ובתמורה שלמה לשפקים השונים אשר הועזפו ע"י המשיבות בסולם פירעון התשלומיים, על פניה (ולרעתה) של המבוקשת. הכל במלתה להביע רצון הספקים החיצוניים ולפירעון של הגיעם עפ"י לוח הטילוקין, לאור הבטחתם שיוציאו לשפק אחוות. לא כך ארע. הספקים הפתיעו, כאמור חදלו בבת אחת לשפק, ובבוז מוטטו את החניות.

באופן זה גם גוזלו ואמירו חובות החברות המשיבות לפני המבוקשת עד לכדי למעלה מ - 18 מיליון ש"ח.

14. במהלך העסקים אשר קדם להפסקת האספה הsthורה סייפו הספקים השונים סחורה לשיבות בשווי של למעלה מ - 10 מיליון ש"ח לחודש, אותו סך אשר פרשו להם המשיבות.

חחל בחודש يول, עם הקטנת והפסקת האספקה המשיכו המשיבות לפרווע צ'יקים בסך של למעלה מ - 10 מיליון ש"ח לחודש לשפקים, זאת במשך החודשים يول ואוגוסט 1997.

15. ידוע הוא בשוק, כי תנאי - האשי - הספקים מהווים חלק בתנאי נפרד מקיים העסק ואשראי הספקים יהיה נהוג עד אותה תקופה אצל המשיבות היה בממוצע אשראי של: שוטף + 90 ימים, כך שהפסקת האספקה הפתואמית, ללא אפשרות מכירה של מוצריו אותו שפק - ובמקביל המשך פירעון הציקים, כמו מכל מות פלטפורמת ותפעולית לחברות המשיבות ולקיים הסופרמרקטים שבニアולן.

יודש בזה, כי הספקים נהגו לא רק בבלפיות טובה אלא בתרמיט ממש, תוך שתפרו בחתנהגותם זו את כללי המשחר הנחוגים ואת עיקרי ההגינות הנוסחרית המקובלים ובכך חרזו את גורלם של חברות המשיבות לאחnek פלטפורמת ותשיקן כל האפשרויות של קיום מחוזר עסקי חיוני ולתזרים מזומנים היכול לאפשר חמשן קיום כלכלי.

כך נהגו הספקים הללו פירעון תשלוםיהם לתמ"י חניות, לפי תנאי האשראי שקבעו בין הצדדים במסגרת יחסיהם המסחריים עד אז.

16. להלן רשימה מוגנית של הספקים שהטילו חרט, מצור וחדלות אספקה על המשיבות

(רשימה לא סגורה) :

1. אגייס (מווצרי היגיינה, סבונים, דאודורנטים, שמפו, גילוח וכו').
2. אסם (חטיפים, פסטות, ברקים, קטשוף, רטבים, נס קפה, קפה וכו').
3. אקסטרא שוק (כליים חד פעמיים, שקיות אריזה, נפות שולחן וכו').
4. גורי (נפויות, מווצרי בית וכו').
5. דננברג (קמח, מווצרי נקרט, דבש, מים מינרלים, מיצים ומצות).
6. דנזר (תה, אבקות כביסה, מווצרי טואלט, אבקות ניקוי וכו').
7. השחר (שוקולד לביריה, חלבה).
8. וייטה (מרקם, רטבים, פתיתים דגניים, חטיפים, עוגות).
9. ויליפוד (שיימורים למיניהם, ספגטי).
10. חוגלה (טיטולים, חומרני ניקוי וכו').
11. טמפו (שתייה קלה, בירה).
12. טנא גגה (גלידה).
13. ליימן שלילי (דברי מתקה, גומי לעיסה וכו').
14. עלית (שוקולד, שתייה קלה, קפה, חטיפים וכו').
15. שטוביץ (דאודורנטים, חומרני ניקוי, משחות שנייניות).
16. קווקה קולת (משקאות קלים).
17. תלמה (מרקם, רטבים, מילט, פתיתים).
18. זיסוצקי (כל סוגיה התה).
19. פרומין (קפה, ביסקווייטים, מתקה, מווצרי עסיס וכו').
20. סנו (מווצרי ניקוי, אבקות כביסה).
21. פרוסטיב (ציפורס).

הCORD החזון במכירת אניות (במカリ הפה)

17. יחדוון האספקה תכלול הביא להידירות פיננסית וארגוני מהירה של החברות המשיבות,

ולשיתוקם המכונע מוחלט של חניות הסופרמרקט.

מצד המשיבות נעשו פניות והפרשות דחויפות אל הספקים השונים, להיבנע מהפסקת אספקת הסחורות, תוך הדגשה כי הפסקת האספקה תגרום בודאות לתתמנעות מוחלטת של החניות.

יודגש, כי ההצעה לספקים השונים ערבות אישית של מר משה בדש, עבר אספקות עתיקות, אולם הצעה זו נתקלה בסירוב מצדיהם והושבה ריקם.

במטרת ההצעה לרבות אישית בהא מתווך תקווה ואמונה ושיקול עסקי כי נתינת ערבות כאמור תגרום כי הספקים יחוירו לאספקת סדרה אשר תביא את החברות לאפשרות של פירעון חובן למבקשת.

18. במצב - דברים החמור שנותהו, נאלצו המשיבות למכור סניפים, כדי לח齊לם מקרים סופית.

סניפי פ"ת, חיפה, נתניה, נסמן - עכו וב"ש נמכרו במכרי הפסדים וזה ע"מ לעמוד בתשלוט ההתחייבות לספקים, הסניפים נמכרו נזק ממחורי עלות הקמתם, כי לא ניתן היה עוד לממן את אחיזתם במצב של חוסר סחרה ודילול קיזוני במכירות.

ונוצרה דחיפות רבה במכירת הסניפים, כל עוד ניתן היה למוכרים, בטרם הגיע לידי התמימות מוחלטת שלם, שao לא היה ניתן אפילו למוכרים לאיזה גורם כלכלי ורציני שהוא.

אולם, עצם מכירת הסניפים, ובמחדו הפסדים גדולים, גרמה לחברת המבוקשת הפסדים כספיים רחבי - היקף, ובאשר עם אובדן הסניפים אבדו לקוחות גדולים לבקשת, הללו הם החברות המשייבות וחניותיהן, بد - בבד אבודה יכולתן הפיננסית לפrouח חובותיהן כלפי החברה המבוקשת.
לדוגמא : בסניף מרכז - נעמן שבצפון הארץ הושקע סכום של כ - 6,000,000 ש"ח
 (בצד זמני) ונמכר בכ - 900,000 ש"ח. הפסד בגין של 5,100,000 ש"ח

19. להלן נתונים ההתחייבות לספקים בהשוואה של ערב הפקת אספект השורה ולאתירות, נכון לתאריך 31/8/97.

<u>שם האפקט</u>	<u> חוב (משוער) בBeginInitת הפקת האפקט</u>	<u>31/8/97</u>
<u>בש"ח</u>	<u>בש"ח</u>	
עוף חיפה	3,850,000	2,472,000
אסם	835,000	433,000
פרומין	474,000	259,000
עלית	1,353,000	671,000

חסר מסחרי וחסרת תלמידים ע"י הספקים:

20. נתונים אלה מוכיחים בפועל לכל ספק, כי המשיכות עשו מצדינו את כל תמאמץ, מעלה ומעבר, לשuls את החובות לספקים. אולם בשל החרס הפתאומי והאזרוי שהוטל על החברות המשייבות, בלא כל תתראה מוקדמת, לא הייתה כל אפשרות להמשיך ולשלם, ללא תורמים מזומנים, שכמוון מאלו היה אמור להווצר ממכירה החוכרות שהספקים צריכים היו לספק.

חרס שכוה וומרה הוא לדוגמת מצב בו בוקר בהיר אחד יחלתו כל ספקיו פולני הקפה שלא לספק חוויג לחברת יצירנית וכתוואה מכך לא יהיה לחברת יצירנית, מסחרית שchorה לשוזן ולמכור, האם חברת שכוון תוכל לשרוד ולהמשיך לפrouח את ההתחייבויות ?

לחילופין אם ביום אחד יחלתו כל לקוחות הבנק למשוך בביטחון את כל פקדונותיהם מחשבונות הבנקים האם הבנק יוכל להמשיך בתפקידו?

חשיבות ייחודי מימושו נכסים בשווי של למעלה מ - 16 מיליון ש"ח ע"מ לפrouח חובות לספקים.

יודגש כי גם חברות ענק לא היו מסוגלות לעמוד מבחינה כלכלית במאובטן מעין זה, שהינו שווה ערך להטלת חרם כלכלי מוחלט.

אולם למורת זאת, כפי שמדוברים הנתונים, מצו המשיבות, בסיווע כלכלי מצד המבוקשת, עד לגבול היכולת האחורה את כוונת להיאבק ברוע הגזירה. ובאטס נחרץ גורלן של המשיבות לקרישה ובחוסר יכולת לעמוד בחובות הנוראים האשימים הייחודיים ותיישוריים הם אוטם ספקים שהטילו את החרם המשחררי עליהם.

בחותנהגותם זו כרתו הספקים במeo ידיהם את הענף עליו ישבו, וגרמו להיווצרות מעגל כספיים אפזרי וחסר תקווה, של פגיעה אנושה במוי שצדך לפרווע החוב.

את עוד: הספקים השוניים הפכו ביודען את ההסתננים המסתתרים, שבין המשיבות לביניהן, ההסתננים שנוצרו בע"פ, בחותנהגות ומכללא, מותן העובה המשותפת ויחסי המשחר השוטפים ביניהם.

וחהכuer מכל הוא המרמה שבה נקטו אותם ספקים - שותפים כאשר בהבטחות שואו הוציאו ציקים, שטרוי חוב וערבות מהמשיבות, מהמבוקשת וממן משה חדש אישית בהבטיחן כי יספקו שחורה עפ"י המקובל ביניהם.

הפועל היוצא למאובטן - דברים קיצוני זה הוא הגברת החובות שחוות החברות הבשיבות לחברה המבוקשת, המתבטאים נכון ליום ה - 30/9/97, כאמור לעיל בסך כולל של כ - 18 מיליון וחצי ש"ח.

ראש לספקים מונעיה הסchorה הייתה חברת "אסם", ובסקוּר לקייעת האספקה החלו להיות מופצות שמות זדוניות על "פיקנטוי".

הפטת שמות זדון אווזות "פיקנטוי"
מלחמת קרTEL המזון "אטט" בחברה המבוקשת
לחיאולה וסילוקה במתחרה משוק מתtipים

21. ראשיתו של החרם על "פיקנטוי" החל במעט שמות זרושע בקרב הספקים השוניים, כאשר "פיקנטוי" הגיע לפשיטת רגלי ואינה יכולה לפרווע אשראי ספקים.

שמות זדון אלו, עפ"י בירורים שערכה המבוקשת, הופצו ע"י סוכני מכירות של תשלובת "אסם".

שמות אלה זרעו בתלתן בקרב הספקים, אשר החלו לצבאו על נשרדי "פיקנטוי" ולדרוש פירעון לאletter של כל האשראי (בניגוד גמור ליחסי המשחר הקיימים ביניהם לבין המשיבות).

22. בתחילת 1997 החלה המבוקשת לייצר אטיין בוטנים, לאחר שרכשה ציוד מיוחד והכשירה

עובדים מיוםנים לכו ייצור זה.

חטיף הבוטניים (הקרווי "מרקנה") מיוצר באיכות גבוהה ומשתוות באיכותו ובטעמו לחטיף הבוטניים "במה" של אסם.

החטיף נמכר ללקוחות בפחות מכך המثير מהירות החטיף של אסם.
מחירו אצל אסם נע בין 3.5 ל - 70 ש"ח (80 גרם אריזה)
המثير בפיקנדי הינו 1.5 (באזורה הניל).

מעט שהחל שיוק החטיפים בחניות פיקנטי ואצל בשוקים אחרים, החלה אסם **במלחמת חרומה** נגד המבוקש, תוך הפעלת אינומים על בעלי חניות שם ימכרו את החטיף של פיקנטי. אסם תחדר לספק להם סחרה בהנות ובמצעים. אמצעי מלכמת נוסף היה הפעלת שמות כודנה בקשר לדבר היוט פיקנטי במצב של "פשיטת רגלי".

הוצאה הבלתי נמנעת התרחשה כמעט לעיל, ובמהירות הבזק, ונזיקה היו הרשניות כלפי חברות המשיבות, והביאו להתומות כלכליות, בתהליך מהיר של תגבות שרשראת.

כתב - התביעת של המשיבות נגד "אסם" (ביבהמ"ש המחויז בת"א)
במהלך חודש אוגוסט 1997 הגיעו המשיבות תביעת נזקן על סך של כ - 5 מיליון ש"ח, המצורפות בזאת.

השפט בanjeif "פיקנטי" ברשל"ץ

ב - 2 בספטמבר פרצה שפט. ענק במבנה המשיבות באוזור התעשייה החדש בראשון לציון, וכילתה חלק ניכר מחניין ומהמשרדים. נרטפו תיקים ומסמכים רבים, ונגרם נזק רב לרכוש המשיבות.

השפט שבסה חלוטין את כל הנהלת החשבונות של המשיבות ומגעה קשות ביכולת תפוקdon.

בנוסף כילתה השפט חלק מהומר הריאות אשר נאסר עיי' החברה לשט תביעתה נגד חברת "אסם".

פרשת ולי - פוד

ביום ה - 25/9/97 הוגש לביהמ"ש המחויז בת"א, בקשה למינוי מפרק זמני עווי יוסי כהן, מטעמה של חברת ולי - פוד אינטרנשיונל בע"מ. עוד טרם הגשת הבקשה כבר הפרסמה ידיעת בעיתון "ידיעות אחרונות" על הגשת הבקשה לכינוס הפירוק החברות. בנושא הוגש תלונה במשטרת ישראל.

בותרות אלו בעיתונים גרמו וגרכו לבקשת פגיעה בפעולות השוטפת ובכוננותם כסחרי שלה כך שהדעות הרווחות בשוק הן ש"פיקנטי" פשוטה את הרגל" שכזו אשר גורמת לדילול הקונים בחניות ולירידת הערך עד לשני שליש מהערך הרגיל.

26. העובדים

מאות עובדים לשעבר שהעסקו אצל החברות המשיבות נותרו במצב של חוסר ודאות לגבי עתידם וזכויותיהם בגין שכר ופיצויים.

הפרק עפ"י הוראות ביהם"ש הוא חינוי ע"מ שזכויות העובדים, לרבות זכויותיהם לפי חוק הביטוח הלאומי, יוסדרו ע"י המפרק שיבונה, תחת פיקוחו של ביהם"ש.

27. פעולות הוצאה נגד המשיבות

נקודות פעולות הוצאה לפועל נגד המשיבות. במצב הדברים הנוכחי, מטעור החורך הדוחן למנוחת מפרק זמני לחברות המשיבות כדי לישם הסדר המתיחט לכל חברה וחברה לגבי נושאים שונים, וביניהם המבוקשת, תחת פיקוחו ואישורו של ביהם"ש.

28. השירות הקשר למוטט את המשיבות

בלתי ניתן להבין את תהליכי התוממותון של המשיבות מבלתי להבין את המבנה הקונסוציאציוני של הקרטל שמוטט אותן. יאנור על הסף, כי על אף כל שיפורת לחלו, שירטוו המושלים של מבנה הקרטל איננו אפשרי, שכן מרכיביו נוטים להשוו את רמת המידע המינימלית ביניהם על קשריהם העסקיים הפormalים והאסטרטגיים.

גם הותיקים שבעובד ה.mobקשת, הפעלים שנימ לא מעותות בתחום המזון במדינת ישראל, הופתעו כשהתבררה מסכת הקשיים והזיקות הענפה שניהלו ביניהם הגופים המרכיבים את הקרטל. דומה כי בלתי ניתן למלא ספק שהיה חבר בקרTEL, ואשר אין לו קשר כלכלי או מחייבת אחרת לאחר מראשי הקרטל. מה שיתנוואר להן עשוי להראות בקרה ראשונה כתיאור רב היסחפות אחר תיאורית קונספירציה שנרקמה נגד המשיבות. אולם בחינה נטולת דעתות קדומות של מערכת הקשיים, הזיקות והמחוייבות של הגופים והאנשים הפעלים בקרTEL תשרטט קווי מתאר של ארגון בעל عشرות רבות של אופייני קשר גומלין ברמות מחזיות שונות בין מרכיביו - תאור שעולול לזרוע חשש בקרב כל מי שקיים של תורות בעלת ערכי מסחר והגינות מהוות אבן יסוד בהשקפת עולמו.

מן המפורסמות היא בענף המזון כי בענף זה מוחשת חשיבות כבירה להתנהגותן של הארגונים הכלכליים הגדולים הפעילים בו. כיוון שמדובר בסקטור שמאופיין ברמת דיפרנציאציה גבוהה (החל ממובלות שכונתיות בעלות עובד אחד וכלה ברשות ענק בעלות אלפי עובדים), הרי שרמות הכוח של החזקים בענף יובילו תמיד לכגיעה מיידית של הגורמים החלשים בענף מפני רצונותיהם של ענקים מזון.

ראש וראשון למובילי קרטל המזון נגד המשיבות היה ענק המזון "אסט". פעילותו בקרTEL הונעה מתוקף העבודות המתוארכות בסניף 22 לבקשתה. כמו כן מצורפים לבקשתה תצהירים שבמס נחשפת טכניקה הפצת השמועות של "אסט" ושותפה לקרTEL. "התקשרו מהנהלת החשבונות של אסט ואמרו להנהלת החשבונות של "ויטה" שתציגים של פיקוצטי תזרו ואין למיקנתי בסוף

"לשלם", ציטוט מדברי סוכן מכירות של חברת "וויטה" אשר מופיעה בתצהירים. בຕצליל אחר המזכיר בזה, ואשר ניתן מטעם כהן נעם, מובאת שיחת של הניל עם סוכן של "וויטה": "הו אמא לוי ציקים של פיקנטי חזר... לשאלתי אם ל'תלמה' חזו ציקים של פיקנטי הוא אמר שהוא לא יודע. שאלתי אותו כיצד הוא מפיז שימושות כאלה אותן להם בסיס, והוא ענה לי שזה מה שהוא שמע".

בתצהיר אחר מספר אבישר זיו על שיחת עם סוכן "קוקה קולה", אשר סיפר לו ש"פיקנטי" במצב של פשיטת רגל. דומה שהשיטה של הפקת השימושות فعلה דרך סוכני החברות שהו שותפות לקרטל, ואשר תיפקדו לא רק כסוכני - סחורה אלא גם כסוחרי שימושות שווה.

מלבד מאבק "אסם" בבקשת על ריק שבירת שוק חטיב הבוטנים, הונע מאבקה של "אסם" במבקשת נזוקף העובדה כי "אסם" רכשה את הבעלות במפעלים הسلطים ("טלוי צבר"), אשר נוצריו נזקורים במוציארי המבקשת. בתוך - כך, ל"אסם" 51% בשותפות בחברת הגלידות הגדולה "גנַת גלידות בע"מ", אשר 49% ממניותיה מוחזקות בידי ענק המזון הגדל ביותר בישראל "תנובה",olla בעלות של 50% (דרך חברת "תנובה שות" בע"מ) על "עוף חיפה" העוסק בשחיטת פטמי עוף, והמשוק מלוני עופות מיידי שנה. מפעל זה מתחרה ב"תנובה" ומשוק את מוצריו במחירים נמוכים מלהי של המוציארים הזוחים שכשומקת החברה שבבעלותה הוא נמצא. אונומליה כלכלית זו, אשר מן המפורסנות בענף הבשר כי איננה נוחה ל"תנובה" מוביליה לייצור עניין של תנובה בקטיעת פtil חייו של "עוף חיפה". קリスト המשיבות, שרכשו מוצריים במליוני שקלים מ"עוף חיפה" מביאה גם לאיום על חייו של "עוף חיפה" עצמה, במהלך העשי להביא להתרתו של הקשר הגורדי, ולשחרורה של "תנובה" מעולו של "עוף חיפה".

נווסף לאנטרס של תנובה בתמונותה של "עוף חיפה", בסיווע לשותפה העסקיות והאסטרטגיית "אסם" וכן בנוסף לאנטרסים אינצ'נשללים כאלה ואחרים שבקשה זו קצהה מהחייב, ל"תנובה" עניין ישיר בהתמודדות המשיבות מזוקף שותפה בחברת עיק "היפר שוק" אשר מחזיקה ב- 50% ממניות רשות המרכולים "קו- אופ צפון". אנטרס ישיר נוסף של "תנובה" בתמונות המשיבות נובע מחזוקתיה בראשת "כזון מן הקבוע" שאף היא מתחרה במרכולים שבבעלות המשיבות).

תת - קבוצה נוספת בקרTEL הינה קבוצת עליית - שטרואס. אף על פי בצד יש נטייה להניח שני ראשי - הקרטל אלה מצויים במלחמה כלכלית טוטאלית, ואינם משתפים פעולה זה עם זה, הרי שאין בכך הדבר. כך למשל, משתפת "שטרואס" (דרך "גדעוון אחזוקות") פועלה עם "תנובה", המתחרה - לכוארה, במסגרת בעלותן הנכשות (33%, כי"א) על מחלבות רמת - הגולן. ראשית תת קבוצות הקרטל שטרואס - עליית מתרועעים באירועים חברתיים עם ראשית תת - הקבוצות תנובה - אסם, מתיעצים זה בזוז בקשריהן, ואף מזקינים איש את רעהו לאיורים משפחתיים.

הנטייה לקטלג את שתי הקבוצות הללו כיריבות - עולם שמקורן משני צידי המתレス הינה פועל יוצא של מלחמה-עסקית מיתולוגית אשר אינה תקופה עוד בימינו, אחרי השתלוות "שטרואס" על "עלית". לראשי שטרואס היסטוריית קשרים ענפה ומגוונת עם ראשי "אסם" ו"תנובה", בין היתר כתולדת משליטנן בחטיבת הנזון ובחתירות התעשיינים, ומושליטתם באחדות עצמה. במהלך פעילותם המשותפת של ראשי - קבוצות קרטל אלה, ניהלו הללו מאבקים באוביים אסטרטגיים

משותפים, זאת שעה שהציבור והען הציבורי נטו לטפח מיתוסים של מלחמות עسكיות בינם. המבוקשת סבורה כי לדימי זה של ראשי - קרTEL המ███דים ביניהם אין מקום כאשר מדובר במלחמה מול אויב מסוית. במקרה דן, היו אויב שכזה שהצדיק חבירתם של המתחרים העסקיים.

גורם רב - השפעה נוספת בקרTEL המזון הינה "חברת המרכזיות ליעור משקאות קליט" המשווקת בין היתר את מוצר "كوكה קולה" הינו מוצר "עוגן", אשר לנוכחתו על מדף צרכנית יש חשיבות של חיים ואטרקטיביות מעבר לערכו הכספי של מוצר זה בסל המשפחתי. אי לכך, להשתתפותה של "كوكה קולה" בחום של קרTEL המזון כנגד המשיבות יש חשיבות ראשונה במעלה. גם כאן הקשר בין ראשי החברה המשווקת את "كوكה קולה" ובין ראשי קבוצות "אסם - תנובה" ו"עלית - שטראוס" מתבצע בשני קונסטרוקציות מקבילות : קשרים עסקיים פורמליים (לשטראוס - עלית אוחזות בירשת" זכינית העroz השני לשידורי הטלוויזיה) וקשרים חברתיים (ראשי החברה המשווקת את "كوكה קולה" מתרועעים עם ראשי החברות האחרות, באירועים חברתיים ומשפחתיים). קבוצות אלה, שהקימו את המסד עליו נוצר קרTEL המזון נגד המשיבות, שולחות זרויות תמןן ארוכות למאות ארגוניים עסקיים בישראל ומהוצה לה. חלק מקשריהם העסקיים מתבצעים באמצעות נוכחות אחדים מראשי הקבוצות בדיקטוריונים של בנאים גדולים, אשר להם הייתה משכעות כמו - אובייקטיבית בזמן הפצת השמועות הזדוניות כנגד המשיבות.

29. לפומ דבריהם

לאור האזכור לעיל קיינה תשלה מפעלי פיקנטי קשרים מסחריים עם המשיבות אשר נוצרו בעיקר באספקת מוצרים פיקנטי לחניות בעלות המשיבות.

כתוצאה מקשרים מסחריים אלה נוצר חוב של המשיבות כלפי המבוקשת, חוב אשר אינו מגובה בביטחוןנות כלשchan למעט ערבות הדדיות של המשיבות כלפי המבוקשת.

כתוצאה מהתרטטוטאלי אשר הוטל עליהם איבדו למעשה המשיבות את יכולת התפקיד והמכירה שלהם. חום שכזה אשר הוטל עליי קרTEL הספקים היה פוגע ללא כל טפק בכל מרכול או רשות שיווק בכל היקף שהוא, שחררי הפסקת אספקת סחורות לחלווטן כפי שארע במקרה הניל גורמת לכל חברת מסחרית לתגובה שרשורת בלתי נמנעת - מחסור במוצרים - חידולות הכלאי - ירידה במחוז המכירות - פגיעה חמורה בתזריט המזומנים - אי יכולת פירעון התחייבות, כל זאת בהתחשב באשראי הקבוע אשר אותו העניקו הספקים למשיבות. כל זאת תחת עננת השמועות חסרות התקדים, ובמקביל המשך תשלום החוצאות הקבועות - שכיח, משכורות, מסים וכדומה.

המבוקשות פרעו מיידי חודש בכהלן עסקים כרגיל (לא חום הCARTEL) התחייבות בסך 10 מיליון ש"ח, בה בעת סייפו לחם הספקים תוצאות בטדר גדול של כ- 9-8 מיליון ש"ח אשר היו את הבסיס המסחרי לפועלות המשיבות. לאחר תחילת החום המשיכו המשיבות לפروع התחייבות

במיליוני שקלים אולם אספקת התוצרת נוצרה כמעט לחוטין דבר אשר גרם לשיתוק המערכת
המשמעותית.

תביעת המבוקשת כלפי המשויות נובעת מוחב כולל של 18.5 מיליון ש"ח אשר המשיבות כל אחת
בנפרד וכולן ביחד (בתוכן העARBות החדידית) חייבות.
המבקשת היא הנגעת העיקרית במנצב המשיות אשר נוצר עקב חום הספקים ומתווך בכך היא
מבוקשת מינו פרט זמן למשיבות על מנת לבדוק את טענותיה וכך לקדם את סיוכו גביית
ה חוב.

גידי פרישטוק, ע"ד

אלון גרט, ע"ד

נוסף ב

פרוטוקול דיון בבקשת הפרוק וההחלטות ראה
עמוד 2 מול שורה 20 עד 23 הכנסת מילימ
לפרוטוקול שלא נאמרו באותו מעמד מינוי של עו"ד
וילובסקי מומלץ اسم עולה מתוך הפרוטוקול

בְּגִינִּי כְּבָר, תְּאוּפָת וְאַלְשִׁיךְבענינו: פקודות חברות [נווט חיש], מעתם ג-1983, "הפקודה"המבקש: פיקנטי ועשיות מזון (ישראל) בע"מהמשיבות: 1. צלבנית השקעות בע"מ

2. צלבנית איזוק סלטים ונכניקים (תשמ"ו) בע"מ

3. צלבנית תעשיית מזון (99) בע"מ

4. הדרנית ט-אוצ'ין בע"מ

5. צלבנית צפון (99) בע"מ

6. ג.א. מזון בע"מ

פְּרָוָטָן וְלִלְלָהגופתו: עו"ד גרט, ב"כ חטבשת וענו"ד ורדי

עו"ד חיים נוימן בשם המשיבות 1-8 בחרצת 8757/97

עו"ד נבריאלי ב"כ חנן

עו"ד יגאל שפירא ב"כ ארז אינטראיזונל

עו"ד שפטלביץ, ב"כ סנו

מתמחה מטבח עו"ד יוסי כהן

עו"ד נינזס, ב"כ עליית - בתק 97/84-86 בחמורות הקשורות

עו"ד שחר, ב"כ ג'ונסון בע"מ, מחרצת 8851/87 בתק 84/85

עו"ד בליזובסקי, בשם סנגורסט בתק 97/86-87, מחרצת 8889/88

עו"ד שריקי, ב"כ אוסט, פרומין, ופרוסטיב, בתק 97/80-81

עו"ד שפלר, מטבח תנובה

עו"ד בלטר, ב"כ חב' אריז ומאור שר

עו"ד נבריאלי: חום שנפלו בבקשת חפירות, שtag'ית פיקנטי תעשיית מזון, מסמך

גמימים פרוצדורליים, הרי שבבקשות הסכמו של עו"ד נוימן ב"כ ששת חברות בבקשת

הפירוק, ולטיגנו טפרק זמני, אין שום מניעה ליתן לנו פירוק זמני בשלב זה.

בֵּית-הַמִּשְׁפֶּט הַמְּחוֹזָד

פרוק: 590/97-א'

בַּתְּלַ-אֲבִיב - יִפְנוּ

28/10/97

בָּתְיַהַמִּשְׁפֶּט

2

המך': 3757/97

עו"ד גלבוע: אנו מבקשים, תעשיות מדיוון, כפי שניתן למלוד מתקשרות, ככל הנראה חי תחושת הגדולה של חברות, כפי שניתן למלוד מן הבשה, יש טיבות דבות ובעasz חלק מהן מרכזיות, בעיקר חלק מהן שלא סייקו. אנו מניח שם הנושאים טענו טענותיהם בכך אכש למנות פרק זמן נטלי, שיבזוק טענות כל הצדדים, להזכיר, לחברות אלה מסדר תביעות נגד ספקים והפרק יצטרך לטפל גם בתביעות אלה, שכן אכש שביכת המשפט ימינה פרק, ויבזוק אם יש לו קשר למי מהמשיבות כאן.

עו"ד רוזין:

עו"ד ח�ון שימונה כאן יצטרך לחקור את מוגדים הללו, לא צופל לחקור.

עו"ד שרימני: אנו מבקש לבחיע שם שאין מקוזח שלא יקיים מתנגדות ועל חלק מהמושגים הוא גם מקובלעו"ד אליזר וולבסקי.

עו"ד בליזובסקי: מאחר ועסוקין בכך של חברות שנעשו שם העברות מחברה לחברת דוכזו חובות לחברת אותה ורוצכו זכויות של חברת אחרת. רצוי למגוות רו"ח בידר עם המפרק, ואני מציע לצורך עניין, את רו"ח שלמה נס, יכול לחתמוות מכחתו עו"ד ותחלופין להចטרף לעו"ד שריקי בענייןעו"ד וולבסקי.

החלטת

מאותר ואין מתנגדות למינויו מפרק זמן לחברות הבאות: אלבנית תשקעות בע"מ, אלבניות שיווק סלטים וננקיקים, (תשט'ו) בע"מ, אלבנית תעשיית מזון (1985) בע"מ, הסינית טי-אוץ-ין בע"מ, אלבנית אפון (1988) בע"מ וח.א. מזון בע"מ, אני מחייבת למנות מפרק זמן לחברות הללו. זהותם, גופם חברות יצטרך להפקיד ימצאו בהמשך החלטתי זו בנסיבות בית המשפט תיום, בהמשך להחלטה דלעיל, אני מחייבת למנות אתעו"ד אליעזר וולבסקי כמפרק זמן לחברות הללו. עוזר וולבסקי יודיע לבית המשפט אם הוא מסכום לקבל על עצמו את התפקיד.

אם יקבל על עצמו את התפקיד יפקיד ערובה אישית בגובה 30,000 ש"ח.

סכוםותיו שלעו"ד וולבסקי מהינה על פי המבוקש, בבקשת פירוק של כל אחת מן החברות.

בתל-אביב - יפו

28/10/97

בתי המשפט

בית-המשפט המזרחי

מספר: 97/590-א'

המך': 3757/97

חפץ חיים ני יפתח השבזנות נפרדים לכל אחר מהחברות השונות שבפירוק, הוא מוסכם
בזה לעורן מקירות לבני שאלת חברות הנפרדים או עורך בין החברות השונות.
כמו-כון, מסורות לו יתר הסמכויות על פי החוק, אף טבור חפץ חיים ני כי יש צורך
בעוליה נוספת שלא גנקו בבקשתו או בטענו על פי החלטה זו, תמיד פתרות בפניו
חרך להגיש בקשה למתן חוותות.

נition והורע היווט 7/10/97 במעמד הניל.

ד. אלשיך, שופטת

עו"ד שפטלוביץ: אני מבקש מבית המשפט שיפעל סמכותו של סעיף 263 לפיקוד ויאוזה
שמותג פיקנטי לא ימבר או לא יעשה בו כל דיספוזיציה בתיזתו נכס של החברה השותה
בכספי רב, כאשר 5 מתוך 8 חברות שותה לחם חיים פירק נקרו בעבר פיקנטי במסגרת
שם החברה. חסם פיקנטי שווה בכספי רב.

עו"ד גרטן: אבקש מהעיר כי דברים אלו אינם מתייחסים לזכויות של מרשת פיקנטי
תשויות מזון (ישראל) בעמ'.

עו"ד גריילין: תומך בבקשתו.

החלטה

אני עושה שימוש בסמכות המסורת לבית המשפט בסעיף 263, ובתדר ההנוגדות, אני
נעתרת לבקשתו של עו"ד שפטלוביץ. תMOVAG "פיקנטי" לא ימבר לא ישועך ולא תעשות
בillet E8 כל דיספוזיציה עד להכרעה בבקשתו ה תלויות ועומדות בבית המשפט.
באישור הערטתו של עו"ד גרטן, אשר איננה בבחינת התנוגדות.

ד. אלשיך, שופטת

בתי המשפט המזרחי בתל-אביב
שוחק זה נכוון לשאים ימוך
ב-28/10/97

החותם: ד. אלשיך

נוף ג

בקשת ראשונה לפסילות השופטת ורדה אלשיך

בבית המשפט המחווז
בתל - אביב - יפו

תיק פירוק 595/97

המקרה 3770/97

המבקשים: 1. פיקוצי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ
ע"י מנהלה הכללי, משה בדש

2. משה בדש, מנכ"ל המבקשת 1

כולם ממשרדי המבקשת 1, ברחוב
השומר 104, בני - ברק

- ג ד -

המשיב: 1. רב' השופט ורדה אלשיך
שופטת ביהם"ש המחווז בתל-אביב
רת' ויצמן 1, תל-אביב

משיבים נוספים:

- .1. חב' סנפרוסט בע"מ
- .2. חב' עלייה בע"מ
- .3. חב' אוסט, פרומין ופרוטיב
- .4. חב' תנובה בע"מ
- .5. חב' נוונסן בע"מ
- .6. בוגוט הנכסים הרשמי

בקשה לפטילה שופט מלישב בדיון

המבקשים מתחבדים להגיש בזה בקשה לפטילה בבוד השופט ורדה אלשיך מלישב בדיון בתיקים ובמקרים הנו"ל, וכל תיק אחר הכרוך בהם, ומלהליכת בעניין הבקשות לミニו, מפרק קבוע ו/או מפרק זמני לבקשתם מס' 1, וכן להחליטה בעניין מינוי מפרק בתיק פירוק 590/97; כל זאת עפ"י הוראות סעיף 77א. לחוק בת-המשפט (נוסח משולב), התשמד-1984, ועפ"י כל דין.

להלן נימוקי הבקשה:

1. המבקשים טוענים, כי ניהול הדיון בישיבת ביהם"ש מיום 09/10/97, וכן מתן החלטת השופט הנכבד בעניין מינוי המפרק-הזמןוי, תוכנה והפרוטוקול הבלתי-נכון והבלתי-אמיתי שיצא מתוך ידי השופט לאחר חום הישיבה ההנו"ל, כל אלה לבדם, ובנוסף להם גם טענות עובדותיות נזספות, שיפורטו להלן בבקשתם זו. מקיימות בהחלט נסיבות שיש בהן כדי ליזכר חשש ממשי למשוא פניות בניהול המשפט, לחדר-צדדיות ברורה, לדעה מוקדמת ולהוטר אובייקטיביות מצד השופט,

- 2 -

בנגד המבקשים ולטובתן של המשיבות מבקשות הבדיקה.

2. במהלך הדיון בבקשת מינווי מפרק זמי' לחברות צלבניות וח.א. מזון ע"מ, הצעע עו"ד שרייקי, ב"כ חב' אוסט, למנוח את עו"ד אליעזר וולובסקי, כמפרק זמני לחברות הנ"ל.

3. להצעת עו"ד שרייקי, הctrף עו"ד בליזובסקי, ב"כ סנפרוסט בע"מ, והצעע גם הוא את עו"ד וולובסקי כמפרק-זמןוי, וכן הצעע שם נומס: עו"ד שלמה נס.

4. בבוד השופטה אלשיך, הגיבה על כך, באמרה כי עצם העלאה השמות ע"י ב"כ אסם וסנפרוסט יש בה כדי לפסול את המוצעים למינווי מפרק-זמןוי. כן העירה השופטה, כי מתוך 14,000 עורכי דין שבמדינתה, היא נמצא מועמד הולם שיתאים למינווי.

5. בהחלטתה, אשר סgorה את הדיון בתיק פידוק 546/97, המר' 3428/97, סיימה בבוד השופטה אלשיך את דבריה החלטה כפי שהכתיבתה לפרוטוקול, במילים:

...אני מחליטה למנוחת מפרק זמני לחברות הללו.
זהותנו, ובזה הערכות שיכטרך יימצא בהמשך להחלטתי
זו במציאות בית המשפט היום.

והנה, למרבה הפתעה, ולא נוכחות הצדדים ושלא-כדיין, שינואה בבוד השופטה אלשיך את ההחלטה הנ"ל, על-פי הנרא בptrוטוקול שנמסר לידי המבקשים, לחרמת הדיון הנ"ל - ביום 29/10/97, ו"המשיכה" את נוכחת ההחלטה הנ"ל, שלא כדיין, ובמשך ישר להחלטה שהובטה במהלך הדיון (ובסיוומו), בזאת הלשון:

במשך להחלטתי דלעיל, אני מחליטה למנוחת עו"ד
וולובסקי כמפרק זמני לחברות הללו. וגו'.

6. המבקשים טענים, כי הן ב"שינווי", שלא-כדיין, של נוכחת ההחלטה הנ"ל כפי שניתנה והוכתבה(ptrוטוקול הדיון) בפועל הצדדים באולם בהם"ש, והן בעצם מינווי דוקא של עו"ד וולובסקי, שהוצע מעתם שני בעלי-חדרין ובעלי העניין, הלווא הם חב' סנפרוסט ואוסט (בקשת הידוק) יש משום גילוי נטייה חד-צדדית ומושא טוניים מצידה של השופטה אלשיך לדעת המבקשים תוך כדי העדפה בלתי-הוגנת של בקשת-הידוק (על פניו המבקשים).

7. לצורך הבירת טענה שינווי ptrוטוקול שלא-כדיין, יודגש כי ההחלטה הנ"ל מצויה בעמוד 2 ptrוטוקול. והנה, בעמוד אחריו, עמוד 3, בסיוומה של ההחלטה, מופיע המשפט הבא (מול המקום לחתימת השופטה):

נימן וחווד היום 28/10/97 במעמד הנ"ל. (שורה 10, ע' 5).

- 3 -

ולא היאן זהנו פרוטוקול, זנח ע"י השופטת ואשר איןנו משקף את המציגות ואת האמת.

שחרוי, כאמור, כל הקטע בהן שט השופטה - העוסק בדבר מינוינו של עוז'ד אליעזר ולולובסקי ממפרק-זו י', הפקחת ערבות מצידו, סמכיותו, וענין פתיחת חשבון גנות נפרדים על דו, וכו' (שורות 22 - 26 בעמ' 4, ושורות 4 - 8, בעמ' 5) - ועשה זאת השופטה אלשיך לאחר הום כל ישיבת ביהם' שבועות 28/10/97, ושלא בנוו' ות הצדיים, لكن גם לא נימן ולא הוודע במעמד הנו"ל, הלא הוא מעמד היש'י האמוריה, ביום 28/10/97.

אי-מתן הזדמנויות לשמייעת דן ג העובדים

8. במהלך הדיון בישיבת ה-97/1/28, בענין בקשה חב' סנפראוט, אוסם, תזונה ועלייה, למינוויי מפרק-זמננו נציג עובדי חברת פיקוני, ו"ד צבי סער, על נוכחותו וחייב את עמדתו המתווגת לבקשת הפירוק, וכן נוכחותו של עוז'ד סער נרשן ע"י השופטה אלשיך בפרוטוקול.

9. לאחר חקירת מר משה בקשנו ב-צין פוגל על דוכן העדים, ובטרם התחלה הסיכומים, קם עוז'ד סערשו, ובקש להשמיע דבריו, בשם העובדים, בהתקנות למינוויי מפרק לחן ה פיקוני.

אולם, כבוד השופטה אלשיך עלמה מפניהםו, ולא ניתן לו כלל להשמיע את דבריו, וזאת לא רשות דן בפרוטוקול.

חופה זו חרזה על עצמה לפ' תום הישיבה ולאחר סיכומיהם של בא-כוה המבקשות והמשיבים, כאשר ע' קם עוז'ד סער לדבר בשם העובדים, וביקש לסכם ולהביאם עמדתו בפניו בזמ"ש הוכבב. אולם, שוב השופטה התעלמה מפניהםו, שלא מתן כל הנמק לכך, ולא אפשרות לו לומר את דברו. גם אروع זה לא נרשם כלל ע' השופטה בפרוטוקול הדן.

10. המבקשים טעונים, כי באזפן זה נהגה השופטה אלשיך שלא-בחגיגות ו אף בחד-צדדיות ובמשוא-פניהם ברור גד המבלשים ולטובת המשיבים - מבקש הפירוק, בניהול הדיון המשדי. דבר העמיד על חריצת הדיון בידי השופטה, בגונך המבקשים, כבר בעת מהלך עצמוו, וטרם סיומו.

- 4 -

אי-שימוש המבקשים-הספקים לאחרים התנוגדים לפירוק

11. בבזקן הדיוון ובטרם פתיחת שיבת ביהמ"ש הב"ל, מיום 27/10/97, הוגש בקשה לתנוגדות למיונו מפו לחברת פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ.

התנוגדות הוגש מטעם הוא קים שלහן:

שמשו נ בז.
הוד השלום בע"מ,
ישראל פלדמן בע"מ.
חוף חיפה בע"מ
כ. נעם בע"מ

לספקים אלה קים חוב אובי בו של חברת פיקטי לבפיהם בסכומים העולים על סכומי החוב הנטוונים ע"י זו ק גודל מהחדרות מבקשת הפירוק, כגון: סופרומות בע"מ ואחר'.

אך לעומת זאת, וזו מתקדים ספקים (גודלים) אלה לפירוק חברת פיקנטי הייצונית, וטעמיהם לנטיטמים.

12. חרף זאת, ולמרות החשיבות הרבה שיש לעמדתם של ספקים-מתנוגדים אלה לצורן ע"י בית-המשפט, סירבה השופטת לאישר, באופן טיעוני עורבי-הדין בא-כוח הספקים הנ"ל, או שהיאן ים על הספקן יזאת, חרף היותו של הדין כבוד השופט דחתה את בקשו בוגרלי לשאלת המשך קיומה?

גם לחזור את סמנכ"ל הכספי של סופרומות בע"מ, מבקשת הפירוק, שהוא בוגר גודג' ומוכר לאינטראס הכלוי, והמשפט ששל ספקים אלה, לא אפשרה השופטה.

אובליגו איננו בבחינת חוב המעניק זכות קביעה השופטת לאישר, וכי פרbatch מהבחןה העובדתית והמשפטית, אלא עמידה בדיין, הינה לא רק זה היא כשלעצמה, וב畢竟ר בהצטי היזוגת ונעילה חד-צדדית שי לפירוק, והתנהלות המבאת אלישיך, ובדרך ניהולה את זו יונן.

ובሻבה החברה הייצונית לספקים אלה בגין ספקים חשובים אלה מצאו לנכון שברצונם המשך קיומה ופעילותה של החברה הייצונית, ולא מיינו מפרק להו

ה שערி הדין בפניהם, ובכך היא קיימה דין-עמדתם של מבקשי-הפירוק ובנגד עמדת מתנוגדים-פירוק. ומהבקשים בחוכם. דין בדעתה של השופטת אישיך, כבר במלבד ייטען להן), כבוד המבקשים, ובמטרה לפך גם את חברת פיקנטי הייצוני

למרות זאת - נעלם השופטת חד-צדדי ומוסה לטובה העדי הפיירוק. ומהבקשים בחוכם. כל אלה מעמידים גם על תריזין הדין, או אף לפניו (כפי גם את חברת פיקנטי הייצוני

- 5 -

13. נזקעה האישית והמשפטית ? כב' השופט אלשיך בפרשא זו

בחב' אסם השקעות בע"מ, שה נ' חברה הקשורה בחב' אסם בע"מ, מבקשת-הפיירוק מכחניים בדירקטוריים, עו"ד יי' זהר ועו"ד גבי הייק, משרדו של עו"ד אלי זהר.

מצ"ב העתק תדפים פרטי חב' אסם השקעות בע"מ, מרשם החברות, המפרט את שות המנהלים בחברת אסם הנו ', ומהו חלק מבקשת זו.

14. עו"ד אלי זהר ובעלה של כב' השופט אלשיך, מר יוסף אלשיך, כיהנו בדירקטוריון של חב' "קונס'ציום החזקות", מר יוסף אלשיך ביו"ר ודירקטוריון, ועו"ד זהר בדירקטוד.

שניהם ייחדיו הוועדו לדין יחסם, בפרשא הקשורה בוגיותם כספים מהציבור ובנסיבות פרטיהם מטעים בתשך ' החברת הנ"ל שפורסם בשנת 1987.

השניים זכו בסופו של דבר

המבקשים טענים, כי הפרשה נ"ל מעידה על פעילותם העיסקית המשותפת של עו"ד אלי זהר (חיום, כאמור דירקטור ב"אסם השקעות") ובעלה של השופט אלשיך, מר יוסף אלשיך.

מצ"ב דף עיתון בדבר הפרשה

15. הקשר בין השניים נמדד על ', י' עשרות שנים, והוא חובק קשר חזק הדוק בין אלי זהר ומשפחתו אלשיך

לפייך, עולה חשש ממשי ובבז' לוניבעה אישית ולמשמעותם מצידה של השופט אלשיך, ובין הקשר העיסקי חבר' שבין עו"ד אלי זהר, המכון בדירקטוד בחברת אסם (משפחה חברת "אי מבקשת-הפיירוק"), לבין בעלה של כב' השופט אלשיך, מר יוסף אלשיך, שני בנו כדי לפנסול את השופט אלשיך, כליל, מלdonו. ומלהחיליט בכלל התיקים הנדו ים.

- 6 -

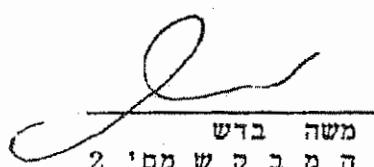
16. קשר קודם בין עוז"ד שריקי ועוז"ד וולובסקי

המבקשים טוענים, כי עוז"ד שריקי, ב"כ חבר אטם, כבר הציע בעבר את עוז"ד אליעזר וולובסקי, כמפקץ-מנוי, לחברת נ.ח.מ. שיווק ומסחר בע"מ, וזאת בהמדאות 2745/97-1 ו-59/97-2, בתיק פירוק 412/97, שבו המ"ש מדווח בח"א, בקשה נוענה, ועוז"ד וולו סקי מונה.

קשר קודם זה פוסל גם הוא את עוז"ד וולובסקי מליחסות פרק גם בפרשא זו.

בתיק פירוק זה הטרפה גם חברת שטראום לבקשת למגוון את עוז"ד וולובסקי כמפקץ זמני. חברת שטראום היא בעלתו מנו ות ושליטה בחבר' עלית - מבעלי הדין המבקשים את פירוקה של חברת פיקנו כאן.

17. אשר על כן, מבקשת בזה ב' השופט אלשיך לפסול עבמה מלדוון בתיק פירוק זה ובכל תיק פירוק הנוגע לחברות צלבנית וח.א. מזון בע"מ, ולהעביר לאלאהר את הדיוון וההכרעה זיק זה ובתיקים הנ"ל לשופט אחר, אשר הוא שידונו ויחליט בהם. עפ"ג החוק על כב השופט השיך להחלטת פסלה זו על אחר ולפנוי שתיתן כל החלטה אחרת.

משה ברש
המבקש מס' 2

פינצ'י תעשיות מזון (יש) בע"מ
המבקש מס' 1

נוף ד

פרוטוקול הדיון בפסילות וההחלטה בה משקרת אלשיך לגביו קשייה עם אליו
זההך דירקטורי באסם

בתל-אביב - יפו
30/10/97

בתי המשפט
בגדיים

בית-המשפט המחוֹזִי
פרוק: 97/595-ב'

35

המך': 3178/97

בפני כב' השופט ו' אלשיך

'הפקודה'

פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983

בעניין: סנפרוסט בע"מ

הבקשה: סנפרוסט בע"מ

- המשיבים:
1. צלבנית השקעות בע"מ
 2. פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ
 3. כוונס הנכדים הרשמי

פ. ד. ו. ט. ו. ק. ו. ל.

עו"ד בליזובסקי, ב"כ סנפרוסט

עו"ד גולדט ועו"ד ורדי, ב"כ פיקנטי, תעשיות מזון ישראל בע"מ
מר משה בדש בעצמו.

עו"ד גב' אברך ועו"ד גבריאלי, ב"כ הכנ"ר.

עו"ד שריקי

עו"ד שפטלוביץ

עו"ד גיננדס ועו"ד יריב

עו"ד שפלר

אין הופעה לעו"ד יעקב סער, נעדן ברשות בית המשפט.

הערת בית המשפט

בשלב זה פנה בית המשפט אל עו"ד ורדי ואל עו"ד גולדט ולשאלתי נענתה כי עו"ד
ורדי ועו"ד גולדט לא ראו את הבקשה אלא רק אטמול בלילה.
כמו כן התברר כי הבקשה לא הומצאה כמצוות התקנות לצדים האחרים.

על כן הפסיקתי את הדיון על מנת שהבקשה תצלם והעתקה ימסר לצדים בתיק, כדי
שאול לקיים דיון לאalter בבקשתו כי אני מצויה על פי הוראות החוק.
הוכרזה הפסקה למשך 10 דקות.

כמו כן לשאלתי ענני עו"ד ורדי כי הוא לא חתום על הבקשה ומרשו הוא מנהל החברה,
הוא רק פרקליטו ומרשו סוברני להחלטת החלטותיו.

בתל-אביב - יג'

30/10/97

בתי המשפט

בבית-המשפט המתו זי

פирוק: 97/595-ב'

36

המր': 3178/97

החלטה

הנוגה בפני הבוקר בקשה לפסול אותו מליישב בדיון בתיק זה.

על פי הוראות סעיף 77א' לחוק בתי המשפט נוסח משולב) ותקנות 147א'-ג' לתקנות סדר הדין האזרחי, החלטי לאחר שנס מסר לי כי הבקשה לא הוועברה אל הצדדים להפסיק את הדיון על מנת שהבקשה תמסר לידיהם.

עתה שבו הצדדים לאolem לאחר שעיננו בבקשתם, ועל פי מצוות החוק ותקנות אני כוונתן להם את ההזדמנות להגיב בבקשתם, כאן עכשוין.

כיתן והודיע היום, 30/10/97 במעמד הנ"ל.

ז. אלשיך, שופטת

עו"ד בליזובסקי: יש לסלק את הבקשה זו על הסף. לאחר והוגשה שלא בדיון זאת מפני שכל אחד מהטעמים הבאים:

* בקשה פסולות איננה יכולה לשמש תחליף לבקשת תיקון פרוטוקול הדיון, צריכה להיות מוגשת בהזדמנות הראשונה שלאחר הדיון.

* בקשה פסולות איננה יכולה לשמש גם תחליף לבקשת רשות ערעור על החלטות -

א. בדבר זהות מפרק זמן שנקבע ב-6 החברות בדיון פירוק 97/590.

ב. על ההחלטה שלא אפשר לנציג הספקים והעובדים להשתתף בדיון בבקשת הפירוק הזמנית להבדיל מבקשת פירוק לגופה.

אשר לטענה בדבר קשר עסקי כביר כל המקיים חשש בדבר זהות השופט שיושב בדיון הרי בלבד מכך שהבקשה היא מבישה הרי שהעותר ידע על כך עוד טרם התקיים הדיון ולא היה חוץ להתנגד לכך שהשופט אלשיך תדונו בבקשתם, היה עליו מבעוד מועד להגיש הבקשה.

לגורע העניין, אשר לנושא זהותו של מפרק, הרי שעצם העובדה שכבוד בית המשפט לא החלט על אתר למנות את מר וולובסקי למפרק זמן אלא שקל בדעתם אם לעשות כן. רק מחזקת את העובדה שההחלטה ניתנה בדיון ושלא דיבק בה רבב של פסול.

בתל-אביב - יפו

30/10/97

בתי המשפט

בית-המשפט המחוֹזֵי

פרוק: 97/595-ב'

37

המר': 3178/97

בתור עו"ד שהשתף בדיון, גם אינני זוכר שכבוד השופט אלשיך התבטה כנוגד הצעתו של עו"ד שריקי למכות את עו"ד זולובסקי. כפרק זמן וגם לא כנוגד הצעתי אני, למנות בנוסף את רו"ח זעו"ד שלמה נס להיות גם הוא מפרק זמן בחברות אלו. אני סבור שמאמת הטעמים לעיל, יש לדחות את הבקשה, ולהטיל על מר בדש הווצאות אישיות על הגשת הבקשה שלא כדי מבלי לידע את הצדדים בכך, בקשה שגילה מבית המשפט זמן שיפוט יקר בזבזה את זמןנו לדיק.

עו"ד שריקי: אני מצטרף לדברי חבריו, עו"ד בליזובסקי, ומוסיף, אני סבור שיש למחוק את הבקשה על הסוף זלו רק מהטעם שאינוה מקיימת את סדר תקנות הדיון, באשר על פי ההלכות.

התצהיר התומך בבקשתו הוא העicker, ולא ה طفل. מצא לנכון המצהיר להפנות אותו לבקשה על דרך הפניה והאזכור דבר שהוא פסול על פי החקלאות של בית המשפט העליון. בעצם הטענות שהועלו אבקש להגביל על שתיים מהן.

* בסעיף 4 לבקשת צוין כי בית המשפט הנכבד, העיר לב"כ אוסם וסנפרוסט בישיבת ביתה משפט הקודמת, כי עצם העלתה השמות של המועמדים לשמש מפרקים זמינים על ידינו, יש בה כדי לפסול אותם מינוי וביהה.

אני מוכן להניח לטובת מר בדש, זכרונו בגדי בנו אבל זכרונם של כל שאר ב"כ בעלי הדין, אומרת היוככו של דבר - בית המשפט העיר לב"כ של בדש שהשמות שיועלו על ידם הם די בכך כדי לפסול מועמדיהם.

בית המשפט לא יספיק להיות ומר בדש אומר היום מהפסל האחוֹרִי כי זה שקר, אז גם אני אויריד את ההפפה ואומר שמר בדש משקר במצח נחוצה.

באשר לסעיף 12 לבקשתו, Cainilo בית המשפט לא ניתן לחקור את טאנכ'ל הכתפים של סנפרוסט, אלה הם דברי הבל. מר בדש העיד על דוכן העדים ונחקר על ידי עו"ד ורדי.

סעיף 16 לבקשתו. סעיף זה טומן בחובו שני דברים שיש להתייחס עליהם. אחד - מטיל דופי חמור בעו"ד אליעזר זולובסקי. אני חושב שעו"ד זולובסקי יוכל להראות לעניינו הוא כאשר ייעין במסמך זה.

בתל-אביב - יפו

30/10/97

בתי המשפט

בית-המשפט המחו זי

פרוק: 97-595-ב'

38

המר': 3178/97

אני חשב כי אכן הטענה שאומרת, קשר קודם זה פסול גם הוא את עו"ד זולובסקי, וזה טענה שאין לה שחר. חסרת כל יסוד.

מה שקרה בדיון ההוא של נחם, הוא - אנו עתרנו, אני מודה, בקשרו למנות נאמן נוסף להסדר הנושאים במסגרת הקפאת ההלि�כים שהיתה. רק כשהוטל צו הקפאת ההלि�כים, ועלה על הפרק נושא הקפאת הפירוק, מונה לתפקיד המפרק עו"ד זיו זולובסקי, ולא עו"ד אליעזר זולובסקי.

אני חשב שלא ראוי להציג על הקשר הנורדי, שמנסה מר בדש, לייחס לעלית ולאויסם, גם אני מצטרף לבקשת חבריו, עו"ד בליזובסקי.

אבקש להשיות על מר בדש הוצאות לדוגמא.

עו"ד שפלר: אין לי הרבה מה להוסיף על מה שאמרו חברי, אבל חשוב לי שעדתי נמצא ביטוי בפרוטוקול, משום שאני חשב שיש כאן נסיון להלן איימים בבית המשפט ואני מבקש לאמצץ ידיו של בית המשפט. כל שהתרחש בדיון, וכל נמצא ביטויו בפרוטוקול אני מסכים שמר בדש לא יוכל היה לדעת מה יהיה כפי שהוא לא ידענו מה יהיה בדיון. אבל הקשר שכביבkol בית המשפט לתיק, ידע גם ידע מר בדש ואולי חיכה לתוצאות לראות לאיזה כיוון ייטה בית המשפט וזה רק מחזק את דבריו. אבקש להזכיר את זאת.

עו"ד שפטלובסקי:

מן לזרמן מהדורה שביעית עמ' 717.

מיום זו האחדון נכנסו התקנות החדשות לתקונים, ואשר היה לשלווח את הבקשה בפסק. הבקשה היא פחות מ-10 עמודים, לא היה צריך להטריח את כל הציבור, לפיזן, אבקש לדוחות את הבקשה, ולהציג בהוצאות ללא קשר לתוצאות.

עו"ד גבריאל: מפנה את בית המשפט לסעיף 273 לפקודות חברות לחייב לתת לנושאים ול משתפים בכל עניין הנוגע לפירוק, להביע דעתם על מנת שנייתן יהיה להתחשב בה. וכן לתקינה 33 לתקנות החברות המאפשר לנושאים להמליץ בפני בית המשפט על זהותו של מפרק. תקינה 33ג' המאפשרת לבית המשפט להתחשב בדעתם בכואו להחלטת בוגע לזהותו של מפרק.

בנוסף אנו מצטרפים לדברים האחרים שנשמעו כאן, ומבקשים לדוחות את הבקשה.

מר בדש: אבקש להציג,

בetal-אביב - יפו

30/10/97

בתי המשפט

בבית-המשפט המחווזי

פרק: 595-ב'

39

חומר: 3178/97

החלטה

איןני נוותנת רשות להגיב.

הונחה בפני הבוקר ביקש לפסילתתי מלייש בדין בתיק זה ובתיק פירוק 590/97.

קודם שתנתן החלטתי, אני מוצאת לנכון לציין בפני כל הצדדים ובמיוחד בפני פרקליטיו של מר בדש את השתלשות העניינים שהחלה אתמול בשעה 17:00.

בשעה 18:00 סיימתי את כתיבת ההחלטה וביקשתי ממזכיריה להודיע לעוזר בлизובסקי, על כך שההחלטה תושמע הבוקר בשעה 08:30, כך על פי החלטתי מיום 28.10.97.

בשעה 14:45 יצאתי את בית המשפט.

המצירה הראשית של בית המשפט השיגה אותה מחוץ לעיר במכשיר הטלפון הסלולרי שלי והודיע לי שמר בדש ואדם נוסף הגיעו לבית המשפט בבקשה לפסילתתי.

כמו כן הודיע לי כי מר בדש עומד על כך כי הבקשה תתקבל מיד ותובה בפני.

השבתי למזכירה הראשית כי בקשה לפסילת שופט איננה מסוג הבקשות הדוחפות שבгинן בית המשפט. מקיים תורנות אחר הצהרים ואני איןני תורנית ולא יגרם כל נזק אם הבקשה תונח על שולחני ואראה אותה בוקר בבואו לבית המשפט.

בעבור כ-20 דקות טלפון אליו שוב המזכירה הראשית והודיע לי כי יש עלייה לחץ לקבל את הבקשה וכי נאמר לה כי היא גורמת נזק למר בדש בסירובה, וכן כי מר בדש עומד על כך שהגב' שלם, המזכירה הראשית של בית המשפטتطבי חותמת "נתקלל" על גבי הבקשה. השבתי למזכירה הראשית כי אני את דברי אמרתי, ובזאת אני מסיימת, בבקשתה אין כל דחיפות.

בעבור כ-30 דקות טלפון אליו שוב המזכירה הראשית, זכל זאת בטלפון הסלולרי שלי כאשר אני מחוץ לעיר והודיע לי כי התקשרה אליה עתונאית מעtown "ידיעות אחרונות" ושאלה - האם זה נכון שבתיק פיקנטי הוגש בקשה לפסילתתי. היה ידועה אותה כי השיבה לעיתונאית כי בקשה כזו טרם הוגשה ונתקבלה.

יחד עם זאת הודיע לי כי מר בדש והאדם הנוסף נתקשו על ידי אנשי משמר בית המשפט לעזוב את אולם הכנסה של בית המשפט, שם נמצא באותה עת. שוב השבתי כי אין לי מה להוסיף, ואני מצטערת שכך מתגלגים הדנים.

בתל אביב - יפו

30/10/97

בתי המשפט

40

בית-המשפט המחו זי

פרק: 795-ב'

המך': 3178/97

יחד עם זאת, שאלתי את הגב' שלט האם עו"ד ורדי או עו"ד גולדט מתוממים על הבקשה, היא השיבה לי כי הבקשה מתומה בידי מר בדש אישיות והतצהיר המתומך בבקשתו, מאושר על ידי עו"ד און נימן.

עובדת נוספת שعلي להביא לידיעת הצדדים; בשלב מסויים בשעות אחר"צ, בסביבות השעה 18:00, פונה אדם שהציג את עצמו כעובדו של מר בדש אל הקלדנית שלי, וביקש ממני העתק פרוטוקול בית המשפט הוא אמר לה כי מאז שעות הצהריים הם ממתינים לפרוטוקול ולא קיבלו אותו ולכז הוא פונה אליה וمبקש הפרוטוקול. הקלדנית מסרה לידיו של אותו אדם העתק הפרוטוקול.

מיד לאחר מכן ביקשתי מהגב' שלט שתודיע קלדנית שלי להתרשם עימי, הקלדנית התקשרה והסבירתי לה כי אין בסמכותה ליתן פרוטוקול בכלל ללא הוראותיו ובוודאי לא לאדם שאת זהותו איננה יודעת. יחד עם זאת הקלדנית הבירה לי שהדבר כבר נעשה והוא מסרה את הפרוטוקול.

עד כאן ההשתלשות עד לדין כאן היום.

הבקשה המונחת בפניי הינה על פי סעיף 77א. לחוק בתי המשפט [נוסח משולב].

על פי סעיף(א) לסייע זה בעל דין רשאי לבקש שופט יפסול עצמו מלישב בדיון אם קיימות נסיבות שיש בהן חשש למשוא פנים בניהול המשפט.

סעיף(ב) אומר: "טענה טענת פסנות נגד שופט יחוליט בה אותו שופטلالטר ולפני שיתן כל החלטה אחרת".

על פי מצוות המחוקק, השיבו כאן היום הצדדים ואני רשאית ליתן החלטה מבלי לשמעו טיעון נוסף בעניין זה.

הסעיף קובע כי בית המשפט, רק אם נמצא לנכון, יתן רשות לחקור את המצהירים לא מצאת מקום לכך.

תקנות סדר הדין האזרחי, תקנה 147א-ג', עוסקות גם הן בעניין פסנות שופט, וסדרי הדין בבקשת זאת.

בתל-אביב - יפו

30/10/97

בתי המשפט

בית-המשפט המחו זי

פרוק: 595/97-ב'

41

המך': 3178/97

תקנה 1(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי כפי שתוקנה, מתייחסת בדרך הגשת בקשה לבית המשפט, ובקשה לפסילת שופט בכלל אלה. וכך קובעת התקנה:
"הוגשה בקשה בכתב, יומצא עותק מהבקשת לבני דין הנוגעים בדבר".

ס'ק ד' של אותה תקנה קובע:

"בית המשפט רשאי להחליט על יסוד הבקשת והתשובה בלבד, או אם ראה צורך בכך, לאחר חקירת המצהירים על תצהיריהם".

כל זאת באשר להוראות החוק ותקנות השונות.

הבקשת הוגשה על ידי מר בדש באופן אישי.

איןני רוצה להתפס לדברים שליליים, כמו גם לתגובהו של עו"ד ורדי כשッシיב לשאלתי מדוע הבקשת לא נחתמה על ידו, ותשובה, כי מרשו הוא סובייני והוא מחליט מה לעשות.

איןני רוצה לתפוס את עו"ד ורדי ברגע של קושי, וזאת בלשון המעטה, אני סמכה ובתויה, שעו"ד ורדי לא היה חותם על בקשה צזו או לפחות משמש חלקיים רבים מתולח, כמווהו כموון גם עו"ד גרט.

אני אינני מסכימה עם עו"ד ורדי שהליך שלו סובייני לעשות מה שהוא רוצה וככל העולה על דעתו, בתיק בו יש ללקוח לו פרקליט והוא חתום על יפוי כח לאותו פרקליט, דבר שלא יעשה וראוי שעו"ד ורדי ועו"ד גרט יסביר את תשומת ליבם של מರשים, באשר דומה בעיני כי יתכן ולנוכח האמור בבקשת SCI הפרקליטים צריכים היו לשקל את המשך הייצוג בתיק זה.

בתל-אביב - יפו
30/10/97

בתי המשפט

בית-המשפט המחו זי
פרוק: 595-ב'

42

המר': 3178/97

לא ניתן שאדם המזог על ידי עו"ד ירצה לעצמו להשתלה בבית המשפט לכתוב דברים, שהמעט אשר ניתן לומר עליהם, אינםאמת, והיוותר שניתן לומר עליהם הוא שאינו מדוייקים, כל זאת באיצטלה שלகות הוא סוברני. לא כך שניתתי במקומות.

איןני רוצה, כפי שכבר אמרתי, להתפס לעניינים פורמליים, ולכן, לא מהטעמים שמניתי לעיל, וגם לא לאור העובדה שהבקשהعروכה בצורה לא מקצועית, אדחה אותה. כאשר אני אומרת את הדברים בצורה לא מקצועית, כוונתי לכך שהתחזיר התומך בבקשתו, לאו תצהיר הוא על פי דרישת התקנות, וטענות המועלות בבקשת החלון לאו טענות הן במסגרת בקשה לפסילת שופטת.

אתypical עתה לטענות שבבקשתו לגוף.

צדוק עו"ד בליזובסקי, כאשר הוא אומר כי בבקשת פסולות איןנה תחליף בבקשת תיקון פרוטוקול. אני מסכימה שבפרוטוקול נפלו טעויות אלו אלה הן טעויות שאין להם כל השפעה או משמעות לעניין שיקוף הדברים כפי שairyudo באולם בית המשפט במהלך הדיון. לכן, כל אותן קטעים בבקשת המתיחשים לטענה כי הואה מתחתידי פרוטוקול בלתי נכון ובבלתי אמיתי אין להם בסיס.

טענה נוספת העלה עו"ד בליזובסקי, ואין לי אלא להסביר אותו. בבקשת פסולות שופט איןנה תחליף להגשת בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון על החלטות שלא כושאות حق בעיני מי מחזרדים.

חלק הארי של הבקשתו הוא ויכוח ואי הסכמה עם החלטותיו. שוב נוכע הדבר מבלתי מקצועותו של הבקשתו, שהרי פרקליט יודע שוויכוח עם החלטות ענייניות משפטיות של בית משפט אינו עילה לפסילת שופט, אלא להגשה בבקשת רשות ערעור. לכן גם דין האמור לעניין זה בבקשתו, להדחות.

בתל-אביב - יפו

30/10/97

בתי המשפט

43

בית-המשפט המחו זי

פרוק: 97-595-ב'

חמר': 3178/97

אשר לקשר שבין עו"ד שריקי לעו"ד זולובסקי, לא מצתי בסעיף זה בסיס או קשר לבקשה לפסול שופט. לא ירדתי לסוף הקשר בין בית המשפט לקשר שבין עו"ד שריקי לעו"ד זולובסקי. יותר מכך, הדבר גובל כמעט במידיעה שיפוטית כי האמור בסעיף 16 איננו נכון. עו"ד אליעזר זולובסקי לא מונה מפרק זמן בתקן נ.ח.מ..
איןני יודעת כיצד הקשר שבין חב' לחב' לעלייה, מהוועה עילה לפסילת שופט.

אשר לאמור בסעיפים 13, 14, 1-15 לבקשה. דומה שモটב אלמלא דברים אלה נכתבו. בראש ובראשונה בשל הסיבה כי הם היו ידועים למבקש עוד לפני נפתח כלל הדיון ביום 28.10.97 ועוד לפני הדיון הקודם שנערך לפני זמן מה בעניין חב' זוויליפוד, שבקשה גם הוא את פירוק אהת מהחברות. אם סבר המבקש כי יש בדברים הללו כדי לפסל אותו היה עליו להגשים את הנקשת הרבות לפני הדיון בעניין זוויליפוד ובזודאי עוד לפני הדיון ביום 28.10.97. לא היה מקום להמתין עם הבקשה לפסילת שופט בגין הנימוקים שבסעיפים 13, 14, 1-15, עד למועד בו הוזמנו הצדדים לשימוש החלטה.

עו"ד אליהו גוחбер גבעלי, אמנם ידיעדים, מתוך הבקשה וממנה בלבד, למדתי, לאחרו,

עו"ד זוהר יושב בדיקטוריוון חב' שם השעות.

איןני מוצאת בעובדה זו אפילו אתחלתא כדי שבית המשפט יפסול עצמו. אם דרך זו תקבע כדרך לפסילת שופט אין לי ספק שכמעט ולא ימצא שופט במדינת ישראל שאינו

אפשר עג'ה אַפְּנָא ל' קשרים חברתיים עם עו"ד.

שרבוב עניין משפט "קונסורציום אחזקות" לבקשה זו אין בה מאומה, ומתוב היה שלא הועלה כלל.

בתל-אביב - יפו

30/10/97

בתי המשפט

44

בית-המשפט המחוזי

פרוק: 97/595-ב'

המר': 3178/97

אני בטוחה שאם עוז'ד ורדי או עוז'ד גלרט היו דואים בקשה זו, טרם הגשתה, וזהו לא היו סומכים את ידיהם המקצועיות על האמור בסעיפים אלה. ומכל מקום בין עוז'ד אליו זהה לבעין אין כל קשרים עסקיים ולא שום דבר הדומה לזה. עוז'ד אליו זהה הוא פרקליט ובעל הוא איש כלכלה וכספים ואין לו ולעו'ד זהה כל נגיעה עסקית משותפת.

יוטר לכך, המבקשת בתיק היא חב' סנפרוסט, והצטרפו אליה חברות נוספות רבות וביניהן חב' אסם. עוז'ד אליו זהה, גם על פי הבקשה איננו דירקטורי בחב' אסם. זאת אףיו כדי להפיס את דעתם של המהמירים.

איןני מבינה בכלל כיצד ניתן לומר כי לא ניתנה, לפרקליטים של המבקשים, הזדמנויות לחזור את סמכ'ם הכספי של חב' סנפרוסט. מר' בן ציון פוגל עמד על דוכן העדים במשך זמן ממושך ונחקר על ידי כמה פרקליטים.

אשר למינו'ו עוז'ד אליעזר וולובסקי בתום הדיון.

בוחלתתי במהלך הדיון נאמר כי אמנה מאוחר יותר מפרק זמן. פרקליטיו של מר בדש היו באולם ולא מיחו, ובצדק נהגו כך. הדבר קורה בבתי המשפט לא אחת ולא שתיים כי על מנת לש拷ול את הדברים והיקף בית המשפט מעדיף לש拷ול בನיחות ולא בלחץ הדיונים את הדברים, וכך נהגת גם אני.

הגעתנו למסקנה שלדעתי עוז'ד וולובסקי שהוא פרקליט וותיק, ומנוסת מתאים להיות מפרקן הזמן של 6 חברות,

אינו ספק שעשית זאת לאחר שיקול דעת.

אם החלטתי זו אינה נושא חוץ, הרי תקיפה היא לא על דרך של בקשה לפסילתתי,

בתל-אביב - יפו

30/10/97

בתי המשפט

בית-המשפט המחו זי

פרוק: 97/595-ב'

45

המר': 3178/97

יכולתי שלא להרחיב את הדברים כפי שעשית ולחסתפק גם בהלכה היהודית, בוודאי לכל הפרקליטים, אך כנראה איננה ידועה למ>r בדש. בקשה לפסילת שופט צרייך לחגיש מיד עם היודע העובדות הראויות לשמש בסיס לבקשת הפסילה. גם דבר זה לא קרה בבקשת הנוכחות.

נתקלח ממי נתקלה בבקשת השתלשות האירופאים לציין גם את העובדה כי הגבי שלם הודיעה לי כי מר בדש בהגינו לבית המשפט אמר לה כי התקיק קבוע לדיוון ולכן הוא מגיש את הבקשה עכשו, כיוון שנודע לו בשעה 14:00, כי לחרת בבירקן, קרי, הבוקר תננו החלטה בעניינו.

איןני רואה לעמוד על צירוף הזמנים המוזר. לכן אמרתי שהבקשה ככל שהיא צריכה להיות מוגשת בתכוון לאירופאים שצרכיים להביא לפסילתי - הוועטה.

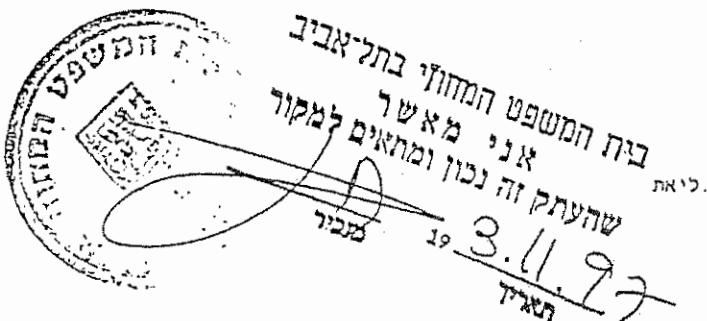
סוף דבר - אין לי ספק שהבקשה דינה להדוחות. אין לי כמו גם ספק שאין כל חשש למשוא פנים.

אין לי דעה קדומה בתיק ולא היתה לי כזו, ואין כל חשש לחוסר אובייקטיביות מצדדי. אין לי, כמו כן, ספק כי אני מסוגלת לדון בתיק, באובייקטיביות הרואיה וכפי שצרייך לעשות שופט הדן בתיק מסווג זה.

הצדדים עתרו כאן להוצאות ואני סבורה כי יש מקום לחיבת המבקרים 1, 1-2 במאחד ובמיוחד בתשלום הוצאות שכ"ט עוז'ד לכל אחד מהפרקליטים הנוכחים כאן היו בסך 0,500,1 ש"ח בצירוף מעמ"מ צמוד מהיום ועד ליום התשלום בפועל.

ניתן והודיע היום, 07/10/97 במעמד הנ"ל.

ג. אלשיך, שופטת

הופסה: י.ש.לי.את

בתל-אביב - יפו

30/10/97

בתי המשפט

46

בבית-המשפט המחווזי

פרוק: 97/595-ב'

המך': 3178/97

החלטה

לאחר שההחלטה נחתמה על ידי וחולקה לפרקליטים, נתגלו על ידי מספר טעויות שנ犯לו בהՃפה, ואני משתמש בסמכותי שעל פי החקוק, ומתקנת אותן.

המציאות תעביר את דפים מתוך ההחלטה שתוקנו לפרקליטים שנחכו אטמול בעת הדיון.

אליהן הטעויות:

עמ' 41 מול השורה 25, נכתב: "יש ללקוח לו פרקליט", וצ"ל: "יש ללקוח פרקליט".

עמ' 48 מול השורה 7, נכתב: "שבין חב' לחב' עליית", וצ"ל: "חכ' אווסט לחב' עליית".

עמ' 44 מול השורה 18, נכתב: "למיניוו עוז אליעזר וולובסקי", וצ"ל: "למיניוו של עוז אליעזר וולובסקי".

עמ' 45 מול השורה 26, נכתב: "היום 7.10.97" וצ"ל כמובן: "היום 30/10/97".

הפרוטוקול בתקין בית המשפט בעמודים הרלוונטיים תוקן על ידי וכאמור העתקי העמודים המתוקנים, יועברו על ידי המזכירות לפרקליטים.

ר. אלשיך, שופטת

רשות הדrukן להרשותם בלבשתם
אלשיך ר. שופטת בית המשפט
אלשיך ר. שופטת בית המשפט
אלשיך ר. שופטת בית המשפט

נוף ה

החלטה בבית המשפט העליון על פסנות אלשר

נוף 1

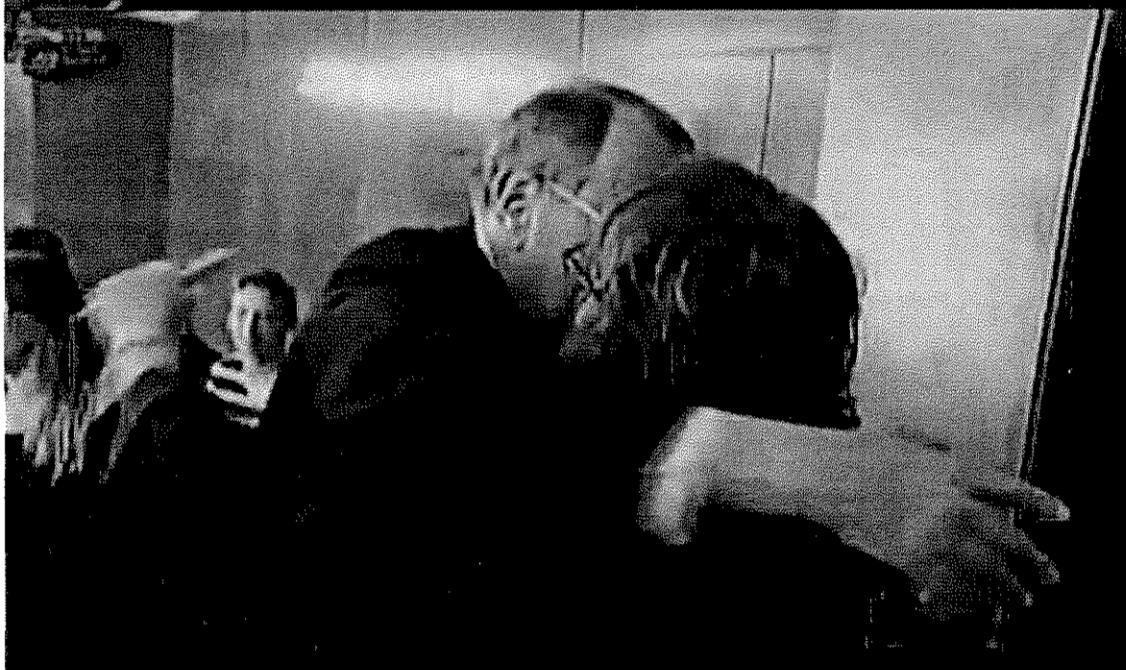
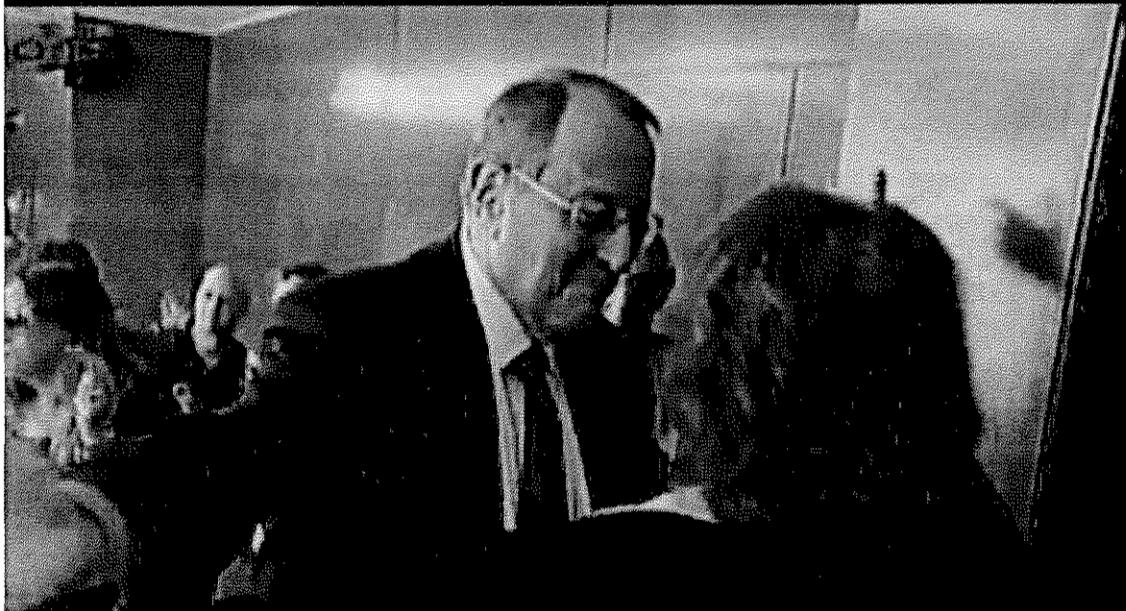
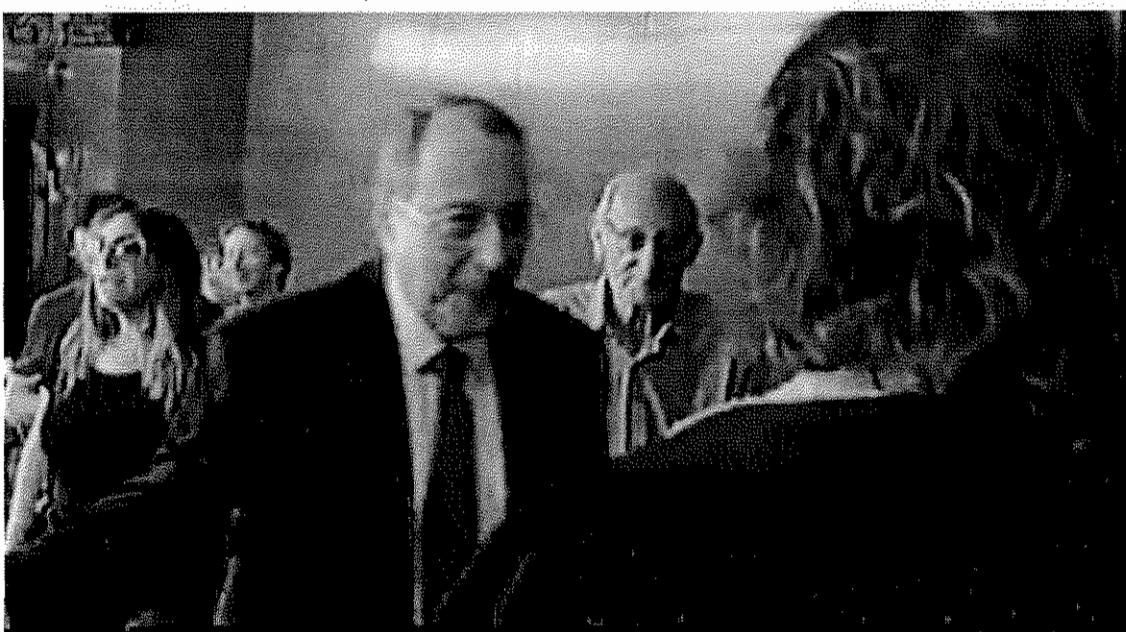
ראיון בעיתון הארץ עם עו"ד אל' זוהר ממנהו עולה שמשפחת אלשיך זוהר
בקשרי ידידות בניגוד לדברי אלשיך

נספח ו

תצלומי חיבוקים קרובים בין ורדה אלשיך לאלי זהור

אלשיך לאלי זהר מוכחים שני דברים:

1. אלי זהר מסם ואלשיך הנם חברים קרובים. אלשיך כיזבה במצח נחשוה.
2. אלשיך הטעה את הציבור ואת נשיא בית המשפט העליון בהכחישה את החברות הקדובה

נוף 2

ניתוח שקרים של אלשר

השופטת אלשיך הסתיירה את קשייה האישיים עם עו"ד אליו זהר מ"אסם

1. מנהל המבוקשות בדק את דברי המקור והתברר כי בנקודת זה אכן ראיון שהעניק עו"ד אליו זהר לאחרונה לאביבה לורי מעתון "הארץ" (פורסם ביום 28.7.2004) מASH שמת מה שאלשיך עצמה הכחישה, אבל היה מנוגד למציאות: שהיא ועו"ד אליו זהר חבריהם קרובים.

2. וכך מעיד עו"ד זהר בכתבבה בהארץ, המצורפת בזאת כנספח א' לבקשת זו ומהוות חלק בלתי נפרד הימנה:

"מעיד על כך עו"ד אליו זהר, שהוא גם חבר קרוב: "מאו שהיא התהנתה עט יידי יוסי אלשיך, אנחנו כל השניהם בקשר ידידותי, הם מבאי ביתינו ואחנו מבאי ביתם, אבל היא לא מינתה אותו לעולם. זה ההפסד שלי. אולי היא חושבת שהיא יהיה יותר נאות אם היא לא תמנה אותו. עובדה". (ההדגשה בכו - של הח"מ).

3. בתיק פרוק 595/97 המרצה 97/3178 בבקשת המבוקשת מס' 1 כאן, ניצולת הקרטל בע"מ, את פסילתתה של השופטת אלשיך מלשכת דין נוכחות קשייה עם עו"ד אליו זהר דירקטורי ב"אסם". המרצה 97/3178 מצורפת בזאת כנספח ב' לבקשת זו ומהוות חלק בלתי נפרד הימנה.

4. בהחלטתה בבקשת הפסЛОת בהמטרה 97/3178 דן הסתירה השופטת אלשיך את קשייה האמיתיים האישיים היישרים עם עו"ד אליו זהר הדירקטורי מ"אסם", יריבתה המרתת של "פיקנטי".

5. השופטת אלשיך טענה בההחלטה בהמטרה הנ"ל מיום 30.10.1997 בעמ' 43 מול השורה 19 כי:

"עו"ד אליו זהר ובויל אמנם ידידים. מתווך הבקשת וממנה בלבד, למדתי, לראשונה שעו"ד זהר יושב בדירקטוריון חב' אסם השקעות. איןני מוצאת בעובדה זו אתחלתא כדי שביית המשפט יפסול את עצמו". (ההדגשה בכו - של הח"מ).

6. קביעתה זו של השופטת אלשיך לגבי קשייה עם עו"ד אליו זהר היה בה גילוי של חזי אמרת בלבד, ואי שיקוף של האמת העובדתית המלאה אשר בה מחויב כל שופט הגון.

7. כעולה מהכתבבה בעיתון "הארץ", אשר בה חסר עו"ד זהר את האמת אודות יחסיו עם השופטת ורדה אלשיך – אין עו"ד זהר חבר של בעלה של השופטת בלבד אלא חבר קרוב.

של השופט עצמה, המתארה בבייה ומאරח אותה בבייה. ולהבדל זה משמעות אדירה מהחינת מבחן החשש המשמי למשוא פנים המונע משופט לשפט בדיון.

8. יתר על כן, מאותה הכתבה בדיק עליה, כי השופט אלשיך לא נישאה רק לאחרונה ליוסי אלשיך, אלא בבר לפניו 24 שנה. מכאן עולה כי חבריו של יוסי אלשיך, אליו זהר בתוכם, **הפכו להיות חברותה של השופט ורדה אלשיך כבר לפני בחצי יובל שנים**.

9. זאת ועוד, מהכתבה הנ"ל מעיתון "הארץ" עולה עוד, כי ההיכרות בין אליו זהר לשופט אלשיך משתרעת עוד מימי נעוריה, כאשר היה מדריך שלה בצויפים.

10. בהחלטתה האמורה, המגלה טفح ומכסה טפחים, התעלמה השופט אלשיך מגילוי העבודות המאוד רלוונטיות הנ"ל, ופגעה בכך באמינותו החוק, מוסדותו ונכיגו בעניין הציבור, תוך הטיעת פיקנטי והציבור הוציא כי שופטו ידווח לו עם מי מבצעי הדין ופרקיטיהם הם עומדים בקשר כלשהו.

11. גורם נוסף שהויטה במעשייה ובמחדרליה של השופט אלשיך היה לא אחר מאשר כב' נשיא בית-המשפט העליון אחרון ברק. מובן שאין לצפות כי נשיא בית-המשפט העליון יבלוש אחר שופטי ישראל ויתהקה אחר מעשייהם וקשריהם. אין זה יאה ואין זה לבבוד מערכת המשפט. אשר על כן, ראוי וסביר כי גרסתו של שופט לגבי מהות קשריו עם בעל דין בקשר לתיק אשרណון בפניו תהיה מלאה, כוללת ומדויקת, מבלתי שיצטרך להישאל שאלות נוספות בידי בית-המשפט שלערעור הדן בבקשת פסנות.

12. באין גרסה מדויקת ואמינה מפי השופט אלשיך לגבי טיב קשריה עם עוזי זהר, הייתה מונחת בפני כב' נשיא ברק רק חזי האמת, והוא החליט לפיה (במספרא לס' 12 להחלטת השופט ברק בע"א 3700/99 המצורפת בזאת כנספה ג' להחלטה זו ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה) כי:

"אכן, עצם ההיכרות – של בן זוגה של כב' השופט – עם דירקטורי בחברה –
איןנו מבסס במקורה שפנוי חש ממשאי פנים, המצדיק פסילתת של כב'
השופט מליישב דין. על כן, דין הערעור להידחות." (ההדגשה בכו – של הח"מ).

13. פרופ' ברק סבר עוד בהחלטתו כי תפקידם של עוזי זהר ועו"ד הייק, חברותה של משפחת אלשיך, בדיקטוריוון אסם הנם "פורמאללי" בלבד (הרישה לס' 12 להחלטתו הנ"ל). לח"מ לא היה מוכר באותה העת מוסד "הaddirקטורי הפורמאללי" בחברה.

14. וכך, בנסיבות הערפל בדבר טיב יחסיה המדויקים עם עוזי אלי זהר שכונה על ידה בהחלטתה בריוחוק-מה "אליהו" (בניגוד לשם הידוע בפי כל ובניגוד לכך שבזה היא מכנה

אותו בפניותיהם המשותפות), המשיכה השופטת אלשיך לקבל מידע בדרךים חוץ-SHIPOTIOT MAKOVET "ASSM", אשר בה מכון חברה, אליזה, כדירקטוריון.

15. ביום 25.10.2000 התקיים דיון בפני השופטת אלשיך בתיק 590/97, אשר נגע גם לבקשת מס' 1, ניצולת הקרטל בע"מ, ומנהל הח"מ.

16. במהלך הדיון ציינה השופטת אלשיך בפני הנוכחים בדיון לגבי מר חדש כי:

"ידעו לבית-המשפט כי המבוקש מסתובב בכל מיני מקומות ולבית-המשפט הוא נמנע מהगיע. כשהוא טס לרוסיה ומדובר בקורס רם בטוטס עד שכל המידע שומע אותו על עסקים שיש לו, הוא רק לא חושב שימושו יידע שהוא נסע לרוסיה".

17. מידע זה אשר נמסר לשופטת אלשיך מפי גורמים אינטרנסטיבים עלומים היה שגוי בתבליות ונועד להטעות את בית-המשפט ולהציג את מר חדש כמי שנמנע, בcow מלחותייניב בבית-המשפט.

18. מנהל הבקשת לא היה מוכן לעבור לסדר היום נוכח מסע דיסאנפומציה שלנהלים יריבים עסקיים היוצרים קשר עם שופטים מחוץ לאולם הדיונים ומזינים אותם במידע שגוי ומכפיש.

19. אי לכך, פנה מנהל הבקשות ביום 29.10.2000 בקשה אשר בה בקש, כי השופטת אלשיך תמסור את מקור המידע, היקף המידע ונסיבות מסירת המידע השגוי הנ"ל אליה.

20. בהחלטתה מיום 30.10.2000 (בש"א 27654/00 בתיק פשי"ר 590/97 המצורפת בזאת כנספח ذ' לבקשת זו ומהוות חלק בלתי נפרד הימנה) הודתה השופטת אלשיך כי השיעור השגוי נמסר על ידה (ס' 2 להחלטתה הנ"ל):

"השיעור לא נמסר בבית-המשפט ע"י המשיבים אלא ע"י ביהם"ש ועל כן אין מקום שביהם"ש יורה למשיבים דבר כלשהו לעניין זה". (ההדגשה בכו – של הח"מ).

21. המשך טיפולה של השופטת אלשיך גרם למינוי מנהל מיוחד לחברות פיקנטי שהנו מומלץ מטעם "ASSM" ועובד דבורה. פרק חברות אלה הגיע לימים תביעה נגד אותו מנהל מיוחד עובדה של "ASSM", אשר הסתיימה בפשרה בבית-המשפט המוחז בבא-שבע.

נספח ח

התעלול של אלשים למנוע החלטה בבקשת שהוגשה בהסכמה למחוק בקשה פירוק שלא נדונה כלל הבקשה הראשונה

הכוֹנוֹס הרשְׁמִי ת"א

- 8 - 1999

בָּתְּחַזְּבָּל

תיק פירוק 1418/98
בש"א 109974/98
בפני כה"ש אלשיך

בכיתת המשפט המחווי
בתל אביב יפו

בעניין : פקודת החברות (נוסח חדש), תשמ"ג-1983

ה המבקש : שמעון צץ

ע"י ב"כ עוזי יוסי כהן ו/או פליקס חדד
ו/או אביחי ברטונובסקי ו/או דוד זלצמן
מרח' דפנה 20, תל אביב 64929
טל' 6-6952176, פקס' 03-6950314 03-6950314

- כגד -

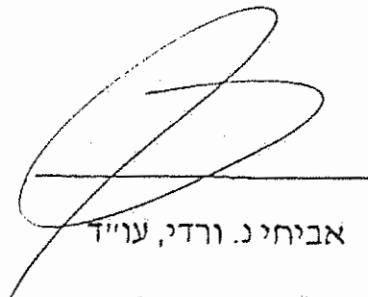
המשיבת : ニיצולת הקרטל בע"מ ח.פ. 7-081160-51
ע"י ב"כ עוזי א. נ. ורדי ו/או א. קיטאי

וא/or. בניין
מרח' זבוטינסקי 14, בני ברק, 51300
טל' 2/5797694, פקס' 03-5796631 03-5797694

בקשה לחקירה בהסכם

1. הצדדים מתכבדים להודיע לבכוד בית המשפט כי הגיעו להסכמה על מחיקת בקשה הפירוק מס' 1418/98.

2. לאור האמור יתבקש בית המשפט הנכבד למחוק את הבקשה.

אביחי נ. ורדי, עו"ד

ב"כ המשיבת

יוסי כהן, עו"ד
ב"כ המבקש

נוף ט

בקשה למתן החלטה בבקשת מחיקת הפירוק

בפני כבוד השופט
ורדה אלשיך

בבית משפט מחוזי תל אביב-יפו
מספר 98/1418 (בשא 99/33978)
כיצולת הקרטל ב.ב. ב' שימושו
(בתיק נ"ז. ב. ב. ב' שימושה הקרטל בע"מ)
תאריך פתיחה: 10/03/99
סוג עבירות: סדר דין: רגיל

המבקשת: ניצולת הקרטל בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד א.

- נ ג ד -

המשיבים: 1. שימושו נ"ז.
2. פולידן בע"מ

שנייהם על ידי ב"כ עוה"ד י. כהן ואח'

3. כוונס הנכסים חרישמי
ע"י ב"כ עוה"ד א. גבריאל

בגשה למתן החלטה

כבוד בית המשפט יתבקש להורות על מהיקת תיק הפירוק אשר הוגש כנגד המבקשת על ידי המשיב 1 ובקשה הצעדרות אשר הוגשה על ידי המשיבה 2.

אלן נימוגי הבקשה:

1. ביום 1.2.99 הגישו המבקשת והמשיב 1 בקשה בהסכמה למחיקת בקשה הפירוק.
*** עותק מהבקשה, מצ"ב.

2. בהחלטתו הורה כבוד בית המשפט, בו ביום, על קבלת עמדת חברת פולידן והכן"ר לבקשת.

3. גם המשיבה 2 הצטרפה לבקשת וニアורה למחוק את בקשה הצעדרות.
*** עותק מתוגובה המשיבה 2, מצ"ב.

4. ההסכמות הצדדים הנ"ל זהה בבקשת כבוד בית המשפט הוגשו לכוונס הנכסים הרישימי, עוד ביום 8.2.99.

עד כה לא טרח ב"כ הכן"ר להגיב על הבקשה.

5. יצוינו כי עניין לנו בבקשת פירוק על כל המשטמע מכך ומן הרואי היה שב"כ הכן"ר יגיב על בקשה זו בהקדם. ופזה

6. אין כל מקומות להזתיר בבקשת פירוק תלויה ועומדת משך למעלה מחודש ימים בשל העדר תגובה הכן"ר.

7. לאור האמור ובהעדר תגובה הכן"ר יתבקש כבוד בית המשפט להורות כל קבלת הבקשה זמהיקת בבקשת הפירוק זבקשת הצעדרות אליה.

8. יצוינו כי ככל שעלה בידי המבקשת לבדוק אין מctrופים נוספים לבקשת הפירוק.

אביחז נ. ורדוי, נו"ג
ב"כ המבקשת

ג/פיקנטי

1

10.3.99

צד אלשיך, שופטת נ. ים. אסיה ג'לאי

ט"א מושב כתף ג"א מ"ל 5. א. מ.

נוף 1

בקשה נוספת למתן החלטה בבקשת מחיקת הפירוק

תיק פשי"ר 1418/98
בש"א 109974/98
בש"א 33978/99
בפני כה"ש אלשיך

בבית משפט מחוזי תל אביב-יפו
מספר 98/98/1418 (בשא 99/36257)
בג'זולה הדרטל ב. נ. כ"ז שמשון
(בחיק כ"ג. נציגות הדרטל בע"מ)
תאריך פתיחה: 22/04/99
סוג עבירות: 501 סדר דין: רגיל

בבית המשפט המחווזי
בתל אביב יפו
=====

בעין:

פקודת החברות (נואח חדש), תשמ"+

המבקש: נציגות הדרטל בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד אביחי נ. ורדיר ואו א. קיטהי
וואו ר. בנין ואו ד"ר גרט ואה'
מרח' זיבוטינסקי 14, בני ברק 51300
טל' 2/579663-03 פקס' 03-5797694

- נגזר -

המשיבים: 1. שמשון כץ

2. פולידן בע"מ

שתיכון ע"י ב"כ עוה"ד י. כהן ואו פליקס חדש
וואו יונתן אחרוןsson ואו אביחי ברטונובסקי
וואו דוד זלצמן
מרח' דפנה 20, תל אביב 64929
טל' 176-6952176, פקס' 03-6950314

3.

המנס הרשמי
ע"י ב"כ עוה"ד א. גבריאלי
מרח' בן יהודה 14, תל אביב

בקשה למחיקת תיק פירוק

בבית המשפט הנכבד يتבקש להורות על מחיקת תיק חפирוק סמסטרו 1418/98 וכמו את בש"א 109974/98 אשר הוגש על ידי המשיבים כנגד המבקש.

כן يتבקש כבוד בית המשפט לחייב את המכונס הרשמי בהוצאות ושכר טירחת עוו"ד.

ואלו נימוקי הבלש:

1. ביום 1.2.99 וביום 3.2.99 הוגש לכבוד בית המשפט הסכמתו תיכון של המשיבות 1 ו- 2 למחיקות תיק הפירוק ובקשה החצטרפות לתיק הפירוק.

2. בית המשפט הנכבד הורה על העברת הבקשה לتوجيه הכוון הרשמי, וכן נעשה.

3. למראות שהלפו יותר מארבעה שבועות לא טרכו הכנס הרשמי להגיב.

4. ביום 3.99 הגישה המבוקשת בקשה למחיקת תיק הפירוק וטענה כי מדובר בבקשת פירוק על כל המשטמע מכך, ואין כל מקום כי בקשה כזו תמתינה זמן כה רב לתגובה הכוונה הרשמי.

5. בית המשפט הנכבד הורה על העברת הבקשה שנייה לتوجيه הכוнос הרשמי, תזק' 21 יומם, וכן נעשה.

6. למרות שחלפו 21 ימים (בנוסף לימי הפגרה), לא טרח ב"כ הכוнос הרשמי להגיב אף על בקשה זו.

7. ביום 22.4.99 הגישה המבוקשת שנית בקשה למחיקת תיק הפירוק, ובית המשפט הורה **בפעם השלישייה** להעביר את הבקשה לתגובה הכוнос הרשמי. בהחלטתו זו הוסיף בית המשפט הנכבד, כי אם לא תוגש תגובה הכוнос הרשמי בסוגרת הזמן שהוקצב להגשתה, תינתן החלטה כמפורט.

*** עותק צילומי מהחלה ומאישור המשירה לכני"ר מצ"ב כנספה.

8. בית המשפט הנכבד מכיר בkowski הרב לתפקיד חברה המצויה תחת בקשה למתן צו פירוק. כבוד השופט אלשיך בהחלטתה מיום 11.4.99 בתיק פירוק 97/32 בעניין אוליצקי עבודות עפר כבישים ופיתוח בע"מ (טרם פורסם). קובעת כי:

"...עוצם הנוחתה של בקשת פירוק היא לכשעצמה מהוות נזק עצום לחברה..."

...בקשה לממן צו פירוק נושאת בכונפה רסיסי הרס מידדים ועתידיים לגביו
חברה. לא בקהל יניף בית המשפט את חרב הפירוק. פירוק זהו הлик שאינו ממנו
חוורה במובן הרес שמדובר..."

9. בנסיבות האמורות ומשלא קיימת כל התנגדות בתיק, يتבקש כבוד בית המשפט להורות על מהיקת תיק הפירוק כאמור בראש הבקשה.

10. בשל העובדה שהכוון הרשמי לא טרח זו הפעם השלישייה לקיים אחר החלטות בית המשפט, ובשל העובדה שחלפו לעליה שלושה חודשים מאז הגשת הבקשה המקורית ובשל הנסיבות המיותרות שנגרמו לבקשתו, יתבקש בית המשפט לחייב את הכוון הרשמי בהוצאות וscr טירחת עורך.

11. מִן הַדָּין וְמִן הַצְדָּקָה לְהִיעַטֵּר לְבַקְשָׁה.

אפיקוֹן גָּרוּדִי אַוִיד
בֵּינְכֶם חַמְבְּקָשָׁת

נוף יא

החלטת אלשיך בתיק אחר המלמד שהוא מבינה את משמעות הסקבת

בתל-אביב - 19

11/04/99

בתי המשפט

בית-המשפט המחו זי

פирוק: 97/32-ב

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

אני לא מתמכו בעיקולים.

ש. מה סדר גודל החובות של אוליצקי לבקשת?

עו"ד דורךן: אני מתנגד לשאלת. מדובר בשינוי חזית. ישנה עילה אחת לגבי החזקה החלוות בגין חולות פרעון סעיף 258 (2) לפקודות החברות. מפנה לטיעוף יב' לבקשת. לא נטען דבר לגבי מצבה הכספי של אוליצקי, חולות פרעונה והיקף החובות. לא נטען דבר לגבי אחת מן החלופות האחרות של סעיף 258. לפיכך שאלה בדבר מצבת חובות אינה רלבנטית והוא שינוי חזית.

עו"ד לווי: אני מסכים שעילת הפירוק היא המהאה בסך 300,000 ש"ח וזה מופיע לי כדי להוכיח את בקשת הפירוק. ציינתי בבקשת הפירוק בסעיף ח.2 ומתייחסים למצבה הרעה ומתייחסים לעיקוליהם זמינים שהוטלו לטובה משרד הבינוי והשיכון שעומדים על 1,881,4 מיליון ש"ח וזה מוכיח את מצבה הכלכלי הרעה.

החלטה

אני מתרירה את השאלה זו בלבד.

נימן והודיעו היום, 11/04/99 במעמד הניל.

ו. אלשיך, שופט

המשך תקירה:

ת. החוב מושער לבנקים וספקים היה בעת הצגת השיק כ- 80 מיליון ש"ח ומהיום הוא מוערך כ- 38 מיליון.

ש. נכוון שהייתם שולחים את תעוזות המשלו לאוליצקי בעבודות עפר ואת החשבוניות לצוק עmittel?

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

ת. לא שלחנו תעודהות שלוחות. אנחנו לא סיפקנו אגרטיס. קיבלנו ולא שלחנו.
הודעות החובב לא שלחו.

עו"ד דורון: הטענה היחידה של בקשה זו היא על פי חוב פ██וק שעלה החברה לשפט כפי הנטען לבקשתו. המצביע על חזקה חלווה שחברה חולמת פרעון. כפי שפורסם בתצהיר, וכפי שהודה מר פורת בגין אותה עסקה מתנהלים 5 היליכים אחרים בבתי משפט שונים. כפי שמוסבר בבקשתו ובנספחיהם לה י' ויא'. עקב טעות של משרד עורכי הדין, שנבעה מפייזור כל מהחאה לשמה אחרות של החוץ^{א'}, הוגשה התנגדות להמחאה זו במסגרת תיק אחר. עקב לכך הוגשה בקשה לתקן טעות סופר שנזנחה (נספח יא' לתגובה). לאחר מכן בקשה להארכת מועד שבמוכרף לה התנגדות שיפורטת את כל השתלשות העניינים בין חברות שבגינן על פי הנטען אין חובה לפרוע את השיק. נכון להיום כפי שמצוין בנספח יב', הלि�כי החוץ^{א'} בתיק עוכבו. יתרה מכך, חברי ניסו לחטט כספים שהוטלו אצלם כדי שליש בגין אותה מהחאה, מפני לנסתף יג'. בית המשפט דחה את הבקשה בשל עיכוב הביצוע. דבר שקרה שכנוע להיות אין החברה חובה לשפט כל חוב פ██וק כביכול, ולפיכך לא קמה החזקה. מעבר לכך ביתר היליכים בגין אותן טענות הסכימה המבקשת לחתום החזקה. רשות להגן בדבר שמצויע אל נכון על העובדה שגם היא מודעת לכך שהמחלוקה על החוב היא לגיטימית ובתום לב איננה נובעת מרצון להתחמק מתשולם או מי יכולת פרעון.

עו"ד לוי: חברי מנوع אחורי היום טועין כל טענה שיש להמתין להחלטה של הרשות בחיפה.

עלית תביעה היא מהחאה ולא עילת חוב. חוב זה לא הוגשה התנגדות במועד. ניסו לתקן זאת באמצעות תיקון טעות סופר ובית המשפט לא נעתר לה. הגיעו בקשה להארכת מועד להגשת בקשה להטבות. זהו חוב פ██וק סופי ומיל שמעכב זאת בבית המשפט ולא אנחנו. חברי רוצה לדון בבקשתו והוא יכול לעשות זאת על פי המצב היום. היום יש פס"ד סופי. נמלאו התנאים לפי סעיף 258 לפקודת

01
02
03 החברות. אני חשב שהצד שכגד לא צריך לקבל פרס שעורך דיינו הבהיר
04 לפרוטוקול וברים לא מדויקים. כאילו ניתנה ארכה ולא כך.
05 השאלה היא האם הלייצ'ה הוחלט' פ' מופסקים אלא מעכבים את הביצועם. גם בחייבי
06 פירוק יש שלבים שונים. אנו לא צריכים לקבל עונש ואנו צריכים לקבל צו
07 כמבקש.

08 מפני לפס"ד בעניין גיגי מעבדות קוסמטיקה מיום 8.2.98. העילה היא שטר
09 והוא לא נפרע במועד. המצב הוא שיש פס"ד חלוט ואנו זכאים לפירוק ובודאי לא
10 למחיקת הבקשה.

11
12 עוז'ד היישנזון: נקודת המוצא הוא החלט שעומד בבית המשפט בחיפה. אני חולק
13 על עמדת עו"ד לוי, לעניות דעתנו בית המשפט לא יפרק חברה לפני שהחוב יהיה
14 סופי ומוחלט. מאחר ויש במתן צו כזה משום צו הרסני והיה ואותה החלטה מהיה
15 אחרת הרי שהדריך חזקה אינה אפשרית. לכן אני סבור שמאחר והחוב עדין שני
16 בחלוקת בית המשפט נדרש לשאלת האם לתקפיא את הבקשה ולדוחותה במספר חודשים
17 או למחוק את הבקשה ותשאר לבקשת הזכות לעתור מחדש.
18 אני סבור שבשלב זה יטיב בית המשפט אם יורה למחוק את הבקשה. תתיק נפתח
19 בבית המשפט לפני מעלה משנתים. במאזן האינטרסים בין הצדדים, כמו שהוא
20 היום, החברה המשיבה עלולה להפגע יותר.
21 המבקשת תוכל לעתור בכל עת למatan צו פירוק. ומנגד מדובר בחברה ציבורית
22 שלמעלה משנתים סוחבת בקשה פירוק וכמו שהדברים נראהים בבית המשפט בחיפה זה
23 עלול להמשך הרבה זמן.

24 דבר נוסף, משיחה שקיים עם הכונס, עו"ד לוינסון, שכבר לקח את הקසפים
25 שמדובר עליהם קודם, הביע הכונס אופטימיות זהירה באומרו שהחברה תזרות לפסים
26 תקינים ובריאים ועל כן יתכן שהבדיל ממקרה קודם לא יצטרכו לחוזר לפה. אם
27 אומנם החברה תהויב בחיפה ישלמו את החוב ולא יצטרכו לחוזר ולעתור לצו
28 פירוק. בנסיבות אלו ומאחר ואני סבור שלא יגרם נזק בלתי הפיך לבקשת, יש
29 מקום למחוק את הבקשה היום וניתן תמיד לחוזר אליה בעתיד.
30
31

11/04/99

בֵּתֵל-אַבִּיב - יִפּוֹן

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

הַחֲלֵתָה

בפני בקשה פירוק שהוגשה לבית המשפט בחודש ינואר 97. מאז ועד היום לא נזונה הבקשה לגופה ואחת הטיבות היא לא על פני הדברים הרי בין השורות היו סינוות שנעשו להגעה להסדר, לרבות הליך שמתmeshץ בצורה בלתי סבירה לחוטין, בבית משפט השלום בחיפה בפני הרשות פומרנץ.

המציאות מזאג להעבירות החלטתי זו לכבוד הנשיא א. קיטאי בבית משפט השלום בחיפה על מנת שייתן את דעתו על העובדה כי בתיק המונח בפני הרשות פומרנץ,
תורשו סיכון תושבה אחרוניים בסביבות ינואר פברואר 98 ועד היום טרם התפתחה
כבוד הרשות ליתן החלטה בתיק. החלטה שבדרך כזו או אחרת יש לה השכה על התיק המונח בפני. יותר מכך, מעת צו פירוק כנגד חברה הוא אייננו דבר של מה בכך. ועוד יותר מכך, עצם הנחמה של בקשה פירוק היא לכשעצמה מהוות נזק עצום לחברה. חברה שהיא חברת בת של חברת ציבורית. הפשט של הדברים הוא כי חברת אם היא החברה הציבורית חייבה לפרנסת מיידי רבעון במאזנה כי מונחת ועומדת כגדה תביעת פירוק.

לא עולה על דעתו שבשל מחדר כזה של כבוד הרשות נאלצתי לבזבז כאן היום למעלה מ- 30 דקות לממן החלטה בשאלת אם יש מקום או אין מקום לדוחות את הדיוון התלווי היوم כאן בבקשת הפירוק, בשל מחדרה של הרשות ולא אוסיף עוד. נדמה לי רק שבית משפט זה עמוס לא פחות מכבוד הרשות ולא עליה בדיוני שלא ליתן החלטה בתיק במשך 14 חודשים. כשמדובר במקרה בקשה מונחת בקשה פשוטה כמו בקשה להארכת מועד.

כפי שפתחתי ואמרתי צו פירוק או בקשה לממן צו פירוק נושא ב-confidence רשמי חרס מיידיים ועתידיים לגבי חברה. לא בקהל ינייפ בית המשפט את חרב הפירוק.

11/04/99

01

02

03

פирוק זהו הליך שאין ממנו מזרה במובן החרס שהוא זורע. דברים אלה מתחזקים
פי כמה כאשר רטייסים ואבק מהרס זה פוגעים גם בחברה ציבורית שמצויקי
מניותה הם גם ציבור רחוב הטוחר במניות בבורסה לניריות ערך.

04

05

06

אומנם יתכן ותהה מקום לטענתו של עו"ד לוי לגבי העובדה כי נכוֹן היה أولי
לזחות את הבקשה למספר חודשים עד שיוכרע גורל התביעה בחיפה. שאלתי את
הדברים והגעתי למסקנה כי הפיכת בית משפט של פירוק "לארכיב" של תיקים
תלוּיים ועומדים איננו נכוֹן ואיננו בריא לניהול שיפוטי נכוֹן.

07

08

09

בקשת פירוק צריכה להיות מוגשת ולהיות תלואה רק שעה שקלו כל הקיצין וברור
שאין עוד מנוט מהליך של בקשה פירוק.

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

הבקשה המונחת בפני עילמה אחת היא. חזקה חלוּטה לחדלות פרעון על פי סעיף
258 (2) לפקודת החברות. בין השיטין העלה עו"ד לוי גם טענות לעניין חדלות
פרעון בשל סכומי חובות גדולים, נסיון להברחת נכסים אולם לא אלה הם עילות
הבקשה כפי שהונחו בפני.

אומר גם זאת, סדר גודל חובות גדולים איננו אינדיקטיבי לכך שהחברה היא חדלה
פרעון, כל עוד היא משלם את חובותיה כסדרם.

אני מתחזק בדעתி זו לאור תשובתו של המצהיר, שהוא גם משב חברת אוליצקי,
כאשר ענה לשאלתו של עו"ד לוי כי החובות של החברה בעת הצגת השיק לפרעון
הוא כ- 80 מיליון ש"ח והיום הם עומדים על הסך של 88 מיליון. נכוֹן גם 88
 מיליון הוא סכום נכבד למדי אלא שתראייה שהחברה פרעה לעלה ממוחצית
מחובות. שוב דבר המחזק את הדעה כי חובות גדולים עדין אינם אינדיקטיביים
לחולות פרעון וצורך לפרק את החברה.

מחלוקת נטוּשה בין הצדדים ועסקה מטוּימת בין הצדדים הוליוּת מליכים מרובים
מלוגים שונים. בחלק מהם הסכימה אפילו המבקשת דכאן להתנגדויות שתגίישת

11/04/99

בֵּתְלָ-אַבְּיִבְּ - יֵפוֹ

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

המשיבה ותודரים מתבררים במקומות שצרכיים להתברר. ציינתי עובודה זו רק כדי להצביע על כך כי אומה הסכמה יש בה כדי לבסס טענה אפשרית כי בין הצדדים קיימת מחלוקת בתום לב לגבי חובות מסוימים.

המחאה שנתנה أولיצקי לבקשת חוללה באי פרעון. בתגובה למכtab שלחה המבקשת לחברה ת תקישה | החברה את קיומו של החוב בטענות שווה שוניות, כך טעונה המבקשת. לטענת המבקשת החברה חמלת פרעון. המבקשת פתחה תיק הोצל^פ בגין החמהה שחוללה ובתוך כך הורה ראש הोצל^פ על עיקול ברישום. התגובה היחידה שהתקבלה הייתה מע"צ אולם שם נרשם עיקולים בסכומים הנוגבים פי 10 ומעלה מהכספי המוחזק.

החברה הגישה את התנגדותה והעלתה טענות אחדות. 1. המבקשת מטעה את בית המשפט. 2. החמהה שחוללה לא ניתנה לבקשת בגין מכירת חוברים אלא כחלה מהסקת חלפת המהאות של צד שלישי. 3. המהאה זו והמהאות אחרות נמצאות במקומות !!! אלילים משפטיים בין הצדדים. 4. החברה כופרת בחובותה לפרוע את החמהה. 5. החברה טובעת קבלת שיפוי מהבקשת בסכום של למעלה מ- 3 מיליון ש"ח. זאת מכח התמיכיות לשיפוי עלייה חתמה המבקשת. 6. החברה אכן הגישה התנגדות לימוש השטר בתיק הोצל^פ אולם בשל טעות סופר במשרד עורכי דין, הוגשה התנגדות בתוקףתיק הोצל^פ אחר. בקשת האורכה שהוגשה לרשות הוהצל^פ זו טרם הוכראה. זהה בקשה ליתן לחברה אורכה להגשת התנגדות להמחאה נשוא התביעה. 7. החברה אינה חולת פרעון והיא משלם את חובותיה כסדרם.

שמעתי את שני המצהירים בחקירה נגדית ותחזוקתי ללא כל ספק בדעתם כי המהאה נשוא בקשה זו היא חוב שניי בחלוקת בתום לב. גורלו של חוב זה צריך להתברר במקומות שראוי להתברר, ולא על דרך של מתן צו פירוק. הייתה אפילו מקצינה ואומרת, הגם שאיני נזקktת לכך, כי למעשה יש להמתין עד שבידי המבקשת יהיה באמת פסק דין סופי עליו ניתן יהיה לבסס עילה להגשת בקשה

פирוק. אני מוצאת לעצמי חייבת לסייע בשאלת השיא כמעט שאלה רטודית, וזאת לאור טיעונינו של עו"ד לוי, ואם בסופו של דבר בחיפה ת| |
| --- |
| ר |
רנובותה של אוליצקי והיא לא תחויב בתשלום, מה יהיה אז על נזק שיגרם בעקבות מתן צו

אנו לבר. אמי בונם את הצעשה

אין צו כוסף.

כיתן והודיעו היום, 99/04/11 במעמדו חנוך.

ו. אלשיך, שופטת

12-4-99
Kurt
Dale
C. S.
G. (S)
Kurt
Dale
C. S.
G. (S)

נוף יב

תביעה נגד נציג הכנר על אי התגובה

**בביהת משפט השלום
בתל-אביב - יפו**

ביהת משפט השלום תל אביב-יפו
ב- 52210/99 א' גבריאלי נס צוותה מילוט הילוט בעמ' נ' גבריאלי
נ' צוותה מילוט הילוט בעמ' נ' גבריאלי נס צוותה מילוט הילוט בעמ' נ' גבריאלי
חארידל פמייחת: 99/05/99
טל' 03-52210/99

בעניין:
1. ניצולות حق סוד עבידיין 249
עוי' מנהלה,
לשפט הממצאת כתבי בית-דין אצל עוזי א. וואן,
דרך ז'נוטינסקי מס' 14, בני ברק 51300
טל': 03-5796631 פקס: 03-5797694
(להלן: המתוועת)

• ג. ד. *

בעניין:
עו"ז אבי גבריאלי ת.ג. 23014838
אשר כתובתו למסירות כתבי בית-דין
הנה אצל כונס הנכסיס הרשמי
בן-יהודה 14 תל-אביב-יפו
טל': 03-5260333 פקס: 03-5260311
(להלן: המתוועת)

כתב תביעה

מתבקש בזה בית-המשפט היכבד לפסק ל התביעה פיצויים בסך 150,000 שקלים חדשים מאות הנتابע. הסכום חமבוקש מתבקש בידי התביעה בגין נזקיט שנגרמו לח'ידי הנتابע, ואשר שייעולם מוערך, נכון לזמן הגשת התביעה, בכ-200,000,000 1, שקלים חדשים.

סכום התביעה צומצם עד למאוד, מפני יכולת התשלות של הנتابע, ואולם בנסיבות סכום התביעה אין כדי להציג על יתוור התביעה על זכותה לztבע עתיד עבור נזקייה חמלאים, שנובע ממהדרי הנتابע, או מנעשה בסוגיה דזנו ובסוגיות אחרות.

כמו-כן, אין לראות בכתב התביעה זה יותר כלשהו, מפורש או משתמע, על זכותה של התביעה להבליל את הנتابע, פועלתו, וכל מעשה או מחדל חמוץ-חשים לו ו/או הקשורין אליו בעקבותיו ו/או במישרין בכל התביעה עתידית שהיא, בין אם התביעה אישית, ובין אם התביעה כוכחות את הנتابע בעובדו או ככפיו של ארגן כלשהו.

על מנת חסר ספק, הבעה זו תעסוק אך ורק בפרשחה אחת מנ-רבותו, שנייה לבעו, בגיןו את הנتابע.

חניוקים ל התביעה

1. הנتابע הנו עו"ד המועסק במשרדי פונט הנכסים הוישמי בתיא, אשר חריג מסמךותנו, מטעמים אישיים פסולים, על מנת לנגורษา ב התביעה, ולפגוע בה בחיבטים שונים.
2. העולות שביצעו הנتابע בפרשחה זו כנגד התביעה בוצעו בזדון, תוך שהוא חריג מסמכותו הסתוטורית, ומכאן המשך המשפטיע של פיו מתחייבת התביעה אישית כנגד הנتابע, בגין לאפשרויות משפטיות אחרות, על מנת להסביר ספק, בבעה זו מדובר אך בטענה אחת בטענה הנتابע תחת פגעו באדם פרטי, אשר ניצל את תפוקתו השוטטורית. תוך חריגת מסמכות, על מנת לפגוע ב התביעה.
3. הנتابע הנו חברו הטוב של עו"ד זיו וולובסקי, בנו של עו"ד אליעזר וולובסקי, עורך הדין וולובסקי עסקים גיפורקי חברות. במסגרת נלחמתם האישיות בשירותו של "יקרטל המוזה" גיסו הללו את הנتابע לשיער להם כנגד התביעה.
4. אחד מאופני חסיווע של הנتابע לחבבו ולאביו היה באמצעות מעורבותו בפרשחה דין.
5. חפרשנה נשואת התביעה זו נסבה סביבה תילך פשי"ר 1418/98 נשי"א 109974/98 ובשי"א.

6. ביום 9.2.99 וביום 3.2.99 הוגש לכבוד בית-המשפט המחווי בת"א תסכום תייחם של מר' שמשון כץ ופולידן בע"מ למחיקת תיק הפירוק ולמחיקת בקשה החاضרות לזמן חפיוץ .1418/98

7. בית-המשפט המחווי הנכבד הורה על העברת הבקשה לתגובה זוכנס הרשמי, וכן נעשה.

8. למורת שחלפו למשך מאורבעה שבועות מאז הוראת בית-המשפט הנכבד, לא טרחת חנתבע, שהיה הממונה כבא-כחו של זוכנס הנכסים הרשמי, להוגג בשפט חוכנס הרשמי.

9. ביום 10.3.99 הגישה התובעת בקשה למחיקת תיק הפירוק, וטענה כי מדובר בבקשת פיזוק על כל המשטמע מכך, ואין כל מקום כי בקשו כזו ותמתין זמן כה רב לתגובה בא כוח כוגע הנכסים הרשמי.

10. בית-המשפט הנכבד הורה על העברת הבקשה שנית לתגובה ב"יב" כזוכנס חנוכסים הרשמי, תוך 21 ימים, וכן אבן נעשה.

11. על אף שתלפו 22 תימיט (בנוספ' לומי המורה) שתתנו את זמן התגובה המופיעים מלי עתודה נתנו לנתקע, לא טרח החנתבע להגיב אף על בהשה זו, וזאת, כאמור, בניגוד לחוראות בית-המשפט הנכבד.

12. ביום 22.4.99 הגישה המבוקשת שנייה בקשה למחיקת תיק הפירוק, ובית-המשפט הנכבד הורה בפסקת השלייטה (ו) לחüber את הבקשה לתגובה זוכנס הרשמי. בוחלטה זו הוסיף בית-המשפט הנכבד, כי אם לא תוגש תגובה זוכנס הרשמי במסגרת הזמן שחוקצ'ב להגשתה, תינתן חחלה כמבוקש (עוותק מהחלטות בית-המשפט הנכבד ומאשר המשירה לבגיר מוצרף בזאת ומסומן כנספח א').

13. שופטת בית-המשפט המחווי הנכבד בת"א, כבוד השופטת ז. אלשיך, אשר דנה בתיק זהה תייתה ערלה לאפשרות גריםת הנזק לחברה עצם הגשת בקשה פירוק, שכן בחולתה מיום 11.4.99 בתיק פירוק 32/99 בעניין אוליצקי עבוזות עפר כבישים ופיתוח נעלם (טרם פורסם) קובעת היא כי "עcas הנחתה של בקשת פירוק היא לפשע עצמה מהוות נזק עצום לחברה", ובהמשך: "בקשה לממן צו פירוק נושא פגיעה ריסוי החט匪 מיזדים ועתידיים לא בגין חברה, לא פנקל בגין בית-המשפט את חרב הפירוק. פירוק זהו תליך שאין ממנו חזרה במזון החרס שהוא זורע".

14. סופו של דבר, נמק תיק הפירוק, ואולט הזמן ורג' חמיוור, שבו ריחפה חרב הפירוק מעל ראשה של התובעת, באשמה של חנתבע, הביא לה לנזקים כספיים כבדים, מענבר למידה ההכרחות בנסיבות העניין.

5. חלקו של הנتابע בجرائمם של נזקים אלה מוערך ב-200,000 שקלים חדשים.
6. הנتابע עיכב במכוון את תשובתו, ניצל את אמוונו הרוב של בית-המשפט בפקודו פונס והנכסיים הרשמי, ומעולם לא מסר את תגובתו המתבקשת, על מנת לפגוע בתובעת.
7. בעי"פ 2910/94 ארנסט יפת נ' מדינת ישראל נ' 353 נקבע כי "בהתמך על חוק-יסוד כבוד האדם וחירותו, והפרשותו שניתנה לו בפסקית בית המשפט זהה באשר לזכותו של הפרט, מתחייבת הפרשנות כי המונח 'כבוד האדם' לו כבד גדרו גם את הדרישת ל'תליך ראוי' "DUE PROCESS". בהתאם לשיטת המשפט האמריקנית, "התוצאות בלתי נסבלתי" של הרשויות - "OUTRAGEOUS CONDUCT" פוגעת בדרישה לחקין ראוי...".
8. הפגעה ב"חיליך הרاوي" מצד הנتابע בעניינוabisso או יסודותיה החזקיזם של עולמת הנגינה כמשמעות פקודת הנזקין (נוסח חדש) תשכ"ח 1968 (להלן: הפקודה), שכן מՁבב בחשכתו של הליק נפל - למשת, ובוזון, ובלי סיבת סבירה ומסתברת - בפשיטת-רגל או בפירוק, והליך חיבל באשראי חברה, ובשם הטוב ונסתירים לטובה, אם היה תחילן עשוי להסתנויות כך.
9. עוללה נוספת שעולל הנتابע נסבה סיבב עוללה חקר המפגיע כלשונה בפקודת, חנוגעת בהוצאה-דיבה ובלשון הרע. מחדלו החזרו ונשנה מהציג כנדיש על פי סמכותן ביססו, תוך חריגה מסוימת, פרסום הודעה כזאת בזדון בין בעלי-פה ובין ב"דץ' אחלת", בלשון התקום, בנוגע לעסקו של אדם, למשל-ידו, למקטעו, או לסתובין שלו או לוכות-קנין שלו, וחותובעת סבלה בשל כך נזק ממון, כאמור בפקודה.
10. נוסף לכך עiol הנتابע כגד התובעת עוללות של הוצאות דיבח-באמצעות שיחות עם גורמים שלישיים. שיחות אלה היו חזץ-משפטיות, ולא נעו לתפקודו ולסמכותו של הנتابע, אלא נארו מכינוי האישיים הפסולים, בניסיבות חענין.
11. לנتابע היה ברור שעולותיו יגרמו לעוללה של גרט הפתה חוזה שלא כדין לפי ס' 62 לפקודת שכן ידע כי באוירה של חשדות, חשש וחרדה עשיים שמאפיינאת את הסמללה הישראלית בימים אלה, אי-הסרה מיידית של בקשת פירוק עלולה לגרום לנזקים כבדים בהתקשרויות עם גורמים עסקיים שונים. הנتابע גרט ביוזען ובלי ציוק מספיק וחפות הווים מחייבים כדין בין התובעת ובין גורמים עסקיים, תוך שחשא מפור חובות חוקות כמפורט בס' 63 לפקודת, חובות חוקות המופיעות בפקודת חברותות ובתקנות חברותות (פירוק), וכן מפור באורה חזר ונשנה את החלטות בית המשפט המכבד.

22. כוורך-דין העוסק בפирוקים, היה על המتابع להבין את חומרת מעשו, ומכאן שהatzaid'ה
הנתבע ברמת אשם מספקת בנסיבות העניין, לשפט הוכח אהויות.

23. במקרה דן הייתה קיימת צפיפות טכנית שלחנוך. בע"א 91/91 מדינת ישראל נ' יצחק לוי,
מ"ח 3, 45 נקבע כי נזק אשר צפוי ב迈向ור הפסיכי, צפוי גם ב迈向ור חורמאנטיובי, אלא אם כן
קיימים שיקולים מיוחדים החובב צפוצים החובב או שלילת חורף יכולת הצפיפות. לשון
אחר, הקביעה כי קיימת חובה וחרות נורמאנטיבית טומנת בחובב, בהכרת, קביעה מי קיימת
צפיפות נורמאנטיבית, וכי שיקולי מדיניות תומכים בקביעת קיומה של חובה וחרות. לפה
חובה וחרות נדרשות לפחות שלוש אלה: ראשית צפיפות, שנייה "שכנות" או "קירובו",
ושלישית מסקנה שיפוטית כי חונן, צודק וסביר שתוטל חובה וחרות נורמאנטיבית מכוח
הדין. במקרה דן יש להחיל על המتابع אף אחריות נורמאנטיבית.

24. לפי ע"א 91/91 זה, הדרישה לשכנות" בין צדדים ממשעה שהובת זהירות קיימת כלפי
השכן" ולא כלפי כולל עולם. צפיפות היא תנאי הכרחי לקיומה של חובה וחרות אך אין זה
תנאי מספק. לעיתים ניתן להסיק קיומה של שכנות מקומה של צפיפות. במקרה שב둘
מדובר בנזק פיסי שנגרם לנזק כתוצאה ממעשהו ורשלמי של בעל החובב עצמן, מעניין
שבשגרה, כלל לא מתעוררת בעיה בנוגע לדרישת השכנות, וכך גם במקרה דן.

25. בפרשחה שלפנינו, מדובר בעולות אחדות, שלבות זו זו, ואין קיומן סותר זו את קיומה של
זו. בע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' אליו גדרון, ל"ט 1, 113 נפסק כבר כי העולות בפקודות
הנוקין [נוסח חדש] אינן "איים" של אחריות, שכן המוצא עוגן על אחד מהם אין יכול, בעות
(בעונה אחת, להטיל עוגן גם באי אחר./non נס אין מגנטים של אחריות, באופן שכלל חנמאנא
בתוחות המשיכה של אחת העולות מוצא למילא מתחום והמשיכת של עולח אחריה).

26. העולות בפקודה הן רשות רשותות, הטוטלות, זו על גבי זו, על מערכות-עובדות נתונה על-ידי
רשות אחת בלבד. לעיתים היא נתפסת על-ידי מספר רשותות והכל על-פי אינטנסיביות השירות
והARB בשרותות השונות. לא פעם עשוי אותו אינטראיס לקבל חgento הון על-ידי עולמה
פארטיקולארית או מספר עולות פארטיקולאריות, והן על-ידי עולות מסגרת, כגון הרשלנות.
העולות הפארטיקולאריות הון בעיקרן עולות "סגורות" (עם פתח מסוים בדנות בייטוי כגון
"כדי"), ואילו עולות המסגרת, ובעיקר הרשלנות, הון עולות "פתוחות", המכובסות על
יסודות "משפטיים", המבטים מזינות משפטית וHAMSTERIES על מערכות משתנות של
מצבים, כרשימת המצביעים, עליה מושתערת הרשלנות, לעולם אינה טורה.

27. עוד נקבע בע"א 243/83 הניל כי בעובדה, לעיתים יש באירוע עובדי טסום, כונקראה דן,
כדי לקיים את יסודותיה של עולמה אחת ורק חלק מיסודותיה של עולמה אחרות, אין ולא
כלום. העולות השונות אינן כוללות סבבן חגורות של הסדרים שליליות, ולפיהן נשלה
תחולתן של עולות אחרות (פארטיקולאריות או מסגרת). איפלו לא מתקיים יסוד זה או אחריו

של עולות הנישת, עדין יש מקום לבחון, אם אין מקום לבבש אחריות בגיןין על-פי עולות אחרות, כגון איסור לשון הרע או רשלנות.

28. מן הדין ומנו הצדק להיעדר לתביעה.

21
ונצולות וקרוטל בעימן

נוף ג

בקשה והחלטה ממנה עולה שאילשיך מקבלת תדרוך לחיסול פיקנטי ומנהלה
מחוץ לבית המשפט

תופח יד

פסק דין ממנו עולה שמצב פיקנטי היה טוב עד הקרטל פסק דין שבוח

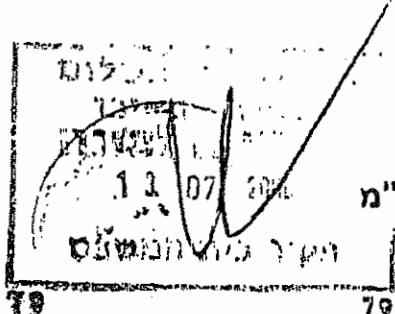
והערעור

בפני כב' השופטת יהודית שבת 1

בעניין: חוגלה קימברלי שיווק בע"מ
ע"י ב"כ ע"ד עמו וצמן

נגד

1. ח.א. מזון בע"מ
2. הסינית טיאו אוצין בע"מ
3. פיקנט תעשיות מזון בע"מ
4. צלבנית השקעות בע"מ
5. צלבנית שוק סלטים ונוקניקים בע"מ
6. צלבנית תעשיות מזון בע"מ
7. חדש משה
8. רוח שבבי איתן
ע"י ב"כ ע"ד דר. גרט ואה'

הנתבעיםפסק דין

בפני תובענה על סך 195,951 ש"ח אשר הוגשה ע"י התובעת נגד שמו של הנושא בGEN
יתרת חוב בעבור סחרה שספקה למספר חברות בתשלובת "פיקנט".

רקע כללי:

התובעת הינה חברת מאוגדת כדין בישראל העוסקת, בין היתר, בשוק וסחר במוצריו ניר לרבות מוצרי ניר לצריכה ביתית.

נתבעת 3 הינה חברת מאוגדת כדין בישראל העוסקת בייצור מוצרים מזון, בעיקר סלטים ונוקניקים.

נתבעות 1,2,4,5,6, הינה חברות מאוגדות כדין בישראל אשר הוקמו, בין היתר, על מנת לשווין את תוצרתה של נתבעת 3 (להלן: "חברות השיווק").

כל חברת שיווק הפעילה חנות שהיתה ממוקמת באזורי שונות בארץ ושלטה עליה בלעדית,

נתבע 7 היה מנהל, בעל מנויות ובשליטה בנתבעות 1-6.

נתבע 8 היה רואה חשבון במקצועו ומשמש כחשב בנתבעות 1-6.

בפני כב' השופטת יהודית שבח 3

כعلاה מן הרישומים בספריה התובעת נותר חוב בלתי נפרע בסך של 192,154 ש"ח בגין רכישות שבצעו ע"י הנتابעות 6-1, או מ"מ מהן. לאור עיכוב ההליכים נגד נתבעות 1,2,4,5, 1 - 6 - מרכזת התובעת את מאציה ליחס יתרת החוב לנتابעים 3,7,8.

3. פלוגתאות:

לא קיימת מחלוקת ממשית באשר לגובה החוב והדין נסב על זהות הח"ב בלבד.

טענות התובעת לחבות הנتابעת מס' 3:

- א. הנتابעת מס' 3 הינה הרוכשת בפועל.
- ב. עירוב נכסים והעדר הפרדה בין נכסי הנتابעת מס' 3 לבין נכסיו יתר החברות.

כנגד נתבעים 8-7 טענת התובעת כי יש לח"בם באופן אישי ארגונים של החברות בהתבסס על העילות הבאות:

1. סעיף 99 לפקודת החברות - לאחר וחטימותיהם על נספחים 2-1 היו ללא ציון שם החברה המתקשרת ולא הטבעת חותם החברה, נקבע בחוק.
2. תרמית - לאחר ומסרו לתובעת שיקים מעותדים בידיעה ברורה כי השיקים לא יפרעו וכי קיים סיכון כלכלי לחברות השיווק.
3. התנהגות בחוסר תום הלב ושלא בדרכן המקובל בינווד לסעיפים 12 ו- 39 לחוק החודים (חלק כללי).

4. ראיות התובעת:

כאמור, לאור צו הפירוק הזמן שניtan כנגד הנتابעות 1,2,4,5, 1 - 6 המוגע המשך ההליכים כנגדן, תרה התובעת אחר "הcis העמוק" אליו תוכל לש"ר את החוב נשוא התובענה ואשר על כן נעשו על ידה מאצאים רבים על מנת לגלל את התובעה אל פתחי הנتابעת מס' 3 - החברה היחידה שנותרה פעילה וכן לעבר הנתבעים 7 ו- 8 - באופן אישי.

לענין זה העידה התובעת שמונה עדים.

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבוח 4

עד תביעה 1-7 היו הסוכנים השונים מטעם התובעת אשר עבדו מול הנتابעים, או ממהם.

עד תביעה מס' 8 היה עד חיזוני, נציג הבנק הבינלאומי, אשר בסינויו הודה כי
חשבונוותיהם של הנتابעים 1-6.

למרות המאמצים הכבירים שהושקעו ע"י התובעת וע"י בא כוחה, דלותה זו אונן עדויות אשר יכולות לסייע לתובעת בסוגיות השניות בחלוקת, קרי: "חווס החוב אל הנتابעת 3 /או חובי איש של נתבעים 8-7.

עד תביעה מס' 1, איש מכירות אצל התובעת, לא ידע למעשה דבר וחצי דבר בקשר לחבויות האישיות והעדר ההפרדה בין חברות השונות, וחקירתו בבית המשפט לא היה כל קשר לתחזיר עדות ראשית עליו חתום.
העד מאשר:

"הנתבעים בתיק זה הם פיקנטי, לא ידוע בויזוק... אני יודע שמתבעים את פיקנטי... כל הנתבעים הם אנשים שנתנו לי שיקום ולא הכרתי אותם."

כן הודה העד כי היה ער לקיום של חברות שונות ונפרדות ובדרכיו: "קיבלתי שיקום והוא כל מני חברות שהיו רשומות על השיקום... כל חברות הנتابעת היו לי שיקום שלהם. ידעתי שמי שמשלם את השיקום זה חברות בשמות שונים".

וכי ידע כי כל חנות משקפת חברה שונה: "אני מסכימ שיש 4 ח.פ. שונים במוסמכים לעיל. אתה אומר שמדובר מס'quin
שכל סניף זה ח.פ. אחר ואני מшиб שגכו. אני מאשר שידעתי שכלי סניף זה חברה אחרת." (עמ' 4, מול השורות 11-13)

העד גם מודה כי עד להסתבכות נשוא התובעה ולמעשה עד למועד שריפת שארעה ביום 2.7.97, לא סורבו מעולם שיקום שנמשכו על ידי הנתבעות או מי מהן ובדרכיו:

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת יהודית שבת 5

"אתה שואל אם אי פעם חזר שיק מהחברות הנتابעות, ואני משיב שלא, עד לארועים נשוא התביעה... אתה אומר שעד מועד השריפה 2.7.97 לא חזר שיקים ואני משיב שהה נראה לי סביר".

גם עד תביעה מס' 2 לא מבין כלל את הסוגיה הקשורה לאיישות המשפטית, למורת האמור בתצהיר עדות ראשית מטעמו, ועל נتابע מס' 8 גם לא שמע מעולם, (כדבריו) "האיישות המשפטית בתיק - אין לי מושג".

אני לא מכיר את הנפשות הפועלות... אין לי מושג מי זה איתנו שABI.

העד אף מודה כי המידע המופיע בתצהירו בדבר "עירוב נכסים" מקורו בעדות שמיעה (כדבריו):

"אתה שואל מדוע אמרתי שהנתבעים השתמשו בערבותיה כאשר בפועל ידעת רק על פיקנטי ואני משיב שהה מה שנודע לי בדיעבד. אתה שואל מתי זה בדיעבד ואני אומר שבאוגוסט, אחרי הרבה זמן וקרأتي על זה בעיתונים".

(עמ' 8 מול השורות 12-15)

אף עד תביעה מס' 3, הסוכן באיזור הצפון, אין יכול לתרום ממומנה בסוגיית החבות, שכן נושא זה לא היה מעוניינו, וכפי שהסביר בבית המשפט: "היותי בא והשיקים היו מוכנים, לא ذכר של מי היו השיקים, לא זכר, האמת זה לא עניין אוטי", (עמ' 10 מול השורות 10-8)

באותה מידת, גם עדותו של עד תביעה מס' 4, הסוכן שפעל מול הלקוח בפ"ת, התאפשרה בחוסר ידיעה, (כדבריו):

"התביעה היא כמובן 8 נתבעים, לא זכר שמותיהם... אני חשב שאחד מהם הוא ר"ח ולא יודע את השיקות שלו...subseteqן לא מעוניין אותו שמה של החברה לה אני מספק... לא ידעתי אם מדובר בחברה אחת או כמה חברות...
לא טענתי שבלבלו אותי".

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבח 6

אף עדותו של עד תביעה מס' 5, לא סיעה לתובעת.

העד אמן מספר כי מבחינתו האישית, התבונן בחינויות השונות כעל חינויות המרכיבות רשות אחת, אולם לא יכול היה למסור פרטים עובדיים עליהם בסיס את מסקנתו הסובייקטיבית, כדבರיו:

"את טופס פтиחת הלקוח - לא ראייתי... אתה שואל מי הגוף המשפט משלם
עובדנו ואני מшиб שבאופן עקרוני אני לא שואל אם כל אחד הולך עם ע"ד
ידעתי שאינו עובד מול פיקנטי... אתה שואל אם ראייתי הסכם עם פיקנטי ואני
אומר שלא... נירמת לא ראייתי".

העד מזהה שלפחות בחודש מא' 97, חוותים לפני שההתובעת הפסיקה לספק לנتابעות סחרה, כבר ידע שיש לפחות 4, 5 חברות שונות, כדבരיו:
"אתה שואל אם הסתכלתי מי הוציא את השיק ואני אומר שהחודש מא'
שמתי לב שיש 4,5 חברות שונות שנתחנכו את השיקים... פעם ראשונה
שראייתי שיש כמה חברות זה היה מא' 97".

כן התברר מעדותו כי ההתובעת הפסיקה את אספקת הסחרה בגין אשראי לאחר יותר
שנתבקש ע"י הנتابעות ובגין העדר בוחנות ולא דוקא מלחמת "גילו" קיומן של
החברות השונות.

עד תביעה מס' 6, סגן הגזבר אצל התובעת, היה העד היחיד שעדותו הייתה עניינית.
העד גורס אמן כי ההזמנות נעשו בפועל על ידי החינויות השונות אולם כי התשלומים
נעשו, לטעنته, במרקם אחד וכי גם הנהלת החשבונות הייתה מרכזת במרקם
אחד בלבד. לדבריו, היה מגיע אל המרכז שבבנוי ברק ומתקבל את התשלומים בגין כל
הזמןות שנעשו על ידי הסניפים השונים ברחבי הארץ.
יחו, עם זאת מודה העד כי לכל סניף הוצאה חשבונית נפרדת וכי בגין רלו
הנתבעים شيخ נפרך וכדבורי:

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבת 7

"על כל שיק היה רשום בדיק על איזה חשבונית הוא משולם... בדר"כ בספק היה רשום כנגד איזה חשבונית השיק משולם. כל חשבונית שהוצאה, הוצאה לחנות מסויימת".

עד זה אף מודה כי ידע על קיומן של חמיש חברות שונות, כי התובעת פתחה לפחות ארבעה כרטיסי לקוחות נפרדים בעבור הנتابעות וכי לו היה ראה את הטפסים היה מבchein כי מדובר בחברות שונות, כאמור על ידו: "אם היו מתוחים בפני 5 טפסים עם מספר שונה הייתה רואה זהה שונה... אם כל הטפסים היו מגיעים אליו ביחיד, אך אני מזכיר שהיינו רואים שמדובר בחברות שונות אבל פיקנטי זה היה אחד".

אין לעד כל ידיעה באשר למשימות של נתביים 7-8 והוא גם מודה כי לא פגש בהם מעולם (וכדברין):

"על הנתביים מס' 7 ו- 8 לא נפגשתי"

עד תביעה מס' 7, מאשר כי התובעת עבדה עם תשלובת פיקנטי באופן מס'ב' במשך כמנה וחצי וקיבלה ממנה מאות אלפי שקלים. כן מאשר העד כי קיבל לרשותו את ארבעת כרטיסי פתיחת החשבון, נספחים ז' - י' בחטיבת אחת והבחן כי בכל מסמר מופיע מספר ח.פ. שונה המציג תגידי אחר, כן מוסיף העד כי:

"כל חנות קיבלה חשבון נפרד והוצאה לה חשבונית נפרדת. קיבלנו שיקום היה רשום על כל ספח לאיזה חשבונית מתיחס השיק".

معدותו של העד גם למדתי כי שעה שבחודש يول' עמד החוב על סך של 500,000 ש"ח הרי המשיכו הנתביים בתשלומים גם לאחר מועד זה ויצמצמו את החוב ל - 190,000 ש"ח.

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבת 8

עד תביעה מס' 8, היה נציג הבנק הבינלאומי בסניף גבעת שמואל, שם ניהלו הנטבות עד-1 את חשבונותיהם.

למدة מעדותו של העד כי נtabע מס' 7 עבר לפני הבנק לחשבונותיהם של גתבעות 1-6.

כן מאשר נציג הבנק כי עד ליום 2.10.97 לא סורבו מושלים שיקים שנמשכו מחשבונה של הנטבתה 3 ודבריו:

"אני הכרתי את חשבונת הנטבתה מס' 3. אני מאשר שעד ליום 2.10.97 לא הוחזרו שיקים לחשבון זה. לפי מה שזכיר לי ולמייסב ידעת לא החזרנו שיקים בחשבון זה".

5. ראיות הנטבעים:

הנטבעים הסתפקו בעדותם של נtabע מס' 7. מתכחירו של נtabע מס' 7 למדתי כי הנטבתה מס' 3 הייתה החברה הייצרת וכי הנטבות 5, 1, 2, 4, 5, 1 - 6 עסקו בשוק כאשר כל חברת הייתה אחראית בלבד לחנות ספציפית.

כן למדתי מן העד על המשבר שארע בעסקוtheir של הנטבות אשר את הקולר לו הוא תולה בצווארה של חברת "אסם" אשר קשלה לדעתו קשר נגד תשלובת פיקנטי. העסקים כשלו מאוחר ומרבית הספקים הגדולים הפסקו לספק סחורות לתשלובת החל מיל' 97 ואת ה"קש שהכריע אתגב הגמל" היוזמה השדרפה שהתרחשה בחנות בראשון לציון ביום 2.9.97.

עדותם של הנטבע 7 לפיה המשיכו הנטבות לעמוד בכל התשלומים ולפרוע את השיקים שניתנו על ידן עד ליום 2.9.97 לא נסתירה והוא עולה בקנה אחד עם עדויות עד' הנטבה.

בחקירה נגדית למדתי כי הנטבע מס' 7 הזרים במהלך החודשים يول' עד ספטמבר 97 שלושה מיליון ש"ח לחשבונות הבנק של הנטבות על מנת לאפשר את המשך התשלומים.

כמו כן מימוש הבנק ערבות אישית בהיקף של מיליון דולר שנתן הנטבע 7 לבנק להבטחת חובות החברות.

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבח 9

עד הוברר כי נכסים רבים שהו שייכים לנובאות 1,2,4,5 ו- 6 נמכרו והتمורה שנתקלה בגין אפשרות המשך תשלומיים. המחוור השנתי של החברות 6-1 היה למעלה מ- 200,000,000 ש"ח. כל חברת הגישה מאزن נפרד.

6. חברות נתבעים 8 - 7:

הבה ונבחן אם מקומות הריאות שהונגו ע"י התובעת עלית תביעה הגוררת עמה חיב אויש.

א. עלית התרמת/ת:

באשר לעילת התרמת קובעת הפסיקה כי נטל הוחמה באשר לעילה זו כבד יותר לאור אופיה החמור ועל הטוען אותה להוכיח כי גושא המשרה או בעל המניות הוא זה שביצע כלפי באופן איש את התרמת ונקט בצדדים פוזיטיביים במהלך ניהול העסקים מתוך כוונה לרמות.

דוגמא מובהקת למאכז שזכה מהווה תרخيص לפיו החברה באמצעות הארגן ממשיכה לנהל עסקים, לציבור חובות ולהרוג מסגרת אشرאי שעה שהארגון ידוע כי אין שום סיכוי כי הנושא קיבל את כספו ואף על פי כן הוא ממשיר לרכוש סחורות ואף תשלום תמורתן בשיקום שהוא ידוע כי לעולם לא יפרעו. דוגמא נוספת היא הפעלת חברת קש וריקונה מתוכן.

מודה עד תביעה מס' 1 בחריקתו הנגדית כי עד לחודש ספטמבר 97 לא ארע ולן גם מקרה אחד בו לא כבדו הנובאות שיק שמשכו לפוקודת התובעת, וכדבריו: "אתה שאל אם אי פעם חזר שיק מהחברות הנובאות ואני משיב שלא עד לארועים נשוא התביעה... אני חשב שעדי להסתמכות לא חזו שיקום... אתה אומר שעדי מועד השရיפה 2.9.97 לא חזו שיקום ואני משיב שהה נראה לי סביר" (עמ' 5 לפרטוקול).

עד תביעה מס' 2 מסכים עימנו ומוסיף:

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבוח 10

"אתה שואל אם כאן חזר שיק ואני משיב שלא..." (עמ' 8 לפרטוקול).

גם עד תביעה מס' 6 מחזק עובדה זו ומסכים:
 "השיקים של זלי נפרעו גם של אוגוסט נפרעו כולם" (עמ' 18
 לפרטוקול).

הנה כי אין הוכח בצורה הבוראה ביותר כי במהלך השנה וממחזה בה התנהלו יחס
 המשחר בין התובעת לבין הנותבעת, קיבלה התובעת מהן מאות אלפי שקלים וכי
 לא ארען, ولو גם מקרה בודד אחד, בו חולל שיק שנמסר לתובעת על ידי מי
 מהנתבעות.

הוכח גם כי שעה שקיבלו הנותבעות את הסchorה נשוא השיקים שחוללו לאחר
 מקום, היה מבחן הכלכלי איתן עדין ולא הובא שמצ שראייה על מנת להוכיח
 שניין היה לצפות באותה עת את העוננה השchorה המשמשת ובאה.

יתרה מזו, הוכח באופן הבורר ביותר כי גם לאחר שהתובעת חדרה לספק
 לננות פchorה, המשיכו השיקים המעודדים שהוא בראשות התובעת להפרע
 במשך חודשים ימים עד לארוע השריפה ב - 2.9.94 אשר תקעה את המסר
 האחרון בארון המתים של הנותבעות.
 מאשר עד תביעה מס' 7:

"אני מסכים אמרך שמהיום שהפסקנו לספק סchorה השיקים המשיכו
 להפרע עד ליום 2.9.97" (עמ' 27 לפרטוקול).

مكان שאין בפנינו המקרה הקלאסי בו ממשיך המנהל לרכוש עבור התאגיד
 סhorות שונות שעה שהוא יודע שהשיקים שהוא גותן תמורtan לא יפרעו עקב
 קשיים כלכליים אליו נקלע התאגיד, אלא מקרה הפוך בו מפסיק המנכער לספק
 לו סhorה באופן פתאומי וחיד צדי ואף על פי כי ממשיך התאגיד לפרק את
 השיקים המעודדים במשך חודשים ימים לאחר מועד הפסקת אספקת השchorה.
 למחרת שהנתבעות צעמו על השינוי החיד צדי שהנהייה התובעת ביחס המשחר
 שבין הצדדים ועמדו על כך כי הסhorה תמכר רק נגד מחיר מזומן וכנגד ערבות

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבת 11

אישור שלא נדרש קודם לכן, הקפידו הנتابעות לדאוג לפרעון שיקים שנתקמו על ידן בעבר לתובעת במשך חודשים ימים לאחר ההחלטה החד צדדיות. עדי התובעת מודים כי שנה שבחודש يول' 97 הסתכם חוגן הכלול של הנتابעות בסך של כ - 500,000 ש"ח הרי צומצם החוגן בחודשים שלאחר מכן ל - 190,000 ש"ח בלבד

זאת ועוד, מעין במוחג ת/ 9 עולה כי מסגרת האשראי של נtabעות 4-1, בזמןנים הרלוונטיים עד מהה עמדה על 15,000,000 ש"ח (חמשה עשר מיליון שקלים!).
לעומת זאת, מוחג ת/ 10 המהווה דפי חשבון של הנتابעות בזמןנים הרלוונטיים מראה כי ממוצע יתרות החוגה של נtabעות 4-1 למועדים הרלוונטיים מתבטא בסך של כ - 6 מיליון שקל מההו ניצול של 40% בלבד מסגרת האשראי.
היתרות הגבוהות יותר מופיעות רק במועדים המאוחרים יותר, שעה שהחלה הסתמכות הכלכלית של הנتابעות, וגם אז דאג הבנק לכבד שיקים שנמשכו על ידם תוך חיזיב בריבית חריגה.
גם אז, איןנו רואים שם תופעה של "שיקום חוזרים" מקובל בעסקים כושלים
במקרה של חריגה מאשראי.

כן יש לציין כי למעשה לא הובאה כל ראייה ישירה למשיס או למחדלים מטעם נtabעים 8-7.
 מרבים עדוי התביעה אינם מכירים כלל את ניהול התשלובת ואת החשב שלא הם הוודו בבית המשפט כי מעולם לא פגשו בהם.
 הטענות הנטעןות כמובן הינן על דרך השערות, הנחות וספקולציות ללא כל ראייה ישירה.

אין ספק שלאור האמור לעיל לא ניתן לומר למי מן הנtabעים 8-7 מעשה תרמית.

תא 080724/97

בג'יטת משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני נב' השופט יהודית שבת 12

ב. חובת תום הלב:

הכללו הוא כי לחברת אישיות משפטית נפרדות مثل עצמה ואין הארגנים שלה, אם מנהליה ואם בעלי מנויותה, חברים בגין חובותיה.

יחד עם זאת העובה שמנהל התאגיד פועל כשלוחו אין בה כדי למנוע מלחייב אותו באופן אישי, אם הוכח כי הופרה על ידו חובת תום הלב. חובת תום הלב כוללת גם את החובה לגלות ולהבהיר עובדות מהותיות לפני כריתת החוזה ובמהלך החוזה אם הדבר מתחייב לאור מהותה של העסקה או לאור נסיבותו של המקרה היחיד.

באם מנהל תאגיד יודע כי מעבו הכללי של התאגיד הינו וכי רע וכי הבנק אינו מסוגל לו מסגרת אזרחית בהעדר בטחנות מתאימים, עליו לגלות את אודנו של המתקשר בדבר קושי זה.

באם נגד התאגיד תליה ועומדת תביעת ענק העולה לגורם לקריסתו, יש לגלות גם מידע זה למתקשר הפוטנציאלי.

חובה תום הלב אינה נבדקת במישור דיני השילוחות, אלא היא חובה עצמאית של מי שמנהל משא ומתן בשם תאגיד ופועל בשמו.

בדין נוסף שהתקיים בעניין פנדיר נ. קסטראן, הורחבה ההלכה ונקבע כי מבחן קיומן של הציפיות והדרישות כפי שהוגדרו בסעיף 12 לחוק החוזים הוא מבחן אובייקטיבי ואינו נועז דואקabic ביחסו אמון סובייקטיבים.

הפרת החובה לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב יכול להתבטא במחдел של אי גילוי עובדות אשר יש לצפות, בהתבסס על הנסיבות בהן מנהל המשא ומתן, כי הצד המתקשר יגלה אותן לצד שכגד, כולל אי מסירות מיםקרים אשר ברור כי לאור מצבה הכללי של החברה - לא יפרעו.

במקרהו, לא זו בלבד שלא ניתן להאשים את נתבעים 8-7 בהפרת חובת תום הלב אלא שהוכח כי נתבע מס' 7 הזרים מכיספו הפרטיה לחשבונותיהם של החברות השונות על מנת למנוע את קריסתן ועל מנת לאפשר את עמידתן בהתחייבות שקיבלו על עצמן.

גא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבוח 13

מעין במוzeug נ/ 1 עלות העובדות הבאות:

- א. ביום 14.8.97 דאג נתבע 7 להעביר מחשבונו האישי של קרוב משפחה בשם בדש ציון לחשבון הבנק של נתבעת 3 סך של 500,000 ש"ח.
- ב. ביום 20.7.97 דאג נתבע 7 להעביר מחשבונו האישי של בדש ציון לחשבון הנתבעת 1 סך של 200,000 ש"ח.
- ג. ביום 16.7.97 העבירה אשתו של נתבע 7 מחשבוניה הפרטיא לחשבון הבנק של נתבעת 2 סך של 400,000 ש"ח.

יתרה מזו, הנתבעות אף מכרו נכס' מקרקעין והזירמו את תמורהם לחשבונות הבנק על מנת לאפשר המשך תשלוםם.

מעוזתו של הנתבע מס' 7 גם למדתי כי הזרים לחשבונות הנתבעות בחודשים يول' עד ספטמבר כ - 3,000,000 ש"ח והבנק אף מימש את ערבותו האישי של מיליון דולר.

אין ספק שלאור האמור לעיל, לא ניתן ליחס לנבעעים 8-7 חוסר תום לב בניהול עסקים, אלא ההיפך הוא הנכון, נתבע 7 ניסה כל יכולתו לדאוג כי חברות השיווק לא יגעו לחבלות פרעון וזאת באמצעות תזרמת כספים מחשבונות פרטיים לחשבונותיהן.

יש להזכיר כי לא כל דרך ניהול לא מוצלחת /או לא מצליחה, לעיתים אף דרך פיהול הנטולת עמה סיכון - גוררת עימה בהכרח את המסקנה בדבר הפרת חובת תום הלב וחיבורו האישי של המנהל.

לא בכל מקרה-נכשלה חברה בעסקיה ומגיעה למצב של פירוק - ניתן להסיק מכך כי נעשו מעשים בלתי כשרים על ידי מי שניהל אותה. לעיתים נכשלת חברה בשל מצב שוק, לעיתים בשל התחרויות בלתי הוגנת מטעם עסקים אחרים, לעיתים בשל מונופול, לעיתים בשל אי קיום התחריבות מטעם צדדים שלישיים הקשורים עימה ולעתים גם בשל חוסר כישרון וחוסר יכולת ניהול בצורה כלכלית נכונה את מהלך העסקים.

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת יהודית שבח 14

יש להקפיד הקפיד היבט על האישיות המשפטית הנפרדת של החברה לעומת האישיות המשפטית של מנהליה ובבעלי מנויותיה.
רק אם יוכתך דיבריך, דהיום ביצוע מעשה תרמית ו/או הפרת חובת תום הלב וכו'
רק אז יחייב את המשפט את הארגן באופן אישי.
התובעת לא הוכחה כי הנتابעים 8-7 הציגו בפנייה מצג שוא, אף לא העלו ממנה מידע רלוונטי.

לא הוכח כי הנتابעים 8-7 ידעו את אשר ממשמש ובא צפוי את הנולד.
ההיפך הוא הנכון, הראות שהובאו בפני מצביות על מצב כלכליイトן בטרם משבר,
על תשלומיים סדריים בסדר גודל גודלים בתקופת העבר ועל נסיען לפטור את המשבר
על ידי הזרמת כספים אישיים.

ג. סעיף 99 לפקודת החברות:

סעיף 99 (ב) לפקודת החברות קובע:

"גושא משרה בחברה או כל אדם הפועל בשמה שהשתמש או אשר את השימוש בחותם כאמור בסעיף 98 (2) או שהוציא או שחתם אחד ממשיכי החברה האמורים בסעיף 98 (3) כשיין שם, יצאין בו או אשר להוציאו או לחותמו עליו דינו קנס ואם היה המסתמן שטר שיק או המכחאה יהיה בגין על הקנס. חב אישית כלפי אוחז המסתמן בתשלום הסכום שבו זולות את שלמה אותו החברה כראוי".

הסעיף מטיל על מנהל שחתם מתעם החברה על מסמך מלאה המפורטים בסעיף ללא שהזכיר בו שם של החברה הן סנקציה פלילית והן אחריות אישית במישור האזרחי.

לענין אחריות אישית מצין אמן הסעיף רק ממשיכים סחרים אבל בע"א 429/73 חברת ענבל נגד ליפשיץ, הוחלט בדעת הרוב כי יש ליתן לסעיף פרשנות רחבה כדי שזה יוכל בתוכו גם הסכמים.

בפסק דין סוליפסט ואח' נגד סטרפלסט ואח' עמד בית המשפט על הרעיון שבסעיף ועל מטרתו:

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת יהודית שבח 15

"מטרתה של הוראה זו היא למנוע טעות אצל זרים המתקשרים עם החברה ולהבטיח שהעובדיה שהם עוסקים עס חכירה בערבותן מוגבל תובה לידעתם באורה ברורה" (ע"א 209/83 פד"י לה (1) 340 בעמ' .(344)

לעומת הרוחבה של הסעיף כאמור בע"א 429/73 הנ"ל צומצם הסעיף בפסיקה מאוחרת בע"א 230/80 פנדיר נגד קסטרו:

"משחתם מנהל חתימה אישית בלבד צוין שהוא חותם בשם החברה יש מקום להטיל עליו אחריות אישית רק אם מתוך עזון במסמך כלו עולה כי הוא התכוון להטיל על עצמו אחריות אישית". (פד"י לה (2) 713 בעמ' 722)

לאור האמור לעיל על מנת לבחון את חבותם האישית של נתבעים 8-7 יש להסביר על שתי השאלות, להלן כל אחת בנפרד:

- א. האם התובעת הייתה מודעת כי כל אחת מחברות השוק הייתה חברה בע"מ?
- ב. האם מתוך עזון בנספחים ז' - י' עולה כי נתבעים 7 - 8 התכוונו ליטול על עצמם אחריות אישית?

אין חולק כי התובעת ידעה כי כל טופס אישור לקוח חדש מתיחוס לחברת שוננה. מעיד עד תביעה מס' 1:

"אני מסכימ שיש 4 ח.פ. שונים במסמכים לעיל אתה אומר שאתה מסכימ שכל סניף זה ח.פ. אחר ואני משב שנקון אני מאשר שידעת שכל סניף זה חברת אחרת". (עמ' 4 לפורתוקול)

מוסיף עד תביעה מס' 7:

"אני מסכימ איתך שמספר התאגידי הוא מספר החברה אני מסכימ איתך במסמכים ז' עד י' בכל מסמך יש ח.פ. שונה". (עמ' 24 לפורתוקול)

תא 080724/97

בג'יטת משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבת 16

התובעת ידעה איפוא שאיןה מתחברת עם הנتابעים 8-7 באופן אישי, או עם "סתם" שם של פורמה, אלא עם חברות.

חיזוק למסקנה זו ניתן למצאו ברצונה של התובעת לקבל ערבות אישית של החתוםים, שהרי אם מלכתחילה נתכוונו לחתום באופן אישי, לשם מה היה צריך לקבל מהם ערבות?

"אתה אומר שאין בטפסים כוונה לחתום ערבות אישית ואני משיב שראיתי שנמתקו חלק מהסעיפים... גם פה אין ערבות אישית אבל התכוונו לקבל ערבות אישית". (עד תביעה מס' 7 עמודים 24-25 לפורתוקול)

(יכן:

"כאן רצינו ערבות אישית אבל לא קבלנו". (עד תביעה מס' 1 עמ' 4 לפורתוקול).

גם אם נותר ספק באשר למודעות התובעת להיות חברות השיזוק חברות בע"מ הר' ממשמרות חנויות אלו שקיים לתובעת, ניתן היה לראות בכך השיק כי אכן מדובר בחברה בע"מ. (נספחים יג - כה)

באשר לשאלת השאלה ש לפניו לנספחים ז' - י'.

נספחים ז' - י' הינט 4 טפסי "אישור לקוח חדש" אשר מולא על ידי עד תביעה מס' 1
באותנו מועד שכן כולם נושאים את התאריך 10.3.96.

הטפסים אף ממושפרים בסדר סידורי רצ, "דף 1 מתוך 4", "דף 2 מתוך 4" וכן הלאה, כך שיש להסיק כי מי שמילא את הטפסים עשה זאת במעמד אחד תוך שהוא עיר לצורך למלא מספר טפסים ולא להסתפק בטפס אחד לאור ריבוי הגופים המשפטיים.

יתרה מזאת, בכל טופס מופיע שם תאגיד שונה: "פִּיקְנֶטִי חַיָּה", "פִּיקְנֶטִי עַמְקָ חַפֵּר", "פִּיקְנֶטִי פָּתִי" ו"פִּיקְנֶטִי רַאשֵּׁל" צ"א" כאשר מתחת לכל שם מופיע מס' ח.פ. שונה.

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת יהודית שבת 17

רישומים אלו מהווים ראייה נוספת להבנת התובעת בדבר הכוונה ליחס את החתימה לארכעת המתאגידים שחרי לו היה מזכיר בהתחייבות אישי ניתן היה להסתפק בשם זהה ומספר תעודת זהות אחד.

זאת ועוד בכל ארבעת הטפסים מצוי סעיף נפרד הדן בערבות אישית של מנהלי התאגיד.

ניתן להבחין כי נתבעים 8-7 דאגו למחוק את אותם הסעיפים על ידי מספר קויים תוך שהם מקפידים להוסיף את חתימתם ליד המחикаה, באופן שהכוונה העולה מ machika זו מביאה באופן המפורש ביזור את הצהרות החותם לפיה אין הוא מקבל על עצמו כל חבות אישית.

התובעת אינה מכחישה כי הייתה מודעת לסרובם של הנתבעים 8-7 לחותם על ערבות אישית.

יתרה מזו, כעולה מפסק דין פנידר ג. קסטרו, הרי העדר חותמת מטעם החברה איננו מחייב הسلط אחריות אישית על המנהלים אם החברה בתנהגותה אישרה את פעולתם בדיעבד ובמקרה דין לא התנעהו הנתבעות 6-1 מחובותן על פי החוזים שנחתמו על ידי המנהלים.

מכל האמור לעיל, ברור כי מנוסח טופס אישור ללקוח חדש, מצורתו, מתוכנו ומן השמות שצינו עליו כולל ציון ח.פ. יש להסביר כי הצדדים נתקוונו להתקשר עם חברותות ולא עם המנהלים ואין מאומה בגין החוזה /או בנסיבות /או בראיות אשר יכול ללמד על כוונה אחרת.

.7. לטענה בדבר היהות הנתבעת מס' 3 הרוכשת בפועל:

معدויות התביעה הבהיר כי התובעת סיפקה את הסחורות שהוזמנו אצלה לכל חנות בנפרד וכי לכל חנות הוצאה חשבונית נפרדת.

על מרבית החשבונות אף הודהקה מדבקה מטעם הבדיקה הספציפית אשר קיבלה את הסוחרה.

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבח 18

כן הודה עדי התביעה כי בגין כל חשבוניות דאגו הנتابעות להוציא שיק נפרד המתייחס
אך ורק לאוთה חשבונית.

כתב התביעה מפרט 14 שיקים שניתנו על ידי הנتابעות או מי מהן בגין חשבוניות
СПЕЦИФИОТ.

יעין בכל אותן שיקים ובכל אותן חשבוניות מעלה כי מרבית החשבוניות, מיוחדות
לאוთן החנות אשר היו בשליטת הנتابעות 1,2,4,5, 1 - 6.

מדובר במקבץ חשבוניות המופנות ל"פִּיקְנֶטִי פָּתִי", ל"פִּיקְנֶטִי חִיפָה", ל"פִּיקְנֶטִי
רַאשֵׁלַיְצָ", ל"פִּיקְנֶטִי קְרִיוֹת" וכן ל"פִּיקְנֶטִי עַמְקָחֶר".

בהתאם גם נמשכו השיקים מחשבוניותהן של "פִּיקְנֶטִי השקעות בעמ", "ח.א. מזון
בעמ", "הסינית הפקנית בעמ" וכו'.

רק השיק על סך 6,518 ש"ח שזמן פרעומו 6.10.97 (נספח יח' לתחזיר עד תביעה
מס' 7, מר טאקו שמואל) נמשך מחשבוניה של נtabעת מס' 3.

שים זה תואם לסכום המוצuber של שתי החשבוניות המופנות לנtabעת 3.
គונתי לחשבונית על סך 1,218.32 ש"ח (חשבונית מס' 455177 מיום 1.7.97 - נספח
- מז) וכן לחשבונית על סך 5,429.92 ש"ח (חשבונית מס' 455176 מיום 1.7.97 -
נספח מה) וכמו כן לזכוי על סך 129.95 ש"ח, המופיע בסוף כו' שהינו "דו"ח פירוט
מסמכים ללקוח" בעמ' 5 שבו.

הנתבעים מודים כי השיק על סך 6,518 ש"ח אמת מתייחס לחוב של הנtabעת 3.
 כאמור חופף שיק זה לשתי החשבוניות נספח מז' ונספח מה' עליהן צוין כי הן מופנות
ל - "פִּיקְנֶטִי בַּנְיֵי בָּרָק", השומר 104 בני ברק", להבדיל מן החשבוניות האחרות המופנות
כאמור ל"פִּיקְנֶטִי פָּתִי", ל"פִּיקְנֶטִי רַאשֵׁלַיְצָ", ל"פִּיקְנֶטִי קְרִיוֹת" וכו'.

יעין במקבץ החשבוניות לגביהן טרם הספיקו הנtabעת למשור שיקים לכיסוי החוב,
וכוונתי לנספחים עד' - צה', מעלה כי אף הן כוללות מספר בוודד של חשבוניות המופנות
ל"פִּיקְנֶטִי בַּבְּ הַשּׁוֹמֵר 104 בני ברק" וכוונתי לחשבונית מס' 0444105 - נספח עט',
חשבונית מס' 0438912 - ונספח פב' וכן חשבונית מס' 0445232 - נספח פז'.
יש ללמידה גירה שווה ביחס לחשבוניות אלו מהוודאת הנtabעת מס' 3 באשר לחשבוניות
מס', מה' ולהקיש כי אף הן מתייחסות לנtabעת מס' 3.

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט יהודית שבח 19

הסכום המוצבר של שלוש חשבונות אלו הינו 11,849.62 ש"ח.
מלל האמור לעיל עולה איפוא כי הנتابעת מס' 3 היא שרכשה את הסחורות
המתיחסות לחשבונות מס' מה', עט', פב' ו- פז'.
הchodob בגין חמיש חשבונות אלו מסתכם בסך של 18,367 ש"ח.

8. לטענת ערבות נכסים:

הריאות שהובאו על ידי התובעת לא מוכחות ערובה נכסים עד כדי הרמת המסר בין
חברות השונות והיפר הוא הגון.
הובրר כי כל נתבעת הייתה אחראית להנחתה שהופעלה בכתבות שונה וכל אחת מהן
התמקמה באתר אחרת: פ"ת, קריות, רاسل"צ, חיפה, עמק חפר ובני ברק.
הוכח כי כל חברה ניהול חשבון בנק שונה.
עצמי התובעת הודה בצורה המפורשת ביותר כי כל חנות הזמינה בנפרד את הסחורות
הרוציות לה וכי התובעת הוציאה חשבונות נפרדות לכל חנות.
 יתרה מזו, גם התשלומים בוצעו בנפרד כאשר בגין כל חשבונית הוצאה שיק נפרד.
וכפי שהעד עד תביעה מס' 6:

"על כל שיק היה רשום בדיק על איזה חשבונית הוא משלם... כל חשבונית
שהוצאה, הוצאה לחנות מסויימת".

גם עד תביעה מס' 7 מאשר:

"כל חנות קיבלה חשבון נפרד והוצאה לה חשבונית נפרדת".

נכון שלעתים שלימה חברת גם בעבור רכישות שבוצעו על ידי חברת אולם
נאה דעתך, בהתאם לעדותם של רواה החשבון, כי לאחר מכן בוצעה התחשבנות
פנימית על דרך חיזבים ודיכויים.

הנה כי כן הוכח כי כל נתבעת ישבה בכתבות אחרות.
הוכיח כי לכל נתבעת הייתה חשבון בנק נפרד.
הוכיח כי כל נתבעת ביצעה את הזמנותיה באופן נפרד.
הוכיח כי התובעת הוציאה לכל נתבעת תעוזות משלוח נפרדות וכן חשבונות נפרדות.

תא 080724/97

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני נב' השופט יהודית שבח 20

כ הוכח כי כל חשבוניות שלמה בשיק נפרד.
 לא הובאה כל ראייה כדי לתמוך בטענה ערובה בכךים הגורמת להרמת המסר.
 גם דין טענה זו - להדחות.

.9. התוצאות:

הטענה בדבר חיוב הנتابעים 8-7 באופן אישי - נדחתה.
 הטענה בדבר הרמת מסך בין נתבעת 3 לבין נתבעות 1,2,4,5,1,1-6 - נדחתה.
 הטענה בדבר ייחוס כל הרכישות לנتابעת 3 - נדחתת אף היא.
 אני מקבלת רק את מקצת התביעה וקובעת כי הנتابעת מס' 3oba בגין חשבוניות
 מד', מח', עט', פב', ופז' - חוב המצטבר לסך של 11,849 ש"ח.

אני דוחה איפוא את התביעה נגד נתבעים 8-7.
 אני מחייבת את הנتابעת מס' 3 לשלם לתובעת סך של 11,849 ש"ח בתוספת ריבית
 והצמדה מיום 30.7.97 ועד לתשלום בפועל.
 לא מצאתи לנכון ליתן צו בדבר הוצאות וכל צד ישא בהוצאותי.

המציאות תשלח העתק מפקח הדיין לבאי כח הצדדים.

ניתן היום, י' בתמוז תש"ס, (13 ביולי 2000), בהעדר הצדדים.

יהודית שבח, שופטת

יהודית שבח
שופטת

טלפון וfax: 03-5033222
טלפון וfax: 03-5033222
טלפון וfax: 03-5033222
טלפון וfax: 03-5033222

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורורים אזרחיים

ע"א 8883/02

ע"א 9010/02

כבוד השופט א' ריבלין
כבוד השופטת מ' נאור
כבוד השופטת א' חיות

בפני:

1. ברש משה
2. שאבי איתן

המעוררים:

נ ג ד

1. חוגלה קימברלי שיווק בע"מ
2. ניצולות הקרטל בע"מ (משיבה פורמלית)

המשיבות:

עורורים על פסק דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו מיום
28.2.2002 בע"א 2484/00 שנייה על ידי כבוד השופטים: "גורוס,
א' משעלוי ומ' רובינשטיין"

ב"ח בכשלו התשס"ד
(23.12.03)
(01.06.04) ב"ב סיוון התשס"ד
 "ז סיוון התשס"ד

האריבוי היישבות:

עו"ד מיכאל גולדט
עו"ד אסף אוסלקה

בשם המערירים:

עו"ד עמוס ויצמן

בשם המשיבים:

פסק דין

השופטת א' חיות:

כללי

חברה התקשרה בחוזה בו צוין שם באופן מוטעה. החברה נקלעה להליך
פירוק ולא מלאה אחר התחייבותה לפני החוזה. האם ניתן לחייב את נושא המשרה
בחברה, שחתמו בשם על החוזה, בגין חובותיה מכוחו? זו השאלה המרכזית העומדת

להכרעתנו, וענינה במצב המשפטי שקדם לחוק החברות התשנ"ט-1999 (להלן: חוק החברות).

העובדות

1. המשיבה 2, חברת ניצולת הקרTEL בע"מ, שנקרה בעבר חברת פיקנטי תעשיות מזון בע"מ (להלן: פיקנטי), עסקה בייצור מוצר מזון. את תוצרתה שווקה פיקנטי באמצעות חברות שיווק, אשר כל אחת מהן הפעילה חנות באזור אחר בארץ. בחודש מרץ 1996 התקשרו חברות השיווק עם המשיבה 1, חברת חוגלה קימברלי שיווק בע"מ (להלן: חוגלה), בארבעה חוות לאספקת מוצרים נייר. חוותים נערכו על גבי טפסים שהכינה חוגלה, אשר כותרתם "טופס אישור ל��וח חדש". בטפסים אלה צוינו באופן שגוי שמותיהן של חברות השיווק. כך, בטופס הראשון שהתייחס לחברת "צלבנית" שיווק סלטים ונקניקים בע"מ, נכתב שם החברה כ"פיקנטי-חיפה"; בטופס השני רשמה חברת "הסינית טי אוצ'ין בע"מ" בשם "פיקנטי-פ"ח"; בטופס השלישי נקרה חברת "צלבנית השקעות בע"מ" "פיקנטי-ראשל"צ" ובטופס הרביעי נכתב השם "פיקנטי-עמך חפר" במקום "חברת צלבנית תעשיות מזון בע"מ". אולם, כל טופס כלל את מספר הרישום של החברה המתקשר ברשות החברות (ח.פ.), את כתובחה המדויקת ואת מספר חשבון הבנק שלה. מטעם חוגלה חתמו על הטפסים סוכן המכירות, מנהל מחלקת המכירות ומנהל התקבולים, ומטעם חוות השיווק חתמו המעדער 1, שהינו בעל השליטה והמנהל של פיקנטי ושל חברות השיווק, והמעדער 2 אשר שימש כחשב החברות במועדים הרלוונטיים.

2. ביום 2.9.97 פרצה שריפה במשרדי פיקנטי לראשונה לצוון. השריפה גרמה לshitok פעלותן של חברות השיווק והן נקלעו להליכי פירוק. בעקבות הקשיים בפועלותן של חוות השיווק חוללו שיקים מעותדים שמשכו אותן לחברות לפיקודת חוגלה, ונותר חוב בסך 192,154 ל"י, אשר לא נפרע.

ההילכים המשפטיים עד כה

3. חוגלה הגישה תביעה לבית משפט השלום ובה עטרה, בין היתר, לחיבת פיקנטי ואת המערערים בגין החוב שלא נפרע. את תביעתה כנגד המערערים ביססה חוגלה על עילות של התנהגות בחוסרedom לב ובחרמיה, וכן על הוראת סעיף 99(ב) לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 (להלן: הפקודה או פקודת החברות), לפיה מוטלת, במקרים מסוימים בסעיף, אחריות אישית לחוב של החברה על

נושאי המשרה בה. חוגלה טענה כי המערערים כנושאי משרה בחברות השיווק, חתמו על הטפסים המכילים שמות שגויים של חברות, ועל כן חלה הוראה סעיף 99(ב) והם חבאים אישית ביחסת החוב. בית משפט השלום בתל-אביב-יפו (כבוד השופט י' שבח) דחה את התביעה נגד המערערים, וקבע כי אין להייבם לשלם את חובן של חברות השיווק. בית המשפט קבע כי המערערים לא הפכו את חובות תום הלב המוטלת עליהם ולא ביצעו כל מעשה חרדי, וכן קבע כי בנסיבות המקירה אין להטיל עליהם אחריות אישית מכוח סעיף 99(ב) לפקודת החברות. בהקשר זה ציין בית המשפט כי תכלית הסעיף הינה להבטיחשמי שמתקשר עם חברה יידע כי מדובר בחברה בעירובן מוגבל. לגישתו של בית המשפט מתחילה זו נובע כי הטלת חובות על המערערים מכוח הסעיף קיימת באחד משני תרחישים: תרחיש שבו חוגלה לא הייתה מודעת לכך שהברחות השיווק הינן חברות בעירובן מוגבל, או תרחיש שבו המערערים התכוונו ליטול על עצם אחריות אישית לחובותיהן של חברות השיווק. בית המשפט קבע, על יסוד חומר הראות שהונח לפניו, כי במקרה דנן לא מתקיים אף אחד מן המצביעים שתוארו, ולפיכך דחה את התביעה נגד המערערים. התביעה נגד פיקנטי נדחתה אף היא ברובה, למעט סכום של 11,849 ל"נ, אשר לגביו נפסק, נוכח חשבונות שהוצעו, כי הוא מהווע חוב של פיקנטי.

3. חוגלה הגישה ערעור לבית המשפט המחויזי בתל אביב-יפו, וערעורה התקבל בכל הנוגע לחברות האישית של המערערים. בית המשפט המחויזי (כבוד השופטים י' גروس, א' משאלי ומ' רובינשטיין) קבע כי אין מחלוקת שהמערערים היו נושאי משרה בחברות השיווק וחתמו על הטפסים בהם הופיעו שמות החברות באופן שגוי. לפיכך, כך הוסיף בית המשפט המחויזי וקבע, מוטלת עליהם אחריות אישית לחובותיהן של החברות מכוח סעיף 99(ב) סיפא לפקודת החברות. בית המשפט ציין כי מleshono של הסעיף עולה אמן שהברחות אישית מוטלת על נושא משרה רק כאשר השם השגוי מופיע במסמך שהינו "שטר, שיק או המחאה". אולם, נוכח ההלכה שנפסקה בע"א 73/429 חברת ענורל בע"מ נ' ליפשיץ פ"ד בט(2) 146 (להלן: עניין ענורל), ולפיה הורחבה תחולת הסיפה גם לחזירים בהם התקשרה החברה, קמה, כך קבע בית המשפט, אחריותם האישית של המערערים להתחייבויותיהן של חברות השיווק על פי טופסי החזירים בהם צוין שמן באופן שגוי, כאמור. בית-המשפט המחויזי הוסיף והטיע כי חובות נושא המשרה על פי סעיף 99(ב) אינה תלולה בשאלת האם המתקשר, ובקרה זה חוגלה, הוטעה בפועל כתוצאה מן השם השגוי, ומכל מקום, כך הדגיש, פירוש אובייקטיבי של הטפסים מטענה לחשוב כי חוגלה התקשרה עם סניפים של חברת פיקנטי ולא עם ארבע חברות אחרות. יתר חלקו הערעור, באשר לעילות הנוספות לחוב המערערים ובאשר להבותה של פיקנטי, נדחו.

4. המערערדים לא השלימו עם פסק דיןו של בית המשפט המחויזי והגישו לבית משפט זה בקשה רשות לערער עליו. ביום 3.10.2002 נתקבלה הבקשה בחלוקת, ובית המשפט (כבוד השופטים ט' שטרסברג כהן, י' אנגלרד וא' פרוקצ'יה) התיר לכל אחד מן המערערדים להגיש ערעור בשאלת "חברות האישית של [המעערערים] על פי סעיף 99(ב) לפקודת החברות". מכאן הערעורדים שבפנינו.

הטענות בערעורדים

5. המערערדים מבטאים את טענותיהם בערעורדים על שני ראים עיקריים: האחד עניינו בפירושה הנכון של הוראת סעיף 99(ב) סיפה, והשני עניינו בירושמה של אותה פרשנות על המקרה דנן.

ראשית מלינים המערערדים על כי בית המשפט המחויזי אימץ פרשנות רחבה לסעיף 99(ב), ולגייסתם פרשנות זו אינה מתיישבת עם תכליתו של הסעיף וכך לא עם עקרונות יסוד של המשפט הישראלי. המערערדים טוענים בהקשר זה כי הסעיף נועד להגן על מתחשיים שהו吐עו כתוצאה מהפרת חובת רישום השם המלא, ולפיכך יש חשיבות לשאלת האם חוגלה הוטעתה בפועל אם לאו. עוד טוענים המערערדים כי אין להרחיב את תחולת סעיף 99(ב) סיפה אל מעבר לסוגי המסמכים המנויים בו, וזאת בשל העובדה שהסעיף הינו סעיף עונשי, המטיל סנקציה פלילית וסנקציה אזרחיית על הפרת חובה של נושא משרה. המערערדים מוסיפים וטוענים כי סעיף 99(ב) סיפה, המיחס את חובות החברה לנושא משרה בה, חורג מעיקרונו "האישיות המשפטית הנפרדת" ואף מטעם זה יש ליתן לו פרשנות מצומצמת. בהקשר זה מרגישים המערערדים כי חוק החברות ביטל את ההסדר הקבוע בסעיף 99(ב) לפקודה, ולטענתם ראוי לפרש את הסעיף הישן שבפקודת החברות ברוח ההסדר החדש שבחוק החברות.

לחלוفين טוענים המערערדים כי גם אם יפורש סעיף 99(ב) כמשמעותו של בית המשפט המחויזי, הרי שיישומו על המקרה דנן מוביל למסקנה כי יש לדחות את התביעה נגדם. בהקשר זה מצינים המערערדים כי הטעסים עליהם חתומות חברות השיווק אינם כוללים פרטים הכרחיים לשיכולו העסקה ועל כן, אין הם חזזים כלל. המערערדים מוסיפים וטוענים כי מספר הרישום של חברת השיווק המתקשרת (ח.פ.), אשר נרשם בכל אחד מן הטעסים, מהוות האמצעי הטוב ביותר לצורך זיהויו של אותה חברה, ולפיכך אין לייחס משקל ממשי לשגיאות ברישום שם החברה. לבסוף טוענים

המעעררים כי השמות השגויים של חברות השיווק נרשמו על ידי נציג חוגלה, ומשכך, מנruleה חוגלה, מכוח עקרון תום הלב, לחייב את המעררים בגין רישום אוטם השמות.

6. חוגלה, מצידה, סומכת ידיה על פסק דיןו של בית המשפט המחזוי. לטענותה, פרשנותו של בית המשפט המחזוי לסעיף 99(ב) לפקודה תואמת את פסיקתו של בית משפט זה מקדמת דנא, ואין לשנותה. חוגלה מוסיפה וטעונת כי אין ללמידה על פירושו הראוי של סעיף זה מן הגישה שנתקטה בחוק החברות, בהיותו הסדר חוקי מאוחר יותר. אשר לטענות החלופיות בדבר אי-תחולת הסעיף על המקרה דנן טענת חוגלה כי הטפסים הינם חוזים לכל דבר הכלולים את פרטי המתקשר עמה ואת התחביבותיו ובחילק מהם אף מופיעים פרטיים שונים הנוגעים להיקף האשראי המוענק למתקשר. עוד טעונת חוגלה כי מספר הרישום ברשם החברות אינו מהוות תחליף לדרישות נאות ומלא של שם החברה, משום שהדבר מעביר את הנטול אל כתphia של חוגלה לברור פרטיים במשרדי רשם החברות. לבסוף טענת חוגלה כי אמנם שמותיהן של חברות השיווק נרשמו על ידי סוכן המכירות שלה, אולם אלה נמסרו לו מפי עובדי פיקנטי, והמעעררים, שהיו כאמור נושא משרה בחברות, חתמו על מסמיכים ביודעם כי אלה אינם השמות הנכונים של חברות השיווק. לפיכך, אין מקום לטענת חוסר תום הלב שנטענה נגדה.

דין

7. סעיפים 98 ו-99 לפకודת החברות המנדטורית בנוסחה החדש עניינים בחובה המוטלת על חברה ועל נושא משרה בה לציין את שמה המלא והמדובר במשרדייה, בחותמה ועל מסמיכיה השונים. הוראות אלה וכמוון הוראת סעיף 60 לפקודת החברות בנוסחה המקורי משנת 1936, שקדמה להן, מקורן בדין האנגלי, זהן דומות בעיקר לנוסחו של סעיף 108 ל-Companies Act משנת 1948.

סעיף 98 לפקודת החברות קובע כי על החברה לציין את שמה באותיות נוחות לקיראה במקום שבו היא מנהלת את עסקיה, בחותמה, וכן "בכל הזדעה, מודעה או פרסום רשמי אחר של החברה, ובכל שטר, היסב, שיק, המחייב כסף או טובין, מפרט חבילות, חשבוןנית, קבלה, מכתב אשראי, ובכל מסמך מסחרי או עסקית היוצא מאת החברה או האמור להיות חתום בידי החברה או מטעמה". סעיף 99 לפקודת החברות קובע את תוכזאותיה של הפרתஇיזו מן החובות הקבועות בסעיף 98 ועל פיו מוטלת אחריות פלילית על החברה, על נושא משרה בה ועל הפעלים בשם בגין הפרה זו. בנוסף לכך מוטלת אחריות אזרחית אישית על נושא משרה ועל הפעלים בשם של

החברה באותם המקרים המפורטים בסעיף 99(ב) סיפה. זהו נוסחו של סעיף 99
במלואו:

- (א) חברת שחררה הוראה מההוראות סעיף 98(1), דינה
ורין כל נושא מרשה בה שבידען ובמזהיד אישר או התיר
את ההפרה - קנס וקנס נמשן.
- (ב) נושא מרשה בחברה, או כל אדם הפועל בשמה,
שהשתמש, או אישר את השימוש, בחותם האמור להיות
חותם החברה, כאשר אין שם טבוע בו כאמור בסעיף
98(2) או שהוציא או חתום אחד ממסמי החברה
האמורים בסעיף 98(3). כאשר אין שם מצוין בו, או אישר
להוציא אותו או לחתום עליו, דינו - קנס, ואם היה
המסמן שטר, שיק או מהחאה, יהיה בנוסף על הקנס חב
איית כלפי אוחזו המשמן בתשלום הסכום שבו, זולת
אם שילמה אותו החברה כראוי.

8. סעיפים 98 ו-99 לפוקודת נועדו "להבטיח דייניות קפדנית ביותר לשם הגנת
הציבור" (ראו: ע"א 44/68 מלמן ואוח' נ' סלט ואוח' פ"ד כ"ב(2) 400 (להלן: עניין
מלמן)) על מנת שכלי מי הבא במגע עם החברה יקבל מידע מדויק באשר לעצם העובדה
שמדובר בחברה, באשר לזהותה הנכונה ובאשר למוגבלות החלטות על אחוריותם של בעלי
מניותה (ראו: י' גروس דירקטוריים ונושאי מרשה בחברה (1989) 425 (להלן: גROS, נושא
מרשה בחברה)). מכאן ההקפה כי שם המדויק של החברה יופיע במקום עסקיה,
בחותמתה ועל מסמכיה, ויכלול את המילים "בעירובון מוגבל", ככל שמדובר בחברה
שערובה בעלי מניותה מוגבלת. עמד על כך בית משפט זה בעניין ענורל, 149 באומרו:

עקרונות החוק הם ברורים; חברת כשהיא מתחשרת עם
מיישמו חייבת לפרש את השם המדויק של החברה, שחררי
זהו ההבדל היחיד בין חברת אחת לחברת אחרת;
במיוחד חשוב שיהא רשום בחוזה שזו חברת בע"מ, כדי
שהמתוך יידע שאין לו עניין עם אדם פלוני או עם גוף
כל שהוא לחבריו אחרים באופן אישי, אלא שיש לו
עסק אך ורק עם חברת מסוימת שעירובונה מוגבל...

דבריו אלה של השופט קישטר התייחסו לסעיף 60 לפוקודת החברות
המנדרטורית כנוסחה המקורי משנת 1936, אך יפים הם בה במידה לסעיפים 98 ו-99
לפקודת החברות בנוסחה החדש (לענין הタルיבת שבסיסו סעיפים אלה ראו גם: ע"א
344, 340, 343/83 סוליפלסט הגליל בע"מ נ' סטרפלאסט תעשיות (1967) בע"מ פ"ד לח(1)).
(להלן: עניין סוליפלסט).

9. על מנת להגשים את התכליות שביסודות הוראת סעיף 98 לפקודת ולהבטיח דיקנות והקפדה בכל הנוגע לציון שמה של החברה, הטיל המחוקק, כאמור, אחריות פלילית על החברה, על נושאי המשרה בה וכן על כל מי שפועל בשמה, מקום שבו הופרדו החובות הקבוצות לעניין זה בסעיף 98, הכל כמפורט בסעיף 99 לפקודת. בכך הוסיף המחוקק ותטיל גזירה של אחריות אזרוחית-אישית על נושאי המשרה ועל כל מי שפועל בשם החברה, באוותם המקרים המפורטים בסעיף 99(ב) סיפה. פסיקתו של בית משפט זה באשר לאחריות האזרוחית האישית שהוטלה על נושאי המשרה בחברה הлечה עקב בכך אגדול אחר הפסיקה האנגלית, ופירשה את הוראת סעיף 99(ב) סיפה באופן המרחיב מאד את תחומייה של אותה אחריות. כך למשל נפסק בשנות השישים בע"א 289/64 פשיטות נ' חמדיה פ"ד יט(2) 690 (להלן: עניין פשיטות) בעקבות פסק הדין האנגלי בעניין *Atkins (Atkin) & Co. v. Wardle* (1889) 58 L.J.Q.B. 337 (*Atkins*) בטל נפקא מינה אם המעשה נעשה מתוך כוונה רעה או בתום לב". עוד נפסק (ראו: עניין פשיטות, 694; עניין מלמן; ע"א 347/85 *BALRO A.G* ואותו נ' שוק הצפון נהרייה בע"מ פ"ד מא(2) 136, 139 (להלן: עניין *BALRO A.G*)) כי האחריות האישית אינה מותנית בכך שהצד שכנהר הוטעה בפועל וכי בכך שנושא המשרה או מי שפועל בעניין זה בשם החברה עבר על הלאו האוסר הוצאת מסמך מטעם החברה או שימוש בו, אלא לפרש בו את שמה המדויק והמלא. גם בעניין זה הлечה פסיקתו של בית משפט זה בתלם ההלכה האנגלית אשר קבעה כי די בשגיאות קלות ביותר בשם החברה על מנת להטיל אחריות אזרוחית על נושא משרה בה (ראו: *Atkins; Durham Fancy Goods Ltd. v. Michael Jackson* (Fancy Goods) Ltd. [1968] 2 Q.B. 839, 846 (*Durham Fancy Goods Ltd.*); *Hendon v. Adelman* (1973) 117 S.J. 631 (*Hendon*) ממחיש היטב עד כמה מהמידה ונוקשה הייתה ההחלטה בכך שבמקום השם "L" שכן באותו מקרה הסתכמה הפטייה משמה המדויק של החברה בכך שבמקום השם "L.R. Agencies Ltd." הופיע השם ".L.R. Agencies Ltd." (לביקורת על גישה נוקשה זו וכן למספר פסקי דין אנגליים המשקפים גישה שונה ראו: G. Procaccia "The Use of a Company's Name" 4 *Isr. L. Rev.* (1969) 446 (*Procaccia, Company's Name*).

צעד נוסף אשר הרחיב מאד את תחומייה של האחריות האזרוחית-האישית המוטלת על נושאי משרה בחברה מכוח סעיף 99(ב) סיפה, צעדה הפסיקה הישראלית בשנת 1975 בעניין ענראל שם נקבע כי לעניין האחריות האישית המוטלת על נושאי משרה בחברה מכוח סעיף 60 לפקודת בנוסחה המקורי, אין להבחין בין שטרות לחזירים אחרים של החברה. בהקשר זה ציין השופט קיסטר, שכותב את עמדת הרוב, כי:

אין להבחן ואין סיבה להבחין בין שטרות לוחזים אחרים של חברת, והעוברה שהמוחוק שلغו נקט בסעיף (3) לפકודת החברה באותו נוסח המופיע במשפט האנגלי, בלי להוסיף את הפסקה الأخيرة שבסעיף האנגלי (ג) שהובאה לעיל, אינה באה לגרוע מסעיף (3).

בקביעותו אלה נסמך השופט קיטר על פסק הדין האנגלי בעניין *v. McCollin* (1880) 5 Q.B.D. 390 *Gilpin* בציינו כי באותו מקרה הוטלה אחריות אישית על מנהלי חברת בקשר לוחזה, מכוח סעיף 108 לחוק החברות האנגלי משנת 1948. לעומת זו הסכימים השופט (כתוארו אז) "כהן, ואילו השופט עצוני, חלק עליה. הלכה זו שנקבעה בעניין ענאל חורה ונשנה בפסק דין מאוחרים של בית משפט זה, אשר חלקם התייחסו להוראות סעיפים 98 ו-99 לפకודת החברות, שהחליפו, כאמור, את סעיף 60 של הפקודה בנוסחה המקורי (ראו: עניין סוליפלסט; עניין *G.A. BALRO* 169/94 ורנר נ. A. *CORTICIERA AMORIM L.D.A.* וצד' פ"ד נ(3) 119). בקובעו את אשר קבעו בטעינה ובהתילו אחידות אישית על המערדים בשל ציון שגוי של שמות חברות השיווק בחזים עם חוגלה, היל, אפו, בית המשפט המחויז את ההלכה הנוגעת והמחייבת כפי שນפקה בעניין פשכות, בעניין ענאל ובפסק דין שהלכו בעקבותיהם, אך הטענה המרכזית שמדוברים בערעוריהם שבפניו היא, כאמור, הטענה כי הגיעה העת לשנות הלוות אלה או אייזו מהן.

10. נראה לי כי אכן יש טעם לשוב ולבחון לפחות את ההלכה אשר נפסקה בעניין מענאל (לביקורת על הסדר שבסעיף 99(ב) לפקדת ביחיד נוכחות הפרשנות שניתנה לו בפסקה דאו: א' פרוקציה, דיני חברות חדשים לישראל (תשמ"ט) 49; צ' כהן "מנהלים הייזרו בחתימתכם" הפרק ליה (תשמ"ח) 49 (להלן: כהן, מנהלים); מ' בורנובסקי "עלות, סיכון וחבות לגבי שימוש בשם משובש של חברת" עיוני משפט יג(3) (התשמ"ט) 613 (להלן: בורנובסקי, שימוש בשם משובש); *Procaccia, Company's Name*). כמה טעמים בדבר: ראשית, נקודת המוצא לכל פרשנות של דבר הقيقة היא לשון הقيقة ובשלדיה אין המבנה הפרשני יכול לעמוד (ראו: א' ברק פרשנות במשפט (כך שני- פרשנות הقيقة, תשנ"ג) 82; ד"ג 40/80 קניג נ' כהן פ"ד לו(3) 701; בג"ץ 01/8098 גניס נ' משרד הבינוי והשיכון (טרם פורסם)). במקרה שלפנינו משמעה אותו הוראת הסיפה של סעיף 99(ב) לפקדת החברה בנוסחה החדש כי האחריות האזרחים המוטלת על נושא המשרה מצטמצמת למסמכים מסווג "שטר, שיק או המכחאה" (בדומה להוראת סעיף 60(3) לפקדת בנוסחה המקורי שהתייחסה ל"שטר חליפין, שטר חוב, שיק או המכחאה לכף או לסחורה"). לשון הסעיף בהקשר זה היא לשון מבדלת

המבחן במשפט בין סוגים מסוימים עליהם חלה האחריות הפלילית כמפורט ברישא, ובין סוגים מסוימים עליהם חלה האחריות האזרחיית כמפורט בסיפה (ראו: בורנובסקי, שימוש בשם משובש, 635). הוראת הסיפה הקובעת את האחריות האזרחתית, פותחת במקרים "ואם היה המסמך שטר, שיק או המחאה, יהיה בנוסף על הקנס..." למדך כי האחריות האזרחתית הנוספת המוטלת על נושא המשרה, אינה חופפת לכל דבר וענין את האחריות הפלילית הקבועה ברישא; היא מיתוספת אליה רק מקום שבו צוין השם השגוי במסמכים מסווג "שטר, שיק או המחאה". מצומצם האזרחות האזרחתית למסמכים אלה בלבד עולה גם מהמשך הוראת הסיפה המורה כי האחריות האזרחתית-האישית תהא "כלפי אוחז המסמך" והיקפה יהיה "[ב]תשלום הסכום שבו". השימוש במושג "אוחז המסמך" והתחייבות לחזב בסכום הנקוב במסמך, ממקמים את האחריות שבה עסקינו במסמך של מסמכים סחירים, בהם האחיזה והתחייבות לתשלום סכום אחד הנקוב במסמך, הינם מרכיבים אופייניים ומהותיים לחזב. זאת להבדיל מחווזים או מסמכים אחרים שאינם סחירים, בהם אין האחיזה עצמה מקימה זכות לפירעון, וכוללות בהם, בדרך כלל, הת_hiיבויות שונות דוגמת הת_hiיבויות בחוזים שבפניו, ולאו דווקא הת_hiיבות לתשלום סכום אחד נקוב ומפורש. אם תאמר כי יש להחיל את הוראת הסיפה גם על חוות, על כורחך אתה אומר גם כי יש להבחן לעניין האזרחות-האישית בין חוות הколоלים הת_hiיבות כספית בסכום נקוב ומפורש לבין חוות הколоלים הת_hiיבות אחרות, מרכבות וכלויות יותר, וזאת ללא שיש לאבחנה כזו כל הצדקה עניינית. המסקנה העולה מן האמור עד כה היא כי לשונו של סעיף 99(ב) סיפה תומכת בגישה לפיה אין להחיל את האחריות האזרחתית על נושא משרה בחברה אלא לגבי מסמכים מסווג "שטר, שיק או המחאה" (לפירושם של מונחים אלה ראו: כהן, מנהלים, 53).

שנייה, התכליית המונחת הן בסוד האחריות הפלילית והן בסוד האחריות האזרחתית המוטלות על נושא משרה על פי סעיף 99, כפי שפודשה בפסקה עד כה, הינה כאמור, הרתעת נושא המשרה על מנת שיקפידו וידקדו בצוון שם החברה כנדרש וכמפורט בסעיף 98 לפకודה. בובאו לישם את התכליית ההרתוועתית על הוראת הסיפה המתילה על נושא המשרה אחריות אזרחת-אישית בנוסף על האחריות הפלילית, ניתן למצוא טעם והיגיון בגישה לפיה ההרתוועת נדרשת במיעודה מקום שבו עסקינו במסמכים סחירים, לגבייהם קיים סיכון כי יגיעו בצוון שמה השגוי של החברה לידי צד שלישי שיסתמך עליו ויתעה, מה שאין כן בחוזה הנקשר בין צדדים סמוכים.

עמד על כך השופט עציוני בעניין ענראל, 155 בומו:

אפשר להבין מדוע הבחן המחוקק בין מסמכים אלה לבין חווים כמו במרקחה שלנו. הטעם לכך הוא שמסמן סחיר עשוי להגיע לידיו של אדם שלישי, שלא היה قادر להתקשרות ולא יכול היה לדעת על מעמדם המשפטי של הצדדים. ואילו בחוזה המחייב רק בין הצדדים שהחתמו עליו, ובפרט בחוזה עבודה, הרי שאין סכנה שזוחותם של המתקשרים לא תהיה ברורה.

טעם שלישי לכך שאין להחיל את הוראת הסיפה של סעיף 99(ב) אלא על המסמכים הסחירים המנוויים בה נועוץ בכך שהאמצעים בהם בחר המחוקק לצורך הגשמת התכליות המונחת בסוד הטעף, קרי: הטלת אחריות פלילית על נושא משרה ובנוסף לכך הטלת אחריות אזרחיית אישית שאינה טעונה יסוד נפשי ואינה מותנית בתוצאה מזיקה, כל אלה הינם אמצעים דראסטיים ומרחיקי לכת, שלא לומר דרוקוניים (לשורשיה של גישה מחמירה זו ראו: בורנובסקי, שימוש בשם משובש, 621). הוראות דרוקניות כאלה מעוררות עצם טיפול נטיה לגישה פרשנית מצמצמת בשל השרירות הטמונה בהן. טעם רביעי ואחרון החתום בפירוש שעליו עמדתי נועוץ בכך שההוראת סעיף 99(ב) סיפה מהוות חריג לעיקרונו "האישיות המשפטית הנפרדת", בהיותה מקורה ספציפי של "הרמת מסך" סטאטוטורית וייחוס חברות החברה לנושא משרה (ראו: ע"א 148/82 גליק נ' ארמן פ"ד מה(3) 404). ככל שעסқיןן בחיריג לעיקרונו החשוב המפדר בין אישיותה המשפטית של החברה ואישיותם המשפטית של בעלי מנויותה, אין לפrox את הסבר ואין ליתן להוראה זו פירוש רחב מדי (לגישה לפיה אין להרים את מסך ההתחנכות אלא "במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים" ראו סעיף 6(ג) לחוק החברות). לא לモטור לצין בהקשר זה אף שעסқיןן במצב המשפטי ששדר קודם חוקתו של חוק החברות, כי בחוק החברות בוטל כליל ההסדר שבסעיף 99(ב) סיפה, והתנאים להרמת מסך הם, בUCKRM, תנאים מהותיים שענינים ניצול לרעה (ראו: אי' חביב סgal דין חברות (כרך ראשון, תשנ"ט) 256).

11. מכל הטעמים אשר פורטו, אני סבורה כי יש לקבל את עמדת המערערים לפיה יש להטיל חובות אישית של נושא משרה בחברה מכוח סעיף 99(ב) לפקודת החברות רק כאשר שם השגוי של החברה צוין במסמכים המנוויים בסיפה של הטעף, קרי: שטר, שיק או המחאה. במקרה שלפנינו אין הצדדים חולקים על כך שהטפסים בהם צוינו השמות השגויים של חברות השיווק אינם שטרות, ואף לא שיקים או המחאות. לפיכך, אין להטיל על נושא משרה המערערים אחריות אישית לחובותיהן של חברות השיווק מכוח מסמכים אלה.

12. מסקנה זו, לפיה אין להטיל אחריות אישית מוחלטת על נושאי משרה בחברה בשל שם שגוי של החברה שצוין על ידם בחוזה, נחמכת בפרשנות הדוקנית והמצמצת שניתנה לסעיפים דומים בדין האנגלי ובדין האוסטרלי, ככל שהדבר נוגע לסוגי המסמכים עליהם חלים סעיפים אלה (ראו: בורנובסקי, שימוש בשם משובש, 630; כהן, מנהלים 52; Palmer's Company Law (vol. 1, 25th ed., by C.M. Schmitthoff, London 1992) Ch. 2.405; Halsbury's Laws of England (vol. 7(1), 4th ed., London) Ch. 473; R. R. Pennington Company Law (7th ed., London, 1995) 75). בהקשר זה לא לモחר לצין כי בפסק הדין בעניין *McCollin*, עלייו נסמן השופט קיסטר בעניין ענדל, הוטלה אחריות על נושאי משרה בחברה מכוח חוזה שעליו חתמו באופן אישי וזהו הטעם אשר עמד בסיסו האחריות שהוטלה על נושאי המשרה באותו מקרה כאמור, להבדיל מן האחריות האזרחיית-האישית המוטלת על פי דין החברות מקום שבו פועלים נושאי המשרה בשמה ומטעמה של החברה תוך ציון שמה באופן שגוי. על כן, אין, למעשה, למצוא בפסק הדין בעניין *McCollin* תמכה לגישה אותה אימצה דעת הרוב בעניין ענדל (ראו: כהן, מנהלים 15; בורנובסקי, שימוש בשם משובש,aimah דעת הרוב בעניין ענדל (ראו: כהן, מנהלים 15; בורנובסקי, שימוש בשם משובש, 630).

13. די במסקנה אליה הגעתו על מנת לקבל את העורורים, אך למעלה מן הצורך ATIICHES בקצרה לטענות נוספות המערערים בעורורייהם. הטענה לפיה מושתקת חוגלה מטעון כי שמן של חברות השיווק שגוי אין לה מקום בנסיבות המקרא דן. אכן, יתכו מцыבים שבם לא תישמע טענה כזו מפני מי שעריך את המסתמך וכו' השם השגוי (השו: ע"א 583/88 ברנע נ' ארקיע קווי תעופה ישראליים פ"ד מה(5) 670, 683), וכן נקבע אף בדין האנגלי (ראו: Gower, 193; Durham Fancy Goods Ltd.). יחד עם זאת, חוגלה טענות כי שמן השגוי של חברות השיווק נמסר לה על ידי אנשי פיקנטי וכי המערערים, שלא העלו את טענתם זו בערכאות קודמות, לא נתנו בידיה אפשרות להוכיח את גרסתה. לפיכך, אין לקבוע מסמורות עובדותיים בעניין זה בשלב העורור ויש לדחות את הטענה. אשר לטענת המערערים כי לא נגדמה כל הטעיה בפועל, בין היתר משום שпорטו בטפסי החוזה מספרי הרישום של חברות השיווק ובאמצעותם ניתן היה לזהות את החברות בודאות, בהיות מספר הרישום אמצעי זיהוי מדויק וטוב (השו: גروس, נושא משרה בחברה 425). טענה זו כרוכה ושלובה בטענה הכללית לפיה ההסדר הרاوي בעניין האחריות האזרחיית-האישית המוטלת על נושאי משרה בשל ציון שם שגוי של החברה, ציריך שיתנה את אותה אחריות בהטעיה שנגרמה בפועל. אכן, זהה טענה הרואיה להישמע (למגמה דומה בפסיקת בתים המשפט באנגליה ראו: Gower and Davies' Principles of Modern Company Law (7th ed. London 1988) 193; כהן דיני חברות (פרק ראשון, 1988) 216. כן ראו: סעיף 11.57 (Gower)

לדו"ח הוועדה לבחינת חוק החברות באנגליה (ה-CLR) הנמצא בכתבובת: http://www.dti.gov.uk/cld/final_report/index.htm. אך, נראה כי פרשנות כזו להוראת סעיף 99(ב) סייפה מעוררות קשיים לא מבוטלים נוכחה לשון הסעיף ונוכח ההלכות המושרשות בסוגיה זו הן בישראל והן באנגליה, הקובעות היפכו של דבר. לפיכך בחרתי שלא לקבוע מסמורות באשר לטענה זו במקרה הנדון.

סוף דבר

14. בשל כל הנימוקים שפורטו לעיל, אzie לחייב לחייב את העדוערים, לבטל את פסק דין של בית המשפט המחויז, ולהייב את המשיבה 1 לשלם לכל אחד מן המערערים הוצאות משפט בערכאתנו בסך 25,000 ש"ח.

שופט

השופט א' ריבליין:

אני מסכימים.

שופט

השופטת מ' נאורה:

אני מסכימה.

שופטת

הוחלט כאמור בפסק-דין של השופטת א' חיות.

ניתן היום, ה' אדר ב, תשס"ה (16.03.05).

שופטה

שופטה

שופט

בביהת המשפט העליון

דנ"א 3112/05

כבוד המישנה לנשיא מי חסין בפני:

חוגלה קימברלי שיווק בע"מ המבקש:

נ ג ד

המשיבים:
1. משה בדש
2. איתן שאבי

בקשה לדין נוסף על פסק דיןו של בית המשפט העליון בע"א 8883/02 מיום 16.3.05, שניתן על ידי השופטים א' ריבלין, מ' נאור וא' חיות.

עו"ד עמוס זיצמן בשם העותרת:
עו"ד אלון גרטל בשם המשיב 1:
עו"ד רוני שניידר בשם המשיב 2:

ההחלטה

עתירה לדין נוסף בפסק דיןו של בית המשפט העליון בע"א 8883/02 מיום 16.3.05, שניתנת על ידי השופט הוגלה קימברלי שיווק בע"מ.

2. העותרת, חברת הוגלה קימברלי שיווק בע"מ, התקשרה, בחודש מרץ 1996, באربעה חוותים שונים עם ארבע חברות שיווק של חברות ניצולת ה الكرטל בע"מ שנקראה בעבר חברת פיקנטי תעשיות מזון בע"מ (פיקנטי). מטעם חברות השיווק חתמו על החוזם המשיב 1, חדש משה, שהינו בעל השליטה והמנהל של פיקנטי ושל חברות השיווק, והמשיב 2 אשר שימש כחשב של חברות השיווק במועדים הרלבנטיים. השמות שצויינו על גבי ארבעת חוותים לא היו שמותיהן הנכונים של חברות השיווק. כך, למשל, תחת שמה של חברת "צלבנית שיווק סלטים ונקניקים בע"מ" נכתב בחוזה השם "פיקנטי חיפה". כך בעניינה של חברת שיווק זו וכן בעניינן של חברות השיווק האחרות. ביום 2.9.97 פרצה שריפה במשרדי חברת פיקנטי. השריפה הביאה לשיתוק

פעילותם של חברת פיקנטי וחברות השיווק, ולהילול ההמחאות הדחוית שנותנו לעותרת. כך נוצר חוב כלפי העותרת בסך של 154,192 ש"ח.

3. העותרת הגישה תביעה לבית המשפט השלום בתל-אביב-יפו וביקשה בה לחייב את חברת פיקנטי בחובותיהן של חברות השיווק. בנוסף ביקשה העותרת להטיל על המשיבים אחריות אישת בגין החוב שלא נפרע, בעילותה של חוסר תום לב ותרמית, ובעה מכוון של סעיף 99(ב) לפકודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 (הפקודה או פקודת החברות) אשר קבע כי במקרים שנושא משרה בחברה חותם על מסמכים מסויימים מטעמה של החברה אך אינו כוחב על-גבי המסמך את שמה המדויק והמלא של החברה, ניתן להטיל עליו חבות אזרחות אישית. בית משפט השלום (מפני השופט יהודית שבח) דחה את כל הטענות בדבר חבותם האישית של המשיבים.

4. העותרת הגישה ערעור לבית המשפט המחויז בתל אביב יפו. בית המשפט (מפני כב' השופטים יהושע גروس, אביגדור משללי ומיכל רובינשטיין) קיבל את הערעור בנקודה אחת בלבד, והוא, בנוגע לחשיבותם של המשיבים מכוון של סעיף 99(ב) לפకודת. המשיבים הגיעו בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון. בית המשפט התייר למשיבים להגיש לעדרו אך הגיבו לשאלת "חובהם האישית של המבוקשים [המשיבים] על פי סעיף 99(ב) לפקודת החברות".

5. בית המשפט - מפני השופטת חיית ובחסכמת השופטים ריבלין ונאור - קבע כי סעיף 99(ב) לפקודת מטיל חבות אישת על נושא משרה רק במקרים ששם השגוי של החברה צוין על-גבי שטר, שיק או המחאה. מסקנותיו זו השעין בבית המשפט על לשונו המפורשת של החוק - אשר סיינה הטלת אחריות אזרחות על נושא משרה למקרים שבהם המסמך הוא "שטר, שיק או המחאה" - ובהקשר זה הוסיף בית המשפט וציין שהגבאי מסמכים סחרים קיימ חשש מוגבר כי "יגיעו בצוין שמה השגוי של החברה לידי צד שלישי שיסתמן עליו ויתעה". בית המשפט הוסיף וקבע כי האמצעי בו נקט המחוקק - הטלת אחריות אישת על נושא משרה גם בהיעדר יסוד נפשי ובהיעדר תוכאה מזיקה - הינו כה דרמטי ומרחיק לכתחuder עד שיש לפניו בנסיבות מיוחדות בפירוש מתחייב אף מכך שהטלת אחריות אישת מהוות חריג לעקרון האישיות המשפטית הנפרדה שראוי כי יחול בדרך כלל. בית המשפט קבע כי בנסיבות אלו אין להחיל את האחריות הקבועה בפקודת על מסמכים נוספים מעבר לאלה המנוונים בו, והואיל ובענייננו לא היה מדובר, לא בשטר לא בשיק ולא בהmachah, החלטת בית המשפט לפטור את המשיבים מאחריות.

6. העותרת סבורה כי הלהקה זו, וטעמיה, ראויים לדין נוסף. ראשית, ההלכה עומדת בוגוד להלהקה שנקבעה בע"א 429/73 חברת גנאל בע"מ נ' ליפשיך, פ"ד כת (2) 146, שם קבע כב' השופט קיסטר בדעתו רוב - בוגוד לדעתו החולקת של השופט עזיזוני - כי סעיף 60(3) לפકודת החברות המקורית (סעיף 99(ב) לפקודה) מאפשר הטלת אחירות אישית גם כאשר אין המדבר ב"שטר, שיק או המחהה" אלא במסמכים אחרים של החברה (כגון חוזים). הלהקה זו חזרה ונשנתה לימים בשורה של פסק-דין: ראו, למשל, ע"א 209/83 סוליפלטט בגליל בע"מ נ' טרפלאלסט תעשיות (1967) בע"מ, פ"ד לח (1) 340; ע"א 347/85 A.G Corticiera Amorim L.D.A. נ' שוק הצפון נהיריה בע"מ, פ"ד מ"א (2) 136; ע"א 169/94 מרסל ורנر נ' A. טעונת כי לא ניתנה לה הזדמנות לטעון בסוגיות שנויות של הילכת ענאל, אף לא לבסס אחירותם של המשיבים על יסוד עילות אחרות כגון, חוסר תום-לב, רשלנות, הרמת מסך בגין תרמית ועולה תרמית לפיקודת הנזיקן. העותרת טוענת אפוא כי אין זה ראוי שההלהקה תחול עליה באופן רטרואקטיבי ויש לקבוע כי תחול מעתה ואילך בלבד. שלישיית, העותרת טוענת כי טעמיו של בית המשפט לשינוי הלהקה לעתיד - טעמים שגויים הם. תמצית טענותיה היא, שתכלית החוק אינה מצדיקה קביעה כי המילים "שטר, שיק או המחהה" יוצרות הסדר שלילי המבקש להחיל את האחריות האישית רק על מסמכים אלה. נהפוך הוא: אין כל סיבה לצמצם ההגנה מפני הטעייה רק כלפי צדדים שלישיים שהמסמן הסחיר עלול להגיע אליהם. הטעיה יכולה להיווצר גם כלפי כל אדם אשר הסתמן על מסמן (שאינו סחיר) ואשר על גביו אין מצוין שמה של החברה במדדוייק.

7. המשיבים מתנגדים לעתירה מכל וכל. לטענתם, פסק הדין מעוגן היטב בלשון החוק ובמגמות הפסיקה והחקיקה (ביטול הסעיף בחוק החברות החדש), וממילא אין הוא נופל בוגדר אותם מקרים חריגיים-שבחריגים הרואים כי ניתן בגינם דין נוסף.

8. דין העתירה להידחות. אין חולק כי פסק הדין קבע הלהקה חדשה, הסותרת הלהקה קיימת. בכך מתקיימים חלק מן התנאים הקבועים בסעיף 30(ב) לחוק בתיק המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984. אלא שחדוש הילכתית - ואפילו חידוש הילכתית הניחן בתוכנות המנווית בסעיף 30 לחוק בתיק המשפט - אין די בו כדי להצדיק קיומו של דין נוסף בפסק דין: "טעם הדבר הוא, החוק הינה לשופט הדין בעתירה לדין נוסף שיקול דעת רחב לבחינה האם המקורה שלפניו, על-פי נסיבותיו ועל-פי מאפייניו, משתיך לאותם מקרים חריגיים-שבחריגים, נדירותם-שבנדיריהם, בהם יקיים דין נוסף" (דג"ץ 7802/04 לארה מילוא נ' משרד הבטחון (לא פורסם)). ראו גם: ד"ג 983/02 ינאי נ' ראש ההוצאה לפועל, פ"ד ל' (3) 99, 102-101; 983/02 יעקובוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו

(4) 385 ; דנ"א 4813 מקדונלד נ' אלוניאל בע"מ (טרם פורסם). המקרה שלפניו אינו נמנה עם אותם מקרים נדרירים. אין בו אותם ייחוד וחשיבות המצדיקים ערכתו של דיון נושא.

זכור כי הילכת ענrel נכתבה לפני כשלושים שנה ועם השתנות העיתים יכול שתשתנה אף ההלכות. לא כל שינוי יש בו כדי להצדיק קיומו של דיון נוסף בהרכב מודח של שופטים. ובלשונה של המגילה החכמה (בקשר שונה): "אין לכך שום שינוי העיתים משנים אף הדינים עליהם" (סעיף 39 למגילה). אכן, חלוף הזמן נושא עמו יכולת - אף צורך מובנה - לבחון מחדש הלכות שלעבר ולעモוד על טעויות שנעשו בעבר. כך אידע גם בעניינו: בעקבות ביקורת שהושמעה, נמצא כי פסק הדין האנגלי עליו הסתמך בית המשפט בפרשן ענrel לא היה בו כדי לבסס את המסקנה אותה הסיק בית המשפט.

9. זאת ועוד: הוראה סעיף 99(ב) לפקודת החברות בוטלה בחוק החברות החדש, וכנדרש מכך כל הילכה לפירשו של סעיף 99(ב) לפקודה עניינה אך במסמכים שנעושו טרם תחולתו של חוק החברות החדש. בנסיבות אלו נחלשת ההצדקה לקיומו של דיון נוסף. ראו והשוו: דנג"ץ 11061/03 אירית קלמן נ' הרמטכ"ל (טרם פורסם); דנג"ץ 4907/04 איגוד הבנקים בישראל נ' האגודה לזכויות האזרח בישראל (טרם פורסם). אולם, סעיף 6 לחוק החברות החדש מאפשר הרמת מסך "אם בנסיבות העניין צודק ונכון לעשות כן",asetunaht haotrat, allā sh'adruha hadaruk malshon horah zo ud liyiboa dzonni shel seif 99(b) lפקודה, ul cel tanaio, vekel malka, diyon nusaf benuino shel seif 99(b) lפקודה ainu haabsnia horah la diyon baikpo shel seif 6 lחוק החברות החדש.

10. אשר לטענת העותרת כי לא ניתן להציגן מפני הילכה החדשה על ידי הבאת ראיות וטיעונים משפטיים בכלל הנוגע לסוגיות שינוי של הילכת ענrel; הוא הדין בטענות משפטיות חולפות בדבר תרמית והדר תומם לב; טענות אלו אינן לעניין. רשות העורoor שניתנה הוגבלה אך ורק לשאלת "חשיבות האישית של המבקשים [המשיבים] על פי סעיף 99(b) לפקודת החברות", כאמור: לשאלת תוקפה והיקפה של הילכת ענrel הוצאה מלכתחילה כטוגייה במרכזו של העורoor. יתר על כן: עיון בפסק דין של בית המשפט השלום מעלה כי נדונו בו טענות חולפות של העותרת: טענה תרמית וטענה בדרבר התנהגות בחוסר תומם לב בגין ל審יפים 12 ו-39 לחוק החוזים (חק' כלל), התשל"ג-1973. בית משפט שלום קבע כי לא ניתן ליחס למשיבים מעשי תרמית: בכך כל התקופה בה הנהלו יחס מסחר בין העותרת לחברות השיווק עמדו חברות השיווק בתשלוםיהן. חברות השיווק המשיכו לשלם לעותרת את התהיכייבותהן

אף כאשר העותרת הפסיקה לספק להן סchorה. השינוי הפתאומי בא לאחר השריפה שתקעה את המסר האחרון בארון המתים של הנחבעות", כלשון בית משפט שלום. בית משפט שלום הוסיף ובחן אף את הטענה כי המשפטים הפרו את חובת תום הלב וקבע כי "לא זו בלבד שלא ניתן להאשים את נחבעים 7-8 [המשיבים] בהפרת חובת תום הלב, אלא שהוחך כי נחבע מס' 7 חזרים מכיספו הפרטி לחשבונאותהן של החברות השונות על מנת למנוע את קרייסטן". קביעות עובדה אלו אומצאו כלשונן על ידי בית המשפט המחויזי, אשר קבע כי "בנוגע לטענות חוסר תום הלב והתרמתה של המשפטים 2-3 סומכים אלו באופן מלא את ידנו על פסק דין וnimokiah של השופט המלומדת קמא".

מהאמור עולה כי העותרת פרשה מלכתחילה רשות רחבה של טיעונים משפטיים ועובדתיים אשר נועדו להטיל חבות אישית על המשפטים, וכי שינוי של ההלכה לא פגע ביכולתה של העותרת להעלות טענות משפטיות ועובדתיות נוספות. בנוסף, לא ניתן לומר כי שינוי ההלכה פגע בזכות מוקנית או בצייפיה לגיטימית של העותרת, שהרי בית משפט שלום קבע, קביעה שבעובדת, כי נציגי העותרת ידעו שהמשפטים חותמים על החוזים מטעם חברות השיווק. כלומר: ציפיותם הייתה כי חברות השיווק הן שתישנה בחוביות הנובעות מהחוזה.

11. אשר ליתר טענותיה של העותרת - טענות אלו מבקשות לערד על טעמיו של בית המשפט לשינוי ההלכה, אלא שאין בהן כדי לבסס טוות משפטית מהותית בפסק הדין, טוות שיש בה כדי להצדיק קיומו של דיון נוסף. טענות אלו נשאות אופי "ערעור" ומקומן לא יכולן בבקשת הדיון נוספת. ראו, למשל, ד"נ 2/82 ינאי נ' רשות החזאה לפונל, פ"ד לו (3) 99, 101; דנג"ץ 2262/03 שירות בריאות כללית נ' עדירית רחובות (לא פורסם).

10. העתירה נדחתה ועימה בטל הצו הארכי שניתן ביום 3.4.2005. העותרת חسلم לכל אחד מן המשפטים שכ"ט עוז"ד בסך 10,000.

היום, כ"ג באيار תשס"ה (1.6.2005).

המשנה לנשיא

נספח טו

החליטה לתת את דפי הבנק של פיקנטי למפרק ללא הרמת מסך וכך ניתן
לראות את היקף הסחר במויצרים מתחברים לאסם

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעערורים אזרחיים

2794/99 ע"א

2942/99 ע"א

כבוד הנשיא א' ברק
כבוד השופט ט' שטרוסברג-כהן
כבוד השופט י' אנגלרד

בפני:

המעורר בע"א 2794/99 :
הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ
ニיצולת קרטל

המעוררת בע"א 2942/88 :

נ ג ד

1. ח.א. מזון בע"מ
2. הסנית ט' אוצ'ין בע"מ
3. צלבנית השקעות בע"מ
4. צלבנית שיווק סלטים ונקיינים (תשמ"ו)
בע"מ
5. צלבנית תעשיות מזון (1998) בע"מ
6. צלבנית צפון (1996) בע"מ
7. ניצולת הקרטל בע"מ
8. הכוнос הרשמי

1. עו"ד אליעדר וולובסקי
2. הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ
3. כונס הנכסים הרשמי

המשיבים בע"א : 2942/99

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוון,
בת"א-יפו בבש"א 32998/99 מיום 22.3.99
שניתן על ידי כבוד השופט י' אלשיך

תאריך היישבה:

בשם המערור בע"א 2794/99 :

בשם המעררת בע"א 2942/99 :

בשם המשיבים מס' 1-6
בע"א 2794/99 :

בשם המשיב מס' 7
בע"א 2794/99 :

בשם המשיבים מס' 1,3
בע"א 2942/99 :

בשם המשיב מס' 2
בע"א 2942/99 :

עו"ד יששכר בר-הילל

אין הופעה

עו"ד מיל מס-בכר

עו"ד ורדי אביחי ניסן

פ-700-ת-ל

קיומו של בית המשפט המוחז' בעין מועד תשלום ההוצאות נראית לנו רואיה, והוא ראוי לא מכדיקה את התurbותם. נותרה שאלת הגילוי. שאלת זו סבוכה היא. עם זאת, בנסיבות העניין שלפנינו, הננו סבורים כי יד חובת הגילוי על העלינה וזאת מהטעמים עליהם עמד בית המשפט המוחז' (בעמ' 180). נציג, בין השאר, את העובדה שככל האזרחים המעורבים שייכים לתשובה עסקית אחת, ומזהו בידי הנלה אחת.

הערעורים נדחים. בהתחשב בנסיבות, אין צו להוצאות.

נגישות היום, כ' בטבת התש"ט (29.12.99), בפני בא' כוח הצדדים.

הנשיה שופט שופט

העתק מתאים למקור
שמיריהו כהן - מזכיר ראשי
/A06.99027940

נוף טז

בעל השופטת מתמנה לדירקטוריון ברשת הרביעי הכחול נכסים והשקעות בע"מ
חברה מתחילה בפייננסי שנת 2001

נוף יד

**בעל השופט מתמנה לדירקטורי בחברת אסם בגיל 77 ולפי הودעת אסם שלא
הבנה פיננסית**

ת48

שם החברה בע"מ
OSEM INVESTMENTS LTD.

מספר ברשם: 520026063

ניירות ערך של התאגיד רשומים למסחר בבורסה בתל אביב

שם מקוצר: אסם

רחוב: קריית אסם - , ת.ד. 934 שם 60850

טלפון: 03-7205095 , פקס: 03-7205030

דואר אלקטרוני: ALBERTO.PESSAH@OSEM.IL.NESTLE.COM תאריך שידור: 2012/

אסמכתא: 1-257652

לכבוד

הבורסה לניירות ערך בת"א בע"מ

www.tase.co.il

רשות ניירות ערך

www.isa.gov.il

דו"ח מיידי על תוצאות אסיפה

תקנה 36 ד לתקנות ניירות ערך, (דו"חות תקופתיים ומ"דים), תש"ל - 1970

« מיום 16/10/2012 שהודעה על דימונה פורסמה בטופס שהאסמכתא שלו 1-241713-1

ב אסיפה כללית

ושהנושאים שעלו בה בסדר היום:

מספר	הנושא
1	ミמי מר יוסף אלשיך כديرקטורי בלתי תלי (שאים דירקטורי חיצוני) לדירקטוריון החברה;
2	תיקון תקנון ההתקשרות של החברה.
3	אישור תשלום מענק חד פעמי ומענק הסתגלות למר גד פרופר, אשר פרש מעבודתו בקבוצת אסם וממשיך ומכהן כדירקטוריון בחברה.

נתתקבלו החלטות המפורטות להלן:

1.1 מינוי דירקטורי בלתי תלי (שאים דירקטורי חיצוני) לדירקטוריון החברה.
וחולט למנות את מר יוסף אלשיך לכהונה כדירקטורי בלתי תלי בחברה עד לאסיפה הכללית השנתית

הסביר: במידה שהאסיפה קיבלה החלטה אשר החוב הנדרש בה לפי הדין אים רוב רג'ל, יבוא בדו"ח גם פרטים אלה: סך כל המניות שהשתתפו בהצבעה, מספר המניות שהצביעו بعد ההצבעה ונגדה ושייעורם של אלה מסך כל המניות שנכללו במנין הקולות לצורכי ר' בבחינה בין בעלי השיטה או מי מטעם לבין אלה שאינם בעלי השיטה או מי מטעם, וכן תזען כל הבדיקה אחרת בין בעלי המניות הנדרשת לשם קבלת ההחלטה.

נוסף יז

אישור הרשות לנירות ערך על תשלום ליוסף אלשיך כديրקטור באסם.

רשות ניירות ערך

بنויות הציבור

רחוב בנפי נשרים 22, ירושלים 95464
טלפון: 02-6556555
fax: 02-6513160
www.isa.gov.il

וי' חשוון, תשע"ד
10 אוקטובר, 2013

באישור דוא"ל

לכבוד

מר משה בדש,

משה שלום רבינו,

בהתאם לשיחתך הטלפונית מיום 8.10.2013 עם הגבי זhabiyat ha'dar ממשרדנו ובהתאם לפניהיתך בכתב לרשות ניירות ערך (להלן: "הרשות") ממועד זה, בנוגע הסכומים המושלמים מר יוסף אלשיך בגין כהונתו כديرקטטור בחברת אסם השקעות בע"מ (להלן – "החברה") הרינו להשיבך כדלקמן:

1. במסגרת זימון אסיפה בעלי מנויות שפרסמה החברה ביום 20.9.2012 (מספר אסמכתא 241713-01-01-2012) ואשר על סדר יומה מינוי מר אלשיך לديرקטטור בחברה, צוין כי הניל "יהיה זכאי לאותם התנאים המוענקים ליתר הדירקטורים בחברה שאינם דירקטורים חיצוניים, בהתאם להחלטות החברה".
2. במסגרת הדוח התקופתי של החברה לשנת 2012 מיום 19.3.2013 (מספר אסמכתא -2013-01-01-011071) צוין במסגרת הפירוט בקשר עם תקנה 21 לעניין תגמולים לבני עניין ולנושאי משרה בכירה (ראה עמוד 193 למסמך, העלה מספר 5) כדלקמן:

"תשלום גמול דירקטוריים – בהתאם להחלטות ועדת הביקורת והדיקטוריון ובהתאם להחלטת האסיפה הכללית של התאגיד מיום 2.9.1997, לפיهن זכאים כל חברי הדיקטוריון של התאגיד לגמול השתתפות וגמול שניתי בשיעורם המקסימלי על פי תקנות החברות (כללים בדבר גמול והוצאות לדירקטוריים מקרוב הציבור) התשמ"ח – 1998 משלם התאגיד לחבריו דירקטוריון גמול בגין כהונתם כדירקטוריים בתאגיד בסכום השווה לשיעור המקסימלי על פי תקנות החברות – כללים בדבר גמול והוצאות לדירקטוריים מקרוב הציבור. ביום 29 במאי 2008 אישר דירקטוריון התאגיד לאחר שנטקל אישור ועדת הביקורת, לעדכן את גמולם של הדירקטוריים החיצוניים בתאגיד החל מחודש יולי 2008 בהתאם לתקנון מיום 6 מרץ 2008 לתקנות החברות (כללים בדבר גמול והוצאות לדירקטור חיצוני), התש"ס – 2000, וגמול הדירקטוריים (שאיןם דירקטוריים חיצוניים) עודכן בהתאם. בהתאם להחלטות ועדת הביקורת, חברי דירקטוריון שומענסקים בתאגיד (למעט נותני שירותים) לא יהיו זכאים לגמול ישיבות¹.

3. הרינו לציין כי על פי הדין כל עוד נושא מרירה בתאגיד אינו נמנה על חממת בעלי התגמול הגובה ביותר בתאגיד או בתאגיד בשליטתו, לא חלה על התאגיד חובה לפרט את הסכום הכספי ששילם לו בשנת הדיווח.
4. יודגש כי תשובה נסמכת על דיווחי החברה הפומביים המפורטים לעיל, ועל הקשת המסתקנות המתבקשת מהדיווחים שיפורטו לעיל, ואינה מבוססת על בירור כלשהו עם החברה או בהכרח על כל המידע הפומי המקיים בקשר לשאלתך אך יחד עם זאת היא יכולה לשמש בסיס או אבן דרך בתשובה לשאלתך.

אנו מודים לך על פניניתך לרשות,

בכבוד רב,
גילת כהן, עו"ד
המומנה על פניות הציבור
רשות ניירות ערך

¹ מהפירוט הנכלל בדו"ח התקופתי בקשר עם תקנה 26 לעניין הדירקטוריון של התאגיד, עולה כי הדירקטור אינו עובד של התאגיד, חברה בת, חברה קשורה או בעל עניין.

נוף יח

תלונה לשר המשפטים על אלשיך

16.08.2012

לכבוד

פרופ' יעקב נאמן

שר המשפטים ויו"ר הוועדה לבחירת שופטים

צלач א-דין 29

ירושלים

בhol בנסיבות פקס מס' 82-6285438

הנדון : **השופטת ורדה אלשיך**

1. בקרוב יצא ספר בהוצאה עם אובד שעסק בניתוח מצבים אמתיים מול תדמיות (בהוצאה זו הוצאו בין היתר : העולות, קציר הסופה, חריש عمוק, השיטה ועוד).
2. הספר עוסק בין היתר בכבוד השופטת אלשיך, קשריה עם בעלי הון, שיטות בעבודתה והעסקת יחצין לייצור דעת קהל על חוכמתה ושמירות האינטרסים הציבורי.
3. השופטת אלשיך קשרה לחברת אסם ובשליחותה יקרה סדר חדש בענף המזון, ריכוזיות מטאורפת שהובילה להעלאת מחירי המזון, פגעה בתעשייה ובכלכלה. (בחיסול חברת פיקנטי וחברת קלאמברקט בשירות חברת אסם ואחרים).
4. בימים אלו ניתנה החלטתו של הנשיא גורניס המדברת بعد עצמה ובקרוב תינתן ההחלטה, ברצוני להעביר לידיעתך לפני הגаш את ההחלטה בקשה קירה וعليה החלטת **אלשיך בכתב ידה המלמדת את שיטות בעבודתה**. ואשר

יכולת ללמידה כי הצללים המיוחסים לה בפרש הקשורה לעו"ד ארגז אינם הצללים החמורים היחידים בתפקודה.

5. נוכת האמור לעיל אבקש לא לקבל כל החלטה בנדון לפני שמייעת הח"מ ובדיקה המידע אשר בידו.

ב端正 משה
פקס: 03-5352136
טלפון: 050-4448899

30.8.2012

בහול באמצעות פקס מס' 02-6285438

לכבוד

פרופ' יעקב נאמן

שר המשפטים ויו"ר הוועדה לבחירת שופטים

כלא א-דין 29

ירושלים

הנדון: השופטת ורדה אלשיך

1. טרם נתקבלת תשובתכם למכtab הח"מ מיום 23.8.2012.
2. בintéטיים הרשה נא לי להעלות על קצה המזלג פנינים נבחרים מהתנהוגות של כבי השופטת אלשיך, המUIDה על כך כי אין חדש תחת השימוש. מערכת המשפט יודעה כי אלשיך אינה נוהגת כמצופה משופט נקי כפיים.
3. בכתב בית דין המפורטים להלן, מתואר כי השופטת אלשיך הסתירה את קשייה האישיים עם עו"ד אליו זהר מ"אסט". חברות אסט היו צד לדוןinos משפטים עם חברות תשЛОבות פיקנטי שהח"מ ניהל, ואשר השופטת אלשיך דנה בעניין. אלשיך הכחישה כי בינה ובין עו"ד אליו זהר שכיהן בעת הרלוונטיית כדירקטורי באסט היו קשיים כלשהם, ואולם כוביה של אלשיך נחשפו בראיון שהעניך עו"ד אליו זהר לאביבה לורי מעתון "הארץ" (פורסם ביום 28.7.2004), ראיון שאישש את מה שאלשיך עצמה הכחישה, אבל היה מנוגד למציאות: שהיא ועו"ד אליו זהר חברות קרובים.
4. וכן מעיד עו"ד זהר בכתבבה בהארץ:
"מעיד על כך עוו"ד אליו זהר, שהוא גם חבר קרוב: "מאז שהיא התתנה עם ידידי יוסי אלשיך, אנחנו כל השנים בקשר ידידותי, הם מבאי ביתינו ואני מבאי ביתם, אבל היא לא מינתה אותי לעולם. זה ההפסד שלי. אולי היא חושבת שה יהיה יותר נאות אם היא לא תמנה אותי. עובדה".
(ההדגשה בכו - של הח"מ).

5. בתיק פרוק 595/97 המרצה 3178 בקשה ניצולת הקרטל בע"מ, את פסילתה של השופטת אלשיך מלבשת בדיון נוכח קשייה עם עו"ד אליו זהר דירקטורי ב"אאסם". בהחלטתה בבקשת הפסנות בהמטרה 3178/97 דין הסתירה השופטת אלשיך את קשייה האmittelיים האישיים היישרים עם עו"ד אליו זהר הדירקטורי מ"אאסם" יריבתה המרה של "פיקנטו".

6. השופטת אלשיך טענה בהחלטתה בהמטרה הנ"ל מיום 30.10.1997 בעמ' 43 מול השורה 19 כי :

"עו"ד אליו זהר ובעלי אמנים ידידים. מתוך הבקשה וממנה בלבד, למדתי, לראשונה שעו"ד זהר יושב בדירקטוריון חב' אסם השקעות. אינני מוצאת בעובדה זו אתחלתא כדי שבית המשפט יפסול את עצמו". (ההדגשה בכו – של הח"מ).

7. קביעה זו של השופטת אלשיך לגבי קשייה עם עו"ד אליו זהר היה בה גילוי של חזי אמרת בלבד, ואי שיקוף של האמת העובדתית המלאה אשר בה מחויב כל שופט הגון.

8. כעולה מהכתבבה בעיתון "הארץ", אשר בה חשף עו"ד זהר את האמת אוודות יחסיו עם השופטת ורדה אלשיך – אנו עו"ד זהר חבר של בעלי השופטת בלבד אלא חבר קרוב של השופטת עצמה, המתארה בבייה ומארח אותה בבייה. ולהבדל זה משמעות אדריכת מבחינת מבחן החשש המשמש למשוא פנים המונע משופט לשפט בדיון.

9. יתר על כן, מאותה הכתבבה בדיקע עולה, כי השופטת אלשיך לא נישאה רק לאחרונה- ליוסי אלשיך, אלא כבר לפניה שלושים שנה. מכאן עולה כי חבריו של יוסי אלשיך, אליו זהר בתוכם, הפכו להיות חברי של השופטת ורדה אלשיך כבר לפניה בחצי יובל שנים.

10. זאת ועוד, מהכתבבה הנ"ל מעיתון "הארץ" עולה עוד, כי ההיכרות בין אליו זהר לשופטת אלשיך משתרעת עוד מימי נעוריה, כאשר היה מדריך שלה בצופים.

11. בהחלטתה האמורה, המגלה טפח ומכסה טפחים, התעלמה השופטת אלשיך מגילוי העובדות המאווד רלוונטיות הנ"ל, ופגעה בכך באמינות החוק, מוסדותיו ונציגיו בעניין הציבור, תוך הטיעית פיקנטי והציבור הוציא כי שופטו ידועחו לו עם מי מבני הדין ופרקיטיהם הם עומדים בקשר כלשהו.

12. גורם נוסף שהוועה במעשהיה ובמחדריה של השופטת אלשיך היה לא אחר מאשר כי נשיא בית-המשפט העליון אחרון ברק. מובן שאין לצפות כי נשיא בית-המשפט

העלון יבלוש אחר שופטי ישראל ויתחקה אחר מעשיהם וקשריהם. אין זה יהיה ואין זה לכבוד מערכת המשפט. אשר על כן, ראוי וסביר כי גרסתו של שופט לגבי מהות קשריו עם בעל דין בקשר לתיק אשרណון בפניו תהייה מלאה, כוללת ומדויקת, מבלתי שיכטרך להישאלשאלות נוספות בידי בית-המשפט שלערעור הדין ב��פות פסנות.

13. אין גרסה מדויקת ואמינה מפי השופט אלשיך לגבי טיב קשריה עם עו"ד זהר, הייתה מונחת בפניו כב' הנשיא ברק רק חץ האמת, והוא החליט לפיה בע"א 3700/99 כי :

"אכן, עצם ההיכרות – של בן זוגה של כב' השופט – עם דירקטורי לחברת – אינו מבסס במקורה שפנוי חשש ממשי למשוא פנים, המצדיק פסילתת של כב' השופט מלייש בדין. על כן, דין הערעור להידחות". (ההדגשה בכו – של הח"מ).

14. פרופ' ברק סבר עוד בהחלטתו כי תפקידם של עו"ד זהר ועו"ד הייק, חבריה של משפחת אלשיך, בדירקטוריון אסם הנם "פורמאלי" בלבד (הרישה לס' 12 להחלטתו הניל). לח"מ לא היה מוכר באותה העת מוסד "הaddirקטור הפורמאלי" לחברה.

15. וכך, בחסות הערפל בדבר טיב יחסיה המדויקים עם עו"ד זהר שכונה על ידה בהחלטתה בריוחוק-מה "אליהו" (בניגוד לשם הידוע בפי כל ובניגוד בדרך שבה היא מכנה אותו בפניותיהם המשוטפות), המשיכה השופטת אלשיך לקבל מידע בדרכים חז"ש-שיופוטיות מקבוצת "אסט", אשר בה מכון חברה, אליו זהר, כדירקטור.

16. ביום 25.10.2000 התקיים דין בפני השופטת אלשיך בתיק 590/97, אשר נגע גם לבקשת מס' 1, ניצולת הקרטל בע"מ, ולמנהל הח"מ.

17. במהלך הדיון ציינה השופטת אלשיך בפני הנוכחים בדיון לגבי הח"מ כי :

"ידעו לבית-המשפט כי המבוקש מסתובב בכל מיני מקומות ולבית-המשפט הוא נמנע מהगיע. כשהוא טס לרוסיה ומדבר בקול רם במטוס עד של המטוס שומע אותו על עסקים שיש לו, הוא רק לא חושב שימושיו יידע שהוא נסע לרוסיה".

18. מידע זה אשר נמסר לשופטת אלשיך מפי גורמים אינטרנסטיביםعلومים היה שגוי בתכלית ונועד להטעות את בית-המשפט ולהציג את הח"מ כמו שנמנע, בכזב מהתהייך בבית-המשפט.

19. הח"מ, מנהל המבוקשות, לא היה מוכן לעבור לסדר היום נוכח מסע דיסאינפורמציה שמנהלים יריבים עסקיים היוצרים קשר עם שופטים מחוץ לאולם הדיונים ומזינים אותם במידע שגוי ומכפיש. אי לכך, פנה מנהל המבוקשות ביום 29.10.2000 בקשה אשר בה ביקש, כי השופטת אלשיך תמסור את מקור המידע, היקף המידע ונסיבות מסירת המידע השגוי הנ"ל אליה.

20. בהחלטתה מיום 30.10.2000 (בש"א 00/00 27654 בתיק פשי"ר 590/97) הודתה השופטת אלשיך כי המידע השגוי נמסר על ידה (ס' 2 להחלטתה הנ"ל):

"המידע לא נמסר בבית-המשפט ע"י המשיבים אלא ע"י ביהם"ש ועל כן אין מקום שביהם"ש יורה למשיבים דבר כלשהו לעניין זה". (ההדגשה בכו – של הח"מ).

21. המשך טיפולה של השופטת אלשיך גרם למינויו מנהל מיוחד לחברות פיקנטי שהנו מומלץ מטעם "אסט" וועשה דברה. מפרק חברות אלה הגיע לימים תביעה כנגד אותו מנהל מיוחד וועשה דברה של "אסט".

חשד לעבירות פליליות של אלשיך

22. בעניין הקשור לעוזד ארגו, נציג התלונות נגד שופטים מכנה את התוספות שערכה אלשיך בפרוטוקול "תיקונים". מדובר בנקיטת מושג טעון חובי מבחינה סמנטית. סמנטיקת המושג "תיקון" מעידה על שאיפה לתקן ולתקינות, בעוד שבפועל פעילות אלשיך בפרט שאפה להפר את התקינות השיפוטית לטובת חיסול חשבונות עם מי שלא הייתה חפצها ביקרו.

23. הנציג היה יכול לנköט במנוחים ניטראליים יותר כ"תוספות" ו"שינויים", ובמנוחים מדוייקים יותר לטעם הח"מ, בנסיבות העניין, כ"זיווגים".

24. החשד כי אלשיך עברה עבירות פליליות חמורות איננו מיוחד לח"מ, אלא לרבים וטובים שהקדימו. כך למשל, השופט המחווי בדיםוס של טימן, הסבור כי אלשיך לפי שעה מופלת לטובה כאשר איננה נחרתת כחשודה בעבירות פליליות כמתבקש לכואה ממעישה:

"יש לשים אל לב: מי משמשונה על כך (שר המשפטים), לא החלטת עד כה, על פתיחתה של חקירה מטטרית, ומכאן מובן מاليו שהשופטת לא הואשמה בביצוע עבירה כלשהי. אולם נוכח מצאי נציג הקבילות, לאחר בדיקה מעמיקה ומתן זכות שימוש לשופטות ומקורביה - סביר להניח שמדובר ה היישוב היה נחקר במשטרה בגין ביצוען של כמה עבירות פליליות, שבתחום טוהר המידות, ובמקרה זה - יש עניין לציבור בבירורן. עניינה של השופטות הנכבדה, כמו עניינו של נציג ניסו שחם, עדיין לא הגיעו לכך הכרעה. אולם עובדה היא, שמיד עם שובה מחופשה פרטית - חזרה לשפט על בס השיפוט, והמערכת שותקת. זו פגיעה קשה בתדמיתה של הרשות השופטת, המעצימה את יחסו השלילי של הציבור כלפיה ואת הטענות שהיא נוהגת בחוסר שוויון כלפי אזרחיה המדינה. וחבל. חבל מאוד." (כב' השופט בדים. שליטימן, מעריב 2012.7.29).

25. השופט אלשיך מצליחה לפि שעה לחמוק מהשיח הפלילי הניל, הרלוונטי לדעת השופט בדים טימן, בזכות פרשנות מתעתעת, שאינה נסמכת על בירור שנעשה תוך שימושם הפליליים.

26. בחוות דעתו אל שר המשפטים, קבע כב' הנשיא גורניס כי:

"קריאה מדוקדקת של החלטת הנציג תגלה כי אין בה ממצא לפיו ואלה תיקונים שנעשו על ידי כב' השופט אין מסקפים את שארע ונאמר בדיון. הקביעה של הנציג היא כי התיקונים לא נעשו בהתאם להוראות הדין. חובה לציין, כי יש הבדל מהותי בין מקרה בו נעשה תיקון עובדתי שאין לו בסיס בנסיבות, הינו במה שאירע למעשה, לעומת תיקון אשר הפגם שבו נובע מכך שאין הוא תואם את הוראות הדין מבחינת הדרך בה בוצע תיקון. מכאן, אין לדבר כלל על "זיווג" פרוטוקול", (מכtab הנשיא גורניס אל שר המשפטים מיום 30.7.2012).

27. גישה זו נסמכת על תפיסה שגوية כאיו התוספות שערכה אלשיך נסמכו על מציאות ממשית כלשהי. ואולם האמת של עוז"ד ארגן הנה כי התוספות של אלשיך לא תיארו כל מציאות מואלים הדיוניים אלא את המציאות הדמיונית שהיא ניסתה לטפלול על עוז"ד ארגן:

"...אלא שהדבר חמור עוד הרבה יותר, שכן התוספות כלל לא נאמרו בדיון. זהו החטא הקדמון, ומשכבר' השופטת נתפסה בקלקלתה, החלה להמציא גרסאות שישרתו את מטרתה, והיא הסתרת האמת ומניעת גילוי מעשית. תחילתה מסורה גורשה מופרכת שככל כולה ניסיון להטעות את הציבור, תוך שקיותה כי באמצעות הפניות הצעירות הצעיר לסייע חוק תצליח לחמוק מהפרשנה. כאשר הבינה כי גרסה אך מעצימה את עיסוק התקשרות בפרשנה, המציאה גרסה נוספת, הפעם מתחכמתה יותר, שכן גילוי העובדות ע"י התקשורת קשה הרבה יותר" (מכtab עוז"ד ארגן לשר המשפטים 2.8.2012).

28. השאלה אם התוספות הבלתיות חוקיות פסולות רק מן היבט הפרוצדורלי או מהותי הנה שאלת שבעובדה. סביר שאדם שלא אמר אמת מן היבט הפרוצדורלי, קרוב לאי אמרת אמת גם בהיבט מהותי. עו"ד ארגן קובלע

בפסקנות כי התוספות בפרוטוקול אינן משקפות את המציאות שהיתה באולם הדינונים.

29. עוז'ד ארוג לא התבקש להביא את עדותו בפני הנשיא גורניס כזו קבע את חוות דעתו, שהתבessa אך ורק על פגישות עם צד אחד מעוניין: גרסת העומדת לבירור הגבי אישיך.

30. כמו כן לא נשמעה עדותם של עדדים פוטנציאליים נוספים שהיו באולם הדיון.

**31. חן כבי הנשיא גורניס וחן כבי הנציב גולדברג נהגו כבוד מופלג בשופטת אלשיך.
בສוגיה כה משמעותית לשלתון החוק, לא היה מקום לאי-הכרעה פזיזיבית זו
בשאלה האמיתית העומדת על הפרוק, האם אלשיך זייפה את הפרוטוקול רק מון
ההיבט הטכני או גם התוכני.**

32. מכאן שהנכם מתבקשים שלא לשגות במכשלה שמצויבת קריאה משותפת של הטקסטים שייצאו מתחתן ידי שני מוכבדים אלה: הנציג נהג נימוס מופלג ולשון מromiseות וסביר כי איןנו צריך לפרט בהחלטתו כי מדובר בשופטת זייפנית, ואילו הנשיא גורונייס כלל לא חקר את סוגיות הזיווף המהותתי, אלא ביצע פרשנות לדברים המאופקים והמרומזים של הנציג, וכך נוכח קריאה בצוותא של דברי שני נכבדים שאינם נכנים לעובי הקורה אין פלא כי השופטות אלשיך יכלה להתריר לעצמה להמשיך לשפט על בס השיפוט ולטעו כי כל הטענות נגדו "עורבא פרח".

33. סקירת הדינמייקה של העניין מגלת לכארהה **מעשה פלילי חמור שדרגת חומרתו** **עובדות רזוקציות** – באמצעות כלים פרשנאיים של הימנוות ויפוי – בידי בכיריהם. אין תימה כי נוכח היותר המשתמע להמשיך לשבות על כס השיפוט תחת בחרדי חקירות (כעולה מדעת השופט טימן) מתיירה לעצמה החשודה הבלתי נחקרה אלשיך לבצע בעצמה רזוקציה פרשנית מרוחיקת לכת לעניין אשר בו היא נוגעת, תוך שהיא קובעת כי מעשייה הנם "**עורבא פרח**".

34. לא רק האוצרת הסביר, גם חבריה של אלשיך מתוקוממים, ורובם סבורים כי היה צריך להתפטר. שופט מהוזי בראיון לביטאון עורך הדין קובלע:

"השופטת אלשיך הייתה צריכה למכת הביתה... כי המעשה חמור מאד, מעשה שלא יעשה והוא הוסיף חטא על פשע כשאמרה שה' עירבא פרח' לאחר שחייבתו לפנים משורת הדין להשאירה ולרשום נזיפה בתיק האישי. באמירות הבוטות האלה יש זלזול וביזוי של של החלטת הנציב, וחמור מכך, ביזוי של נשיא בית המשפט העליון, אשר בודאי לא ראה בכך עירבא פרח. אם היא לא מבינה וرمז – היו צריכים להראות לה את הדרך החוצה. תיא מאכית אונטו". ("הפרקליטים" 2012).

35. גם בקרב עורכי דין הדעתה ברורות: עורך ביטאון עורכי הדין, עו"ד מוטי דנוס: "הנשיא גורגיס לא העניק כל"ש לשופטת אלשיך. לעולם היא תיצרב בתודעה כשופטת שזיהפה פרוטוקול", ("הרפרקליטים" ספטמבר 2012).

36. החלטות שניתנו עד כה בפרש אלשיך לא לוקחות בחשבון באופן מספק את ערך אמון הציבור במערכת המשפט. הנה כי כן, האזרת הפשוט, עורך הדין והשופט הבכיר אוחזים בדעה משותפת כי יש לשמר על טוהר המשפט. וכבר נקבע בבד"ס 2461/05 **שרת המשפטים נ' כב' השופט הילה כהן** (מאגר נבו, 2005 כי):

"מקצוע השיפיטה אינו מקצוע מן השורה. מקצוע יחיד ומיחוץ הוא, מקצוע-יעוד הוא המטייל כמו-עצמיו על שופט מטלות מיוחדות ונורמות התנהלות ייחודיות. על כתפיו של שופט מוטלת מעסיה כבדה, כבדה ביותר, לשופט ולהכريع דין. בידו מופקדים גורלוות אדם - לא אך בצהרה מטפורית - חירותו, כספו, זכויותיו של אדם, וכנדרש מכח חייב הוא שופט לנוהג בוישר, בשיקול דעת, בנסיבות, בנסיבות, בנסיבות, להוציא ולהבטיח כי לא יקפח את זכויות בעלי הדין שלפניו. אכן, לא כל אדם ראוי כי יכהן בכהונת שיפיטה, ואדם שאינו ניתן בתכונות ששפוט נדרש להן אינו ראוי ואינו כשיר לשבת דין ולשפוט. יתר-על-כן, תנאים מוקדם והכרחי ליכולתו של שופט לשמש בכהונתו הוא התנאי שהקהילה תרכוש לו אמון, תכיר בסמכותו לשופט ולהכريع דין, תקבל עליה הכרעות דין שהוא מכריע. שופט שהפר חובותיו ואינו עוד זוכה לאמון הציבור, לא יהיה ראוי כי יוסיף וימשיך בכהונתו. אכן, לא רק עניינו של שופט פלוני מועל על הCEF. אמון הציבור במערכת המשפט יכולה יוטל בספק אם נתיר לשופט שאינו ראוי להמשיך בכהונתו ולשפוט את הציבור".

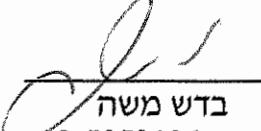
37. בתוך כך חשף העיתון גLOBס (29.8.2012) כי השופטות לא אמרה אמת בפרשנה נוספת.

"פרטים נוספים נחשפים בעית בוגע לבקשתה של אלשיך לפני השנה, בתפקידה כיו"ר נציגות השופטים, מחברי הכנסת לאשר לשופטים מסלול בידוק נפרד בנותב"ג. באותה ישיבה של ועדת הכספים, שהתקיימה ביולי 2011, ביקשה אלשיך מחברי הכנסת להשווות את תנאייהם של השופטים לאלה של חברי הכנסת ולאפשר "מסלול יורוק" ייועדי לשופטים, כדי שאליה לא ייאלצו לעמود בטור ביחד עם בעלי דין שאوتם שפטו. אלא שלאחר אותו דין הודיעו אלשיך הון במיל לכל השופטים, והן בשיחות עם עיתונאים, כי דבריה הוצאו מהקשרם, וכי כלל לא ביקשה מחברי הכנסת לייסד מסלול בידוק לשופטים בנמל התעופה. במיל שכתבה לשופטים ימים אחדים לאחר אותו דין, ושהגיע לידי "globus", כתבה אלשיך כך: "היו מאמרים בעיתון וביקורת לגבי תביעתי כביבול לקבל מסלול בידוק נפרד בשדה התעופה, כפי שהם קראו לזה 'VIP'. יש לי לומר על כך רק דבר אחד: לא מניה ולא מקצתה. וודה וירט-ליינה הייתה אתי שם, ושתיינו לא זוכרות שזו הייתה דרישתי. אולי יש לנו בעיות זיכרון. הדגשנו כי אנו לא מבקשים שום תנאים חריגיים לשופטים. שופטת בית הדין הארץ לעבודה, וירט-ליינה, המשמשת ביום ממלאת- مكانה של אלשיך כיו"ר נציגות השופטים, הוטיפה וכתבה במיל מלאה לכל שופט: "אני מחזקת ומארחת כל מיל שכתובה במיל. צערנו זה טבעה של התקשרות, מוציאה דברים מהקשרם למען הכותרות. אלא שפרוטוקול הדיוון שהתקיימים באותו יום בכנסת מוכחים כי אלשיך דוקא ביקשה במשפט מסלול בידוק נפרד לשופטים בנמל התעופה. דבר נספ", וכך אני מעלה את זה בධילו ורוחימו", אמרה אלשיך באותו דין, "מכיוון שהזכות שניתנה לנו, כפי שהיא קיימת לשרים, לחברי הכנסת ולכלום, נלקחה מأتינו באיזשהו שלב, אבל זה אותו שירות בשדות התעופה. מקרה שקרה לא מזמן לאחד השופטים שבא אליו ואני שאחננו צרכיהם לטפל בעניין הזה. הוא עמד, ושני אנשים מאחוריו עמד נאש שנספט עצמו והתחילה לדבר אותו על

התיק. הזכות הזאת הייתה אצלנו, אני לא יודעת אם היא נקראת VIP, אני לא יודעת את המינוח, אבל הייתה לנו זכות להיכנס לטרקלין או ללכנת במסלול המהיר. ח"כ יעקב אדרי, שהשתתף בישיבה, העיר: "אני לא חושב שהוא שוייך לכאן". אלשיך מירהה להשיב: "אתם דנים בכל הזכויות".

38. לטעם הח"מ, הימנעוט מבירור וסקילת הנושאים המועלים כאן ו/או בידי הח"מ עלולה להיות הפרת אמוןים בידי כל נושא משרה הנוגע בעניין.

39. כמווזיין במכתבי הקודם, הח"מ עומד לרשותכם בעניין זה אף אם תחליטו בסופו של דבר שלא להתראות בספר אשר הח"מ מכין על הפרשה, לרבות חלקה בה.

בדש משה
פקס' 03-5352136
טלורי 050-4448899

נוסף יט

פסק דין עליון ממנה עולה ששולמו סכומים גדולים למעם המלמד על החוויה

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורוורים אזרחיים

4351/01 נ"ע

כבוד הנשיא א' ברק
כבוד השופט י' טירקל (בדימי)
כבוד השופט א' גרוןיס

בפני:

המערערים: איתן ארז, עו"ד מפרקן של חב' ח.א מזון בע"מ ו- 5
את' אחים

121

המשיבים:

1. מדינת ישראל - האוצר אגף המכס והמע"מ
2. בונס הנכסים הרשמי

ערעור על החלטתו של בית המשפט המ徇ז בטל אבב
מיום 22.4.01 בPsi'ר 590 שניתנה על ידי כבוד השופט
ו' אלשיך

תאריך היישיבה: כ"א בחשוון תשס"ד (16.11.03)

בשם המערבים:

עו"ד א' ארכ' עו"ד א' חבר

בשם המשיב 1: עוזי מרגלית; עוזי ג' מיכליין

עו"ד לי מרגלית; עו"ד גי מיכליין

פסק דין

השלופט א' גראוניס:

לפנינו עדרוע על החלטתו של בית המשפט המחויז בטל אביב (כבוד השופט ר' אלשיך) מיום 22.4.01. המערער הוא פרקן של שש חברות, שנימנו בעבר על "תשולות פיקונטי". בהחלטתו של בית המשפט המחויז נדחתה בקשתו של המערער להורות למשיב 1, אגף המכס והמע"מ (להלן - המשיב), להסביר לקופת הפירוק את הסכומים ששולם לו על ידי שתים מהחברות לאחר הגשת בקשות פירוק לגיביהם.

.2. שתיים מהחברות שבפירוק - חברת ח.א. מזון בע"מ (בפירוק) (להלן - חברת ח.א. מזון) וחברת הסינית טי אוצ'ין בע"מ (בפירוק) (להלן - החברה הסינית) - שלמו למשיב שני תשלוםם של מס ערך נוסף (מע"מ) האחד ביום 15.10.97, בסך 600,270 ש"ח (להלן - התשלום הראשון), והאחר ביום 6.11.97 בסך 6,150,150 ש"ח (להלן - התשלום השני). שתי החברות דיווחו יחד למע"מ במסגרת "איחוד עסקים" על שם חברת ח.א. מזון, בהתאם לסעיף 56 לחוק מס ערך נוסף, תשל"ו-1975 (להלן - חוק מס ערך נוסף). העסקאות בגין חל חיוב במע"מ ושלגבייהן שלמו הכספיים למשיב היו עסקאות בהן מכרו חברות את סניפיהן בעקבות קשיים כלכליים אליהם נקלעה התשלובת. כל אחד משני התשלומים למע"מ היה עבור עסקאות שנעשו בחודש שקדם לחודש בו בוצע התשלום (ראו, סעיף 67 לחוק מס ערך נוסף ותקנה 20 לתקנות מס ערך נוסף, תשל"ו-1976 (להלן - תקנות מס ערך נוסף)). שני התשלומים הנזכרים הם התשלומים אותם ביקש המפרק להחזיר לקופת הפירוק.

.3. הליכי הפירוק נגד חברת ח.א. מזון החלו ביום 25.9.97 עם הגשת בקשה פירוק נגדה על ידי אחד מנושיה. הליכי הפירוק נגד החברה הסינית נפתחו ביום 14.10.97, שהוגשה בבקשת פירוק נגדה על ידי נושא כלשהו (יצוין, כי בדיון בבית משפט קמא שדרה אי בהירות באשר למועד הגשתן של בקשות הפירוק. בדיון בפנינו הסכימו בעלי הרין, כי המועדים הנזכרים הם הרלוונטיים). ביום 21.10.97 הגישה החברה פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ (חברת האם של תשלובת פיקנטי) בקשה לפירוק של חברות התשלובת ובchan חברת ח.א. מזון וחברת הסינית (בטיעוניהם של בעלי הדין לא הובהר היחס בין שתי בקשות הפירוק האמוריות שהוגשו על ידי נושאים לבין הבקשה שהוגשה על ידי חברת האם. לאור ההסתכמה בעניין מועדי הגשתן של בקשות הפירוק, כאמור, לא נידרש לעניין זה). ביום 28.10.97 מונה עו"ד אליעזר וולובסקי למפרק הזמן של שש חברות. ביום 13.1.99 מונה עו"ד איתן ארז, המערער בערעור זה, לתפקיד מנהלן היחיד של חברות. ביום 26.7.99 מונה עו"ד איתן ארז, המערער בערעור זה, לתפקיד המנהל היחיד של חברות במקומו של עו"ד וולובסקי. ביום 25.6.00 מונה המערער לתפקיד המפרק של שש חברות. עוד ביום 29.12.98 ניתן צו פירוק נגד חמיש מהחברות ובו:

6.1.99 ניתן צו פירוק נגד החברה הששית.

4. בית המשפט המחויז דחה, כאמור, את בקשת המפרק להורות לרשותו מע"מ להשיב את הכספיים אותו han קיבלו בשני התשלומים. בית המשפט ביסס את החלטתו על כך שהכספיים אותו חבו חברת ח.א. מזון והחברה הסינית למע"מ היו, למעשה, קניין של רשות מע"מ והוחזקו בנאמנות עבורה, פאשר החברות שמשו "צינור" בלבד להעברת הכספיים. בית המשפט המחויז קבע עוד, כי אין לראות במילוי החובה החוקית של תשלום מע"מ משום העדפת נושם אסורה. בנוסף לכך קבע בית משפט קמא, כי ביצוע שני התשלומים למע"מ אינו מהוות "עסקה" לצורך סעיף 268 לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 (להלן - פקודת החברות). סעיף זה קובע, כי עסקאות בוגשי החברה שנעושו לאחר תחילת הפירוק הינן בטולות. בית משפט קמא ציין עוד בchalutto, כי הרכישה מתקבעת גם תוך שימוש בסמכות המוסורה לבית המשפט על פי סעיפים 268 ו-354(א)(4) לפקודת החברות, להפעיל את שיקול דעתו ולסתות מההוראות הרגילות לעניין בטולות עסקאות וחלוקת הכספיים של חברת המזויה בהלכתי פירוק.

טענות הצדדים

5. המערער טוען, כי יש לראות את מועד תחילת הפירוק של החברות ביום 25.9.97, הוא מועד הגשת בקשה הפירוק נגד חברת ח.א. מזון. מאחר שני התשלומים נעשו לאחר מועד הגשת בקשה הפירוק (וחתשלום השני אף נעשה לאחר שמונה מפרק דמני), טוען המערער כי לפי סעיף 268 לפקודת החברות הם בטלים, ולפיכך על המשיב להחזיר לחברות את הכספיים שקיבל. המערער גורט, כי יש לחלק את הכספיים בין נושאי החברות בהתאם לסדר הנשייה הרגיל, הקבוע בפקודת החברות, ללא להעדיף את המשיב. יzion עוד, כי המערער טعن תחילת בפני בית המשפט המחויז כי מועד תחילת הפירוק של החברות הוא יום 21.10.97 (מועד זה הינו, כאמור, מועד הגשת בקשה הפירוק לגבי שש חברות על ידי חברת פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ). טענותיו החלופיות של המערער בערעור זה מתיחסות למועד זה. המערער טוען כי אם מועד זה ייחשב למועד תחילת הפירוק, הרי התשלום השני בטל מכוח סעיף 268 לפקודת החברות, ואילו בתשלום הראשון יש לראות משום העדפת נושם אסורה, לפי סעיף 98 לפקודת פשיטת הרגיל [נוסח חדש], התש"מ-1980 (להלן - פקודת פשיטת הרגיל). הוראות סעיף 98 לפקודת פשיטת הרגיל מוחלות לגבי חברות בהלכתי פירוק, מכוח סעיף 355(א) לפקודת החברות.

6. טענתו הראשונה של המשיב בערעור היא כי התשלומים למע"מ נעשו על ידי מנהל החברות דאו, משה ברדש, ולא מדובר כלל בכיספים שהוצעו מקופה החברות. על

בן טווען המשיב, שאין לראות בשני התשלומים עסקה "בנכסי החברה" לפי סעיף 268 לפకודת החברות. עוד טווען המשיב, כי גם אם מרובה בנכסי החברה, הרי יש לראות בתשלום למע"מ משום הוצאות פירוק, שננהנות מדיניות בסדר הנשייה על פי סעיף 354(ד) לפకודת החברות. טענה נוספת של המשיב היא, שאין לראות בתשלום למע"מ העדרת נושים אסורה, אלא מדובר בחובה חוקית המוטלת על החברות (חובה שהפרתה אף מהוות עבירה פלילית). משכך, לא יכול כלל החברות להימנע מתשלום. בן טווען המשיב, כי הכספיים אותו שלמדו החברות למע"מ היו כספיים שהוחזקו על ידן במ unint-NAME. ואנו מאמין עבור רשות מע"מ, ולכן לא היו כפופים לסדר הנשייה הקבוע בפקודת החברות. זאת ועוד, לטענת המשיב, רוכשי הנכסים מהחברות ניכו כתשומות את הסכום ששולם למע"מ. על כן, אלמלא העברת הכספיים למע"מ על ידי החברות היה נוצר חסר בכספי המדינה. בנוסף לכך טווען המשיב, כי בית המשפט המחוזי הפעיל כראוי את שיקול הדעת הרחב המוקנה לו בסיפה של סעיף 268 לפקודת החברות, לאחר עסקאות בנכסי החברה שנעושו לאחר תחילת הפירוק.

הטוגיה ומחלק הדיון

7. כאמור, אין כיום מחלוקת בין בעלי הדין כי המועדים הרלוונטיים לצורכי ההחלטה הם כדלקמן: לגבי ח.א. מזון - 25.9.97, ואילו לגבי החברה הסינית - 14.10.97. אלה הם המועדים בהם הוגש בקשה הפירוק לגבי שתי החברות וביהם יש לראות את תחילת הפירוק. התשלומים למע"מ, אשר לגבי השבתם חלוקים בעלי הדין, בוצעו ביום 15.10.97 ו-6.11.97. כל אחד מהתשלומים נעשה בחודש העוקב לחודש בו נעשתה העסקה הרלוונטית שבגינה חלה חובת תשלום למע"מ. על רקע זה, יש להסביר לשאלת האם על המשיב להחזיר את אותם כספיים לחברות שבפירוק. עוד טרם שנידרש לשאלת האמורה עליינו להתייחס לטענתו של המשיב כי התשלומים למע"מ בוצעו על ידי בדש ולהשלכה האפשרית של טענה זו. מחלוקת דיווננו בהמשך יהיה על פי הסדר הבא: תחילת נדון בשאלת האם הכספיים האמורים להיות מושלמים למע"מ מוחזקים בידי העוסק שאמור לשולם בנאמנות עבור רשות המס. לאחר מכן נבחן את השאלה האם תשלום מע"מ בנסיבות הנזכרות יכול לבוא בגין הוצאות בפירוק. לבסוף נבחן את השאלה האם התשלומים באים בגדר סעיף 268 לפקודת החברות וכייזר על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו שעה שהוא מתקבש לאשר עסקה על פי הסעיף האמור.

התשלום למונ"מ, על ידי מי ובאיילו כספים?

8. המשיב טוען בראשית טענותיו כי מי ששלם את הכספיים למל"מ היה מנהל החברות טרם כניסה להליכי פירוק, משה בדש. נטען, כי הכספיים שהלה שלם לא היו כלל כספים של החברות ומכאן שלא ניתן לומר, שנעשה עסקה בנכסי החברה. אם לא נעשתה עסקה כאמור, מילא אין תחולה לסעיף 268 לפיקודת החברות, וכך על פי המשיב. מתרבר, כי טענה זו לא הועלתה בבית המשפט המחויזי. הדיון בעריכאה דלמטה התנהל על יסוד הנחה מוסכמת, כי החברות שלמו את כספי המל"מ מקופתן שלhn. הנושא של זהות המשלם למ"מ עליה מפי המשיב לראונה בדיון מוקדמי בערעור. בסיכוןו של המערער בפנינו הוא אינו מתחחש בכך שהתשלים למ"מ געשה על ידי משה בדש. עם זאת, טוען הוא כי מדובר בכספיים השייכים לחברות, אף שלא יצאו מקופתן. פשיטה, שמדובר בחלוקת עוברתנית שאין מקום לברוח בעריכאת הערעור. על המשיב היה להעלות העניין בפני העריכאה הדיוונית ושם היה עליו לנסתות ולהוכיח כי משה בדש פעל כמתנדב, כי הכספי ששולם היה כספו שלו וכי לא ניתן לראות בתשלום אפילו היה כספו שלו בכיסו שנייתן על ידו, למשל כהלוואה לצורך תשלום מע"מ. כפי שנראה מיד, החבות בתשלום מע"מ מוטלת הייתה על החברות. אף אם התשלומים לא יצאו מחשבון הבנק של החברות, חייבים אנו להניח כי מדובר בכספיים שלhn. נתאר לעצמו שבדש היה פונה למשיב ודorsch החזר של המס שלמים. אין ספק, כי המשיב היה עונה לו במלים אלה או דומות להן: "לאו בעל דברים דיidi את. מבחינתי חייב במס הוא העוסק. הוא זה ששלם את כספי המס. על כן, הוא אכן ורק הוא זכאי לחזר. אין זה מעונייני אם במערכת היחסים הפנימית שבין העוסק, זה האחרון חייב להשיב לך את הכספיים ששלמת בשמו". נוסף, כי אין המשיב טוען שבצד דרישתו של המערער להשבת הכספיים עומדת בפנוי דרישת דומה מצדו של בדש. לפיכך, יש לבחון את הסוגיות שבפנינו מנקודת המוצא כי הכספיים ששולם למשיב היו כספי החברות.

אמנות בכספי מונ"מ

9. הנושא בו יש לדון עתה הוא שאלת מעמדם של הכספיים אותם חייב לעסוק למ"מ בעת שאלה מוחזקים בידייו. המשיב טוען, כי הכספיים אותם שלמו החברות למ"מ היו כספים אותם החזיקו החברות בمعنى נאמנות עברו מע"מ עד למועד התשלום. כלומר, החברות שימושו אך כ"צינור" להעברת הכספיים מהרכושים למ"מ. אכן, אם החברות החזיקו בכספיים אלה בナンנות, אין מקום להכיפת לסדר הנשייה הקבוע בפקודת החברות, שכן אין מדובר, למעשה, ברכוש החברות העומד לחלוקת בין

הנושאים (ראו, יי' כהן, דיני חברות (חלק ג', 1994) 390(3)). בהקשר זו קובע ס' 3(ב) לחוק הנאמנות, תשל"ט-1979 (להלן - חוק הנאמנות) מפורשות כי "אין לרדת לנכסי הנאמנות אלא בשל חובות המוטלים עליהם או הנובעים מפעולות הנאמנות" (וכן ראו, הגדרת המונח "נכסי פושט הרוגל" בסעיף 1 לפקודה פשיטת הרוגל: "הנכסים העומדים לחלוקת בין נושא לפוקודה זו למעט נכסים שהוא מחזיק בהם כנאות").

10. סעיף 2 לחוק הנאמנות מגדר כיצד נוצרת נאמנות: "נאמנות נוצרת על פי חוק, על פי חוזה עם נאמן או על פי כתוב הקדש". במקרה של כספי מע"מ אין, כמובן, כתוב הקדש או חוזה בין המוכר למטרינה. כמו כן, חוק מס ערך מוסף עצמו אינו קובע, כי קיימים יחסית נאמנות בין המוכר של נכס מסוים לבין המדינה ביחס לסכום אותו קיבל המוכר בעסקה והmiumר לתשלום החוב למע"מ. ראוי לציין עוד, שהמשפט הישראלי הכיר באמן באפשרות לייצרת "נאמנות משתמעת" גם לאחר חקיקת חוק הנאמנות (ראו: ע"א 11/91 וואלס נ' גת, פ"ד מה (1) 801; ע"א 95/5717 וינשטיין נ' פוקס, פ"ד נד(5) 792, 803-804). אולם, אף נאמנות זו היא נאמנות שנוצרת מכוח יחסים חוזיים (ראו, שי' כרמ, חוק הנאמנות, התשל"ט-1979 (מהדורה רביעית - 2004) 265-264), ולሞתר לציין, שזה אינו המצב ביחס לכיספי מע"מ.

11. לפי חוק מס ערך מוסף יש לשלם את המס "על עסקה בישראל ועל יבוא טובין" בשיעור קבוע ממחרhir העסקה או הטוביין (סעיף 2 לחוק). מנגד, ראשיתו עסק, דרך כלל, לנכונותו המהו הוא חייב את מס התשלומות שנכללו בעסקה שבינו לבין אחר (סעיף 38(א) לחוק מס ערך מוסף). כאמור, על העוסק לשלם לרשותה מע"מ את ההפרש בין מס העסקאות למס החשובות. חובת תשלום המהו מחלוקת הנכונה על עסקאות מכירה והן על מתן שירות (ראו הגדרת המונח עסקה בסעיף 1 לחוק). סעיף 16 לחוק מס ערך מוסף מטיל את חובת התשלומים על המוכר או על נותן השירות (הויל ובענייננו מדובר במכירה נתיחה בהמשך אך ורק לעסקת מכרך). מדובר אם כן בחוב ישיר של המוכר לחובתו ביחס למטרינה או "גובה" המוכר מלוקוחתו עברו מע"מ. פסיקתו של בית משפט זה ההחלטה במפורש בכך שה חוב למע"מ הוא חוב המוטל על המוכר ולא על הקונה (ראו, ע"א 80/738 נתן נ' זגורוי, פ"ד לז(4) 387, 391; ע"א 82/736 בפר חסידים, מושב עובדים שיתופי בע"מ נ' אברהם, פ"ד לט(2) 490 (להלן - עניין כפר חסידים), 495; ע"א 89/528 שמואליאן נ' אהרוןיאן, פ"ד מו(5) 54, 58-59; יי' פוטשבוצקי חוק מס ערך מוסף (מהדורה ששית, 2001) 196). על העובדה שכיספי מע"מ אינם מוחזקים בנאמנות על ידי המוכר, ניתן למלוד, בין היתר, לכך שהმוכר מחויב בתשלום מע"מ אף אם הכספי כלל לא הועבר אליו מן הקונה (ראו, עניין כפר חסידים, שם; יי' פוטשבוצקי "נאמנות בכיספי מיסים וסדרי הנשייה בפידוק" מיסים טו/4, אוגוסט 2001,

א-1, 2; לדעה אחרת ראו, צ' כהן, פירוק חברות, (תש"ס-2000) (להלן - כהן: פירוק חברות), 625; בן דאו, ד' גליקסברג "מיסוי הערך המוסף, השבונאות המס וחובות דעים (BAD DEBTS)" מחקרי משפט י' (תשנ"ג) 115-131). יש להבדיל בין שתי מערכות יחסים: זו שבין רשות מע"מ לעוסק זוו שבין העוסק לكونה. מבחינת דרישות מע"מ בעל הדברים הינו העוסק, ואין זה משנה כלל מבחינתו שהuosק, ביחסיו הפנימיים עם הקונה, גלגול את המס על זה האחרון (עם זאת, על פי סעיף 21 לחוק מס ערך מוסף מוסכם שר האוצר לקבוע כי הקונה ישא במס בניגנות מסוימות; כמו כן יצוין, כי במצב בו החוב של הקונה לעוסק הינו "חוב אבוד" יהיה העוסק זכאי להשבת המס ששילם: ע"א 2112/95 אגד המכבים ומיע"מ נ' אלקה אחזקות בע"מ, פ"ד נג(5) 769). סיטואציה דומה מתעוררת אף בהקשר למס שבח. החבות במס על פי סעיף 15 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), תשכ"ג-1963 (להלן - חוק מיסוי מקרקעין), מוטלת על המוכר, ואין זה משנה כלל מבחינת רשות המס שביחסים הפנימיים שבינו לבין הקונה הסכמיו השניים כי הקונה ישא במס שבח (ראו, עמ"ש (ח'י) 5044/98 ס gal נ' מנהל מס שבח מקרקעין חזורה, פד"א צז/11 (תשנ"ט) 349; אם כי לעובדה שהקונה התחייב לשאת במס שבח יש השלכה מבחינת דרך חישובו של המס: סעיף 17(ד) לחוק מיסוי מקרקעין).

12. חיזוק נוסף לעמדת פניה אין לראות בכיספים אותם מקבל המוכר מהקונה ככיספים אותם הוא מחזיק בנאמנות עברו שלטונו מע"מ, הוא בכךuai קבלת התשלום מהקונה איננה מהויה כלל טענה הגנה בעבירה הפלילית של אי תשלום מע"מ, לפי סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף. אילו המוכר היה "צינור" בלבד להעברת הכספיים, שתפקידו הוא להחזיק בנאמנות עברו רשות מע"מ את הכספיים אותם הוא קיבל מהקונה, הרי לא הייתה כל הצדקה להאשים בעבירה של אי תשלום מע"מ, אם לא קיבל את הכספיים מן הקונה. אולם אלה אינם, כמובן, פני הדברים. המשיב חזר וטעון בהליכים פליליים, כי אין העוסק פטור מאחריות פלילתית אך בשל כך שהקונה לא העביר לידי את כספי מע"מ, כמתחייב מההטכם שביניהם (ראו לדוגמה, רע"פ 4/04/7917 בסרגליק נ' מדינת ישראל (טרם פורסם)). יש אף לזכור, כי חוק מס ערך מוסף מטיל אחריות פלילתית על מנהל פעיל (ובבעלי תפקידים נוספים) של חבר בני אדם שעבד בעיר לפי החוק (סעיף 119). אף מנהל (או אחר) לא יופטרו מאחריות פלילתית בשל כך שהקונה לא העביר את כספי המע"מ שהתחייב לשלם (ראו, רע"פ 4/04/7917 הנ"ל). אין המשיב יכול לאחוז בחבל שני קצוותיו: מחד, לטעון בהליך פלילי המוגש נגד החברה ומנהלה כי העובדה שהקונה, אשר התחייב כלפי המוכרת (הuosk) לשאת במע"מ, לא העביר לידי את הסכום - אינה מהויה טענה הגנה; ומайдך, כאשר הסוגיה עולה בהקשר של הליך פירוק לטעון כי הכספיים שקיבל המוכר אינם שלו אלא מוחזקים

בידי המוכר בנאמנות. במלים אחרות, אין המשיב יכול לומר בעת ובעונה אחת, כי אין זה מעניינו אם הקונה העביר אף סכום המע"מ לידי העוסק, ואולם אם אכן הועבר הסכום, כי שין הוא למע"מ ואני מהוות חלק מקופתו של העוסק.

13. ננסה להשוות בין הכספיים אולם מהויב המוכר לשלם למע"מ ואשר אינם מוחזקים על ידו בנאמנות לבין הכספיים אותם חיב מעביד לנוכחות במקור משכבר עובדיין, לפי סעיפים 164-166 לפકודת מס הכנסת [נוסח חדש], תשכ"א-1961. החיב "המקוררי" באשר לכשי הnicioי במקור הוא העובד ולא המעבד (ראו: ע"א 438/90 פקיד שומה, חיפה נ' הד הקרים בע"מ, פ"ד נא(5) 668 (להלן - פרשת הד הקרים), - 684; עמ"ה (ח"א) 98/1501 וקנין נ' פקיד שומה תל אביב, מיסים יד/5 (אוקטובר 2000) 683). לעניין ניכוי במקור משכבר עובדה יש להבחין בין מצב בו המעבד ניכה מס במקור אך לא העבירו לרשותם מס הכנסת בין מקרה בו הוא לא ניכה מס אף שהחיב היה לעשות כן (לאבחן זו ראו, בדברי שלושת השופטים בפרשת הד הקרים). ברי, כי טענה הנאמנות תהא בעלת משקל רב יותר מקום שהמעביד אכן ניכה מס (אך לא העבירו) לעומת מקרה בו לא ניכה מס כלל (ראו, דעת היחיד של השופט מ' חסין בפרשת הד הקרים, עמ' 691; ראו גם, ע"א 92/4227 מדינת ישראל - מנהל מס רבוע נ' ארתק תחיה בע"מ, פ"ד נב(1) 448, 433). לבארה, הינו צרכיהם לומר איפוא, כי הכספיים שאמורים להיות מועברים לרשותם מס הכנסת כnicioי במקור משכברם של עובדים, בודאי כאשר הכספיים נוכו בפועל, אינם נכללים בkopft הפירוק. דא ע"א, חוב של מעביד למס הכנסת בגין אי העברת תשלום כאמור נזכר במפורש בסעיף 354(א)(2) לפకודת החברות אחד מן החובות שבדין קדימה. דומה, כי משנוזכר חוב זה במפורש, יקשה על רשותם המס הכנסת לטעון, כי כספי חוב כאמור אינם מהווים חלק מקופת הפירוק. מכל מקום, אין לנו צורך להכריע בנושא זה.

מסקנתנו, אם כן, היא כי הכספיים שעל החברות היה להעביר למע"מ לא הוחזו בידיהן בנאמנות או במעין-נאמנות. לפיכך, אין המשיב רשאי לשמור בידו את הכספיים כמעין-נהגה מכוח נאמנות.

הוצאות פירוק

14. טענה אחרת המועלית על ידי המשיב על מנת להצדיק את שמירת הכספיים בידו היא שמדובר ב"הוצאות פירוק" (לענין סדר העדיפות של הוצאות פירוק ראו, סעיף 354(ד) לפקודת החברות; תקנה 66 לתקנות החברות (פירוק), התשמ"ז-1987 (להלן - תקנות הפירוק); וכן סעיף 77 לפקודת פשיטת הרجل). אם אכן מדובר בהוצאות

פירוק, ברי כי עומדות הן מבחינות סדר העדריפות לפני החובות שאינם מובטחים. התשובה לטענה זו פשוטה בתכלית: הוצאות פירוק חלות, דרך כלל, משעה שניתן צו פירוק או לפחות מעט שנתמנה מפרק זמני. כל עוד תלואה בבקשת פירוק בבית המשפט וכל עוד לא ניתן צו פירוק או לא נתמנה מפרק זמני, לא ניתן כלל לדבר על הוצאות הפירוק. הוצאות פירוק כשםן כן הן. מתייחסות הן להוצאות הכרוכות בניהול הליני הפירוק (או הפירוק הזמני, אם נתמנה מפרק זמני לפני שניתן צו פירוק). כך למשל, כוללות הן את ההוצאות לימוש נכסים החברה על ידי המפרק, הוצאות שמוציא המפרק במילוי תפקידו (תקנה 66(1) ו-(3) לתקנות הפירוק), הוצאות שוטפות הכרוכות בניהול נכסים החברה ובתפעולם על ידי המפרק (למשל תשלום פרמיות ביתוח) ועוד (אולם דאו תקנות 21(ב) ו-66(2) לתקנות הפירוק העוסקות בהוצאות מסוימות להוצאות פירוק, אף שהוצעו לפני מתן צו פירוק ולפני מינוי מפרק זמני). במקרה הנכחי מדובר בשני תשלוםיים, זה הראשון בוצע לפני מינויו של מפרק זמני, בעוד שהשני שולם לאחר המינוי. ברם, החישום השני מתייחס לעסקה שקדמה למינוי, שלא נעשתה כלל על ידי המפרק הזמני, ואף החישום לא בוצע על ידי המפרק הזמני. מטעמים אלה לא ניתן לומר כי מדובר בהוצאות פירוק (לענין מעמדן של הוצאות הפירוק בסדר הנשייה, ראו: ע"א 353/62 הרט נ' כוונס הנכסים הרשמי, פ"ד יז 496, 503-504; ע"א 870/79 אגף המכס והבלו נ' אקסטיין (לא פורסם); ע"א 92/5957 עוז'ז באום נ' אשטרום נכסים ומימון בע"מ (לא פורסם); רע"א 99/292 שיכון עובדים בע"מ נ' טש"ת חברה קבלנית לבניין בע"מ, פ"ד נה(2) 61-63).

סעיף 268 לפקודת החברות - כללי

15. סעיף 268 לפקודת החברות מורה:

"כל עסקה בנכסים החברה וכל העברת מנויות או شيء
במעדרם של חברי החברה, שנעשה לאחר תחילת הפירוק
- בטלים, זולת אם הורה בית המשפט הוראה אחרת".

מועד תחילת הפירוק מוגדר בסעיף 265(א) לפקודת החברות בזו הלשון:

"פירוקה של חברה בידי בית המשפט ייחשב Caino
התחיל ביום שבו הוגשה בקשה הפירוק".

סעיפים אלה, המופיעים ביום כניסה החדרש של פקודת החברות, מקורים בחוק האנגלי. אף ביום כלולות הוראות בנוסח כמעט זהה ב-1986 Insolvency Act (ההוראות

המקבילות לסעיפים 268 ו-265(א) לפקודות החברות מצוית, בהתאם, בסעיפים 127 ו-129(2) ל-Law of Insolvency Act 1986.

במקרה דנא הוגשו בקשות הפירוק נגד חברת ח.א. מזון ונגד החברה הסינית ביום 25.9.97 וביום 14.10.97, בהתאם. שני התשלומים למע"מ בוצעו לאחר מועד תחילת הפירוק של שתי החברות: התשלום הראשון בוצע, כאמור, ביום 15.10.97 ואילו התשלום השני בוצע ביום 6.11.97. מכאן טענתו של המפרק, הנסמכת על סעיף 268 האמור, כי התשלומים למע"מ בטלים ולפיכך יש להשיבם לקופת הפירוק. מן הראוי לציין, כי משהסכימו בעלי הדין בדבר מועד תחילת הפירוק, אין מקום להידרשות לטענותיו החלופיות של המעדער בוגרעד להעדרת נושאים אסורה על פי סעיף 98 לפקודת פשיטת הרגל. האיסור שבסעיף 98 (החל בפירוק חברות מכוח סעיף 355(א) לפקודת החברות) מתייחס לתקופה של שלושה חודשים הקודמת להגשת בקשה הפירוק. הוואיל והתשלומים בהם עסקינו בוצעו לאחר הגשת שתי הבקשות, מילא אין הם יכולים לבוא בוגר העדרת מרמה (ע"א 630/72 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' המפרקים של אמבק לבניין בע"ח (בפירוק), פ"ד צז(2) 274, 277; לעניין התנאים לביטול עסקאות שנעו לפני הגשת בקשה הפירוק, ראו ע"א 89/153 ביאלוטוצקי בע"מ נ' ניר גדר בע"ח (בפירוק), פ"ד מה(1) 698, 700).

16. טרם שנבחן את מרכיביו השונים של סעיף 268 לפקודת החברות נתיחס בקצרה לתחילה. עסקאים אלו בתקופה שמצווער הגשת בקשה הפירוק ועד ליום מתן צו פירוק (או עד למינוי מפרק זמני טרם מתן צו הפירוק), או עד לדחיתת הבקשה. כמובן, שאין לדעת מראש כמה זמן יחולף מעת שמוגשת בקשה פירוק ועד לאחת מנקודות הזמן האמור. אורכה של התקופה תלוי בגורמים שונים, ביניהם יומנו של בית המשפט. ברור, שלא ניתן לצאת מנקודת הנחה כי בסופו של דיוון ייעתר בית המשפט לבקשת הפירוק. סעיף 268 מיועד להשיג מספר מטרות (ת"ה (ב"ש) 249/95 ע"ד לוראן איצקוביץ' נ' כלבו דג שלנו בע"ח (לא פורסם) (להלן - עניין איצקוביץ')): ראשית, ההוראה לפיה בטלות עסקאות באופן אשר עלול לפגוע בחברה ובנושיה" (ע"א 126/89 דר"ח עובדייה בלט, מפרק קופל טורס בע"מ נ' חברת מלונות דן בע"מ, פ"ד מו(3) 441, 450). החחש הוא שמנהל החברה ינקטו בתקופת הביניים מהלכים שונים אשר יגרמו לכך, כי עד שיינתחן צו פירוק מקין המשך של נכסים החברה או אף לא יותר נכסים ממשיים בוגר נכסים הפירוק. שנית, ישש נוסף הוא שנושא או נושאים מסוימים יועדפו, כך שייפגע עקרון היסוד שבדמי חדלות פירעון - השוויון בין הנושאים. שלישיית, יש למנוע מכך בו עצם הגשתה של בקשה פירוק תביא לחיסולה למעשה שלמעשה.

החברה. אם כלל ה לבטלות יהיה מוחלט וקשה, קשה להניח שידעו על דבר בבקשת הפירוק יהיו מוכנים לנצל עסקים עם החברה. כלל כאמור יחשוף את זה המנהל עסקים עם חברה שתלויה נגדה בבקשת פירוק לsiccon שידרש להחזיר ללא תנאי כספים ונכסים שקיבל منها. מכאן הסמכות שונתה לבית המשפט לאשר עסקאות, חרב הכלל בדבר בטלוות. יצוין, כי אישורו של בית המשפט יכול שיינ颤 לפני ביצועה של עסקה (*Re A.I. Re 556 ER 2 All 2 [1963] Levy (Holdings Ltd)*) ויכול להינתן אף לאחר מעשה (*Tramway Building and Construction Co Ltd [1988] 1 Ch 293*). ריבועית, הכוונה שנייתן לבית המשפט להכשיר חופה של עיקה בא לאפשר התחשבות באינטרסים של צד שלישי שעשה עסקה עם החברה, לאחר שהוגשה בבקשת פירוק לגביה. רואים אנו, אם כן, כי הוראותיו של סעיף 268 באות לשרת מטרות שונות, שייתכן כי לעיתים תיווצר סתירה ביניהן. ברור, כי אף שלעקרון השוויון בין הנושאים יש מעמד בכורה בדיני פירוק, לעיתים נסוג הוא בפניו שיקולים נוגדים. עצם האפשרות הנתונה לפי סעיף 268 להכשיר עסקאות מלבדה כי עקרון השוויון איננו חזות הכל, אף שיש ליתן לו משקל נכבר ביותר.

התנאים לתחולת סעיף 268

17. השאלה הראשונית שיש לבחון לעניין התנאים שבסעיף 268 לפקודת החברות, הינה האם התשלום למע"מ בא בגין "עסקה". ברי, כי המונח "עסקה" יכול בקשרו סיטואציה בה החברה מתחייבת תשלום תמורת או בפועל משולם תמורת כנגד רכישתו של נכס. לאור המטרת הראשונה הנזכרת - מניעת ריקון החברה מנכסיה - נראה שיש להעניק למונח "עסקה" פירוש רחב, באופן שיכלול אף תשלום כספים על ידי החברה (ראו, כהן: פירוק חברות, עמ' 383-384) ובכלל זה תשלום חוב לרשות המ. אין ספק כי הוצאה של כספים על ידי חברת מקטינה את היתריה שבוקופת והעל כן עלולים הנושאים להיפגעו. כבר התייחסנו לטענות המשיב בעניין זהות משלם הכספי למע"מ ומקורות (פסקה 8 לעיל). כזכור, קבענו כי על הדיוון להתנהל מתוך נקודת מזאת לפיה הכספי ששולם למע"מ היו בספי החברות. כספים נחשים לנכס של החברה בה מדובר על פי סעיף 268 (ראו, ע"א 400/91 בנק אוצר החיל בע"מ נ' תשלום חברת למסחר ולהשקעות בע"מ (בפירוק), פ"ד מו (5) 573, 577; השוו, *Hollicourt Contracts Ltd (in liq) v. Bank of Ireland [2001] 1 All ER 289* כי התשלומים למע"מ באים בגין עסקה בנכסי החברה. עתה נבחן האם ראוי היה לאשרם מכוח שיקול הדעת המוקנה לבית המשפט.

שיקול דעת בית המשפט לעניין סעיף 268

18. בית משפט קמא ציין, כאמור, בהחלטתו כי היא מבוססת, בין היתר, על הסמכות המוקנית לו מכוח סעיפים 268 ו-354(א)(4) לפקודת החברות לאשר עסקאות של חברה שהוגשה נגירה בבקשת פירוק ולסנות מדרגת הנשייה הקבוע בסעיף 354 לפకודת החברות. לפני שנפנה לבחינתו של סעיף 268 לעניין שיקול הדעת לאשר עסקאות, נתייחס בקצרה לסעיף 354(א)(4) לפקודת החברות. סעיף 354 קובע, בידוע, מהם החובות שבדין קדימה, היינו חובות שבחינת סדר הנשייה קודמים לשאר החובות שאינם מובטחים (ראו בפסקה 20 להלן). סעיף 354(א)(4) מנקה סמכות לבית המשפט מטעמים מיוחדים שיידרשו "להורוות שלא תחת עדיפות לחובות האמורים בפסקאות (1) ו-(3) כולם או מקצתם". פיסקה (1) עוסקת בחוב של שכיר עבורה (עד לתקרה מסויימת). פיסקה (2) מתייחסת לסכומים של ניכוי במקור משכר עבורה שלא הועברו לפיקד השומה (ראו פסקה 13 לעיל). פיסקה (3) עוסקת בתשלומי חובה, במסים המשתלמים לאוצר המדינה ובדמי שירות. פיסקה (4) שבסעיף 354(א) מאפשרת לבית המשפט לקבוע שחובות מסוימים בדין קדימה - אלה שבפסקאות (1) ו-(3) בלבד - לא יזכו לעדיפות בדין קדימה. משמעותה של קביעה כאמור היא שחובות אלה יירדו בדרגת הנשייה ויימצאו במישור אחד עם יתר החובות שאינם מובטחים. מכאן, סעיף 354(א)(4) אינו מסמיך את בית המשפט להעלות חוב בדין קדימה בדרגת הנשייה אלא רק להורידו (ראו, כהן: פירוק חברות, עמ' 606). משאמנו כל זאת נוכל לעבור ולבחון כיצד על בית המשפט להפיע את שיקול דעתו כאשר מונחת בפניו בקשה לאשר עסקה או כאשר הוא מתבקש לאיות על נושא להסביר את שיקיב.

19. על רקע מטרותיו של סעיף 268 לפకודת החברות (כאמור בפסקה 16 לעיל), נפק כי על בית המשפט ליתן דעתו לשמירה על שוויון בין הנושאים ולאי מתן עדיפות לנושא מסוים על פני נושאים אחרים, בעת שאישור העסקה עומד בפני בית המשפט (ראו: *Re Rafidain ; Re Gray's Inn Construction Co Ltd* [1980] 1 All ER 814 ; *Bank* [1992] BCLC 301). שיקול חשוב נוספת לעניין אישור העסקה הוא, כי העסקה נעשתה במהלך העשקים הרגילים של החברה ונovedה על מנת שהחברה תוכל להמשיך ולנהל עסקים בתחום הבניינים, עד שיזכר גורלה (ע"א 571/70 המפרקים של ניטן כץ, קבלנים כלליים בע"מ - בירוק נ' אוצר הקבלנים בע"מ, פ"ד כו(1) 72 ; כן ראו, כהן: פירוק חברות, עמ' 391 ואילך). כמו כן, שהנחה היא כי המשך ניהול

העסקים משרה אף את האינטראס הקיבוצי של הנושאים. כך לדוגמה, נקבע כי יש לאשר רכישת דלק על ידי חברת הובלוות - שעה שתלויה נגדה בקשה פירוק - אשר הייתה זקופה לדלק עבור כלי הרכב שלו על מנת להמשיך וlothefkrd (ראו, *Denney v. John* BCLC 901 [1992] Hudson & Co Ltd). עוד שיקול, שנזכר בדיון האנגלי לעניין אישור עסקאות של החברה עם צדדים שלישיים, הוא האם הצד השלישי, שהתקשר עם החברה לאחר שהוגשה נגדה בקשה פירוק, היה מודע להגשת בקשה הפירוק. ואתה, על אף שיקול זה אינו תמיד מכريع ועצם העובדה שמי שהתקשר עם החברה לא היה מודע לביקשת הפירוק, אין בה די על מנת להזכיר את אישור העסקה (לענין זה ראו, *Re Re 85 Leslie Engineers Co Ltd* [1976] 2 All ER 85). במצבים בהם מדובר בעסקה שנייה צדדים לה, אשר אחד מהם הינו החברה, על בית המשפט לבחון האם התמורה בעסקה חינה נאותה ורואה (ראו, עניין איצקוביץ').

דין קדימה ומטע'ם

20. לאחר שבחנו את הוראותיו של סעיף 268 לפקודת החברות علينا לבדר את השאלה האם להוראותיה של פקודה זו בעניין חובות בדיון קדימה, כאמור בסעיף 354, יש השלכה לענייננו. הזכרנו כבר, שסעיף 354(א)(3) דין בתשלומי חובה ומסים וכן בדמי שכירות אותן חייבת החברה. פיסקה (א) של סעיף 354(א)(3) עוסקת בתשלומי חובה. מושג זה כולל, בין היתר, מסים מוניציפליים. פיסקה (ב) של אותו סעיף מטפלת במסים המגיעים לאוצר המדינה ואילו פיסקה (ג) עניינה בדמי שכירות. לכל אחד מן החובות האמורים ניתן משקל זהה בסדר הנשייה הפנימי שביניהם, בעוד שדרגת הקידימות של החובות שבסעיף 354(א) היא על פי סדר הופעתם בסעיף (תחילת שכר עבודה, אחר כך סכום של ניכוי במקור ולאחר מכן החובות שציינו). סעיף 354(א)(3)(ב) מורה כדלקמן:

"מסים המשתלמים לאוצר המדינה שנשומו והוטלו על החברה עד 31 בדצמבר האחרון שלפני התאריך הקובל ושם כולם אינו עולה על השומה של שנה אחת, ומסים אחרים המשתלמים לאוצר המדינה שהחברה נתחייבה בהם, או שזמן פירעונים הגיע, במשך שנים עשר החודשים שקדמו לאותו תאריך".

ברור, שבמקרה הרגיל מע"מ אינו בא בוגדר מסים "شنשומו והוטלו על החברה" (לענין פרשנות בייטוי זה, ראו ע"א 648/82 פקיד השומה לגבייה מיזחצת נ' גפני, פ"ד לח(3) 813). אפשר שהדין שונה שעה שמדובר בשומה לפי מיטב השפיטה (המוחצת לפי סעיף 77 לחוק מס ערף מוסף), אך אין לנו צורך לדון בכך. בסיפה של

הסעיף המצווט מדבר על "מסים אחרים" שיש לשלם לאוצר המדינה ובבלבד שמועד החיוב או זמן הפירעון חל תוך שנים עשר חודשים שלפני ה"תאריך הקובלע". מושג אחרון זה מוגדר בסעיף 4(354) לפקודת החברות כיום מתן צו הפירוק לגבי החברה שפירוקה נעשה בידי בית המשפט ואשר לא החל בפירוק מרצון. אף שמע"מ איןנו נזכר במפורש בסעיף האמור, הרי לכואורה בכלל הוא בגדר "מסים אחרים" ובכפוף לסוגית מועד החיוב או הפירעון. יושם לב, כי במקרה שבפנינו אין לנו עניין עם תביעת חוב של המשיב הטוען שהחברה לא שילמה כספים ומעוניין שה חוב המש יכול לבדוק בדיון קידימת. אנו עוסקים בדרישה של המפרק להחזיר של חוב אחד ששולם ללא שהופעלו אמצעי גביה כלשם על מנת להביא להערכה של חוב אחד על פני חובות אחרים. כפי שנראה עתה לחוב מע"מ יש מאפיינים ייחודיים ועל רקע זה התייחסות חייבה להיות שונה בודאי עם שעסוקין בתביעה של המפרק להחזיר, בניגוד לדרישה של רשות המס לחשולם.

שיעור הדעת במקרה הקונקרטי

21. לאור מטרתו של סעיף 268 לפקודת החברות **ובהתחשב בשיקולים השונים** שצרכיהם להדrik את בית המשפט, علينا לבחון את נתוני המקרה הקונקרטי. מדבר בנסיבות מיוחדת, שכן חוב בו מדבר לא נוצר כתוצאה עסקה דו-צדדית, אף אין מדבר בחיוב רצוני, וכן אין מדבר בחוב חר פעמי אלא בחוב שיש לשלו מרי חורש בחודשו (על פי הנחות הספציפיות של החודש הקודם). עסקינו בחוב שנוצר במהלך ניהול שוטף של עסקיו החברות וניתן לראותבו, מבחינה מסוימת, מס המוטל על עצמו ניהול העסקי. מהיבט זה שונה מע"מ מפסים אחרים דוגמת מס שכח והיטל השבחה (לגביו היטל השבחה בהיבחנה בקשר לפירוק דאו, בג"ע 199/88 קהילת ציון אמריקאית נ' יוא"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, קריית אתה, פ"ד מג(1) 89). זאת ועוד, אין העוסק רשאי להטעם מן החובה החוקית המוטלת עליו לשלים מע"מ, במיוחד בזוכרנו כי אי תשלוח מע"מ מהויה עבירה פלילית (סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף).

נשאלת השאלה האם במקרה הנזכר מדבר אכן בעקבות שבוטלו תוקן כדי ניהול שוטף של עסקיו החברות. כזכור, המעשים שדרגינו חייב בمع"מ היו מכירה של סניפי החברות, היינו אין מדבר בנסיבות הבאים בגדר ניהול שוטף. האם בין אם המכירה הינה חלק הבסיס? עוניינו אנו בשילילה לשאלת זו. החיוב במע"מ חל בין אם המכירה הינה חלק מהלך העשיים הרגיל של החברה ובין אם אינה כזו (ראו הגדרות המונחים "עסקה" ו-"ציבור" בסעיפים 1 ו-2 לחוק מס ערך מוסף; כן דאו, ע"א 44/85 נוה אריאל בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף, פ"ד נא(3) 634). על כן יש להפריד בין עסקת הבסיס לבין החיוב במע"מ, שעה שבוחנו את העוניין מנקודת מבטו של הרעיון של סעיף 268 לפקודת החברות.

אילו נתקבלה הטענה כי אין על בית המשפט לאשר את תשלום המ"מ, היו לכך השלכות מרחיקות לכת. כזכור, ההוראה שבסעיף 268 בדבר בטלות עסקאות חלה לגבי התקופה צמיום הגשת בקשה הפירוק ועד שניתן צו פירוק (או עד שנחמנה מפרק זמן). תקופה זו יכולה להשתרע על פני מספר חודשים ואולי אף יותר מכך. האם נאמר, שבתקופה זו פטרורה החברה מתשלום מע"מ וכיולה לנוהל עסקיה בהחמל ממם זה? זאת ועוד, סעיף 88 לחוק מס ערך נוסף וחקנה 23(ב) לתקנות מס ערך נוסף, מחייבים את העוסק לישם את המס בו הוא חייב ברابر עם הגשת הדוח התקופתי (לפי סעיף 67 לחוק מס ערך נוסף נוסף) על ידו (המ' 256/81 פינברג נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). אי צירוף הדוח הנובע מהדוחה אף מהוועה עבירה פלילית (רע"פ 38/96 גולדשטיין נ' מדינת ישראל (א' פורסם)). בנסיבות אלה משמעותה המעשית של קביעה לפיה החברה פטרורה מתשליט מע"מ הינה, כי החברה פטרורה אף מריווח על העסקאות שעשתה, שכן אין היא רשאית לדוח על העסקאות ללא לשם את המס הכרוך בכך. אין כל הצדקה, לדעתו, למבחן שטור כאמור אף מפני שהוגישה נגד החברה בקשה פירוק. בנוסף לכך של לווצר, כי בזאת באשר מוגש דוח התקופי למע"מ מדובר באקט חד צדי מצידו של הנישום ואין דרישות המס אפשרות שלא לibal את החשלום מפני שהוגשה נגד החברה בקשה פירוק. אך נושא התמורה אותה מקבלת החברה אינו רלוונטי כאשר עסקינו בחוב מס. למעשה, יש לקבוע כי חובה היה על בית המשפט ליתן את אישורו לחשלום מע"מ אילו ביקש אישורו, בזודאי אם המדבר באישור בדיעבד. מושאלת עתה בגדר בקשה זו מפרק להורות על השבח החשלום, דין הבקשה להידחות.

סיכום

22. השאלה בה נדרשנו להכריע הייתה מה דינו של תשלום מע"מ ששולם על ידי חברת לאחר ייזוגה לגיביה בקשה פירוק. טענותו של מפרק החברה הייתה, כי מדובר בתשלום אפסו, בעוד שרשויות מע"מ טוענו כי לא נפל פסול כלשהו בתשלום וכי מכל מקום, על בית המשפט להחליטו בדיעבד. מצאו, כי התשלום שמעביר קונה לידי של מוכך עברו ניזם אינו מוחזק על ידי האחוזן בנאמנות או בمعنى נאמנות עברו רשויות מע"מ. אף אז נזכר, כי תשלום כאמור, שנעשה לפני מתן צו פירוק ולא בגדר פירוק זמני, דינו כתן דיוואה בפירוק. הסוגיה העיקרית הייתה באשר לנפקותו של סעיף 268 לפકודת החקלאות לעניין תשלום מע"מ. סעיף זה קובע, כזכור, כי עסקה בנכסי החברה שנעשתה לפני תחילת הפירוק בטלה, אלא אם בית המשפט הורה אחרת. על פי סעיף 265(א) לפקודה: חברות, הפירוק נחשב כאילו תחילן ביום הגשתה של בקשה הפירוק. מכאן, הצדקה כתן חשובה לשאלת מה דינו של תשלום מע"מ שנעשה לאחר הגשתה

של בקשה הפירוק. נמצא לנו, כי תשלום למע"מ מהוועה עסקה בנכסי החברה לעניין סעיף 268. על כן, התשלום נחשב כפסול, אלא אם בית המשפט מחייב לאשרו. בהתחשב בנסיבותיו של סעיף 268 לפקודת החברות ולאור מאפייניו של מע"מ, הגענו לכלל מסקנה כי היה מקום ליתן אישור בריעוב לביצוע התשלום. כפועל יוצא מכך לא היה מקום לטעות על המשיב להחזיר את הכספיים לידי המפרק. נציג, כי במקורה הנוכחי עסקנו בסיטואציה בה מע"מ שולם בפועל לידי רשות המס לאחר תחילת הפירוק ואילו המפרק עתר להסביר את הכספיים לידיו. לא נדרשו לדון במצב דברים שונים, בו הייתה לא שילמה את הכספיים שהגינו ממנה למע"מ, ואילו רשות המס טוענת בגדירה כליל הליכי פירוק כי זכותה לדשל את הכספיים קודמת לזכותם של הנושאים האחרים.

23. לפיכך, הערעור נדחה. המערער יישא בשכר טרשת עורך דין לזכות המשיב בסכום של 500 ש"ח. 25 ש"ח.

שופט

הנשיה א' ברק

1. מסכים אני לתזאהה אליה הגיע חברי השופט גرونיס, כי דין הערעור להידחות. גם לדעתו, כי לחיבב את המשיב להעבור לкопחת הפירוק כספי מע"מ שהתקבלו עצל לאחר תחילת הפירוק, מכוח סעיף 268 לפרקית החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983. זאת, משומן. אבל לא עליה בידי המערער להוכיח את התשתית העובדתית הנדרשת לביסוס טיעו. כי נעשה עסקה "בנכסים החברה", כאמור בסעיף 268 לפוקודה. נטל ההוכחה כי "אזורים המע"מ שלומו מתוך כספי החברות ("נכסים החברה") מוטל על המערער. אך ידרש את ביטול החשלומים וההעברת הכספי מהמשיב לкопחת הפירוק. מהשתלשלות נזינים בהליך עוגלה כי לא שאר בנטול זה. אספיר.

2. ב"רדייה למתן הוראות" לבית המשפט המחויז, בה דרש המערער לזכות על השבת הכספי. הוא ציין כי תשלומים בינוין מקופת החברות. למעשה, האמור בכלל כתבי יד. עם המערער לא הותיר מקום לספק כי החשלומים בוצעו על ידי החברות, ור. ציון הניחו המשיב ובית המשפט עצמו. במצב עובדתי זה דבק המערער גם בכתב כי יזר לבית משפט זה, והוא טען כי המשיב חייב "בהתורת הכספיים שקיבלו[ה] כ... החברות" (סעיף 48 לכתם הערעור). רק לאחר הגשת הערעור התברר למשיב כי, רצוי הנראה, הכספיים שלומו ממגור אחר. בעקבות זאת מצא לנכון המערער

להבהיר לראיינה, בשלב הסיכומים בעדרעור, כי הכספיים אכן לא שולמו מוקופות החברות; אך zwar בכספיים ששילם מנהל החברות דאו, אלא שלטענה המערער הכספיים היו **שייכים** לזרות בפירוק. המערער הוסיף כי העובדה שהתשלום בפועל נעשה על-ידי המנהל, כך כדי לסתור את העובדה שכספיים אלו היו של החברות.

3. ואולם, טענות מעין אלה - המועלות שאלות של עובדה ומשפט - מוקומן להתחבר בנסיבות הדיוונית ואין מקום להעלותן לדאונה בבית משפט של ערעור. המערער חיזק היה להציג בפניו עלראת הדיוון מצחית עובדתית מקיפה ומדויקת באשר למקור הכספי, ששימשו לחישום מע"מ. היה עליו להוכיח בבית המשפט המחווי כי מנהל החברות השתמש בכיסים אשר לאmittו על דבריו היו **שייכים** לחברות. משבחר להציג תשתה זובחתת חלקית ולקוויה, אין הוא יכול להיתלות בעת בכך שבಆרכאה הדיוונית הינו כולם כי הכספיים שולמו מוקופת החברות. אי הבahirות שקיימת כוונת באשר לזכות כל החברות לאותם בכיסים היא תולדת של התנהלות המערער. במצב דברים זה, אין עניין אם יש מקום להניח כי תשלומי המע"מ שולמו מתוך כספי החברות ("...החברה"). לטעמי, לא עליה בידי המערער להוכיח יסוד זה של סעיף 268 לפקווד נוכחה זו, בטדור אני מלהזכיר לשאלת העיקרית בה דין חברי השופט גרו... והיא האם יש לאשר ביצוע תשי"מ מע"מ לאחר תחילת הפירוק, על פי שיקול הדעת מסור לבית המשפט בסעיף 268 סיפה. שאלת מרכיבת זו אינה טעונה הכרעה במל... דין. אבקש להזכיר בצריך עיון.

הנשיה

השופט (בדוח) י. טירקל:

1. מה ריים של תשלומי מס ערך נוסף (להלן – "מע"מ") שולמו על ידי מנהלה של חברה אשר שהוגשה בקשה לפירוק, לטנין סעיף 268 לפקווד החברות [נוסח חדש], התשי"ג-1983 (להלן – "הפקורה"), אולם העסקה שבגינה הוטל המע"מ נועתה בטרם הוגשה בקשה הפירוק?

לדעת חברי הנכבד השופט א' גורוני, כאשר בדברים אמורים בעסקת מכיר, אין המוכר מחזק בכיסי המע"מ שקיבל בגין הידקה בナンנות, או במשמעות נאמנות, עבור רשות מע"מ. כמו כן סביר הוא כי תוצאות ליטיג'ם שבוצע לפני מתן צו פירוק ושללא

בגדר פירוק זמני אינו יכול להיחשב כהוזאה בפירוק. לדעתו, תשלום למע"מ הוא בגדר עסקה בנכסי החברה אולם, בעניינו, היה מקוון לאשר את התשלום בדיעבד, לפי סעיף 268 לפוקודת, ולפיכך יש לדחות את עדותו שייל המפרק. חברי הנכבד הנשיא א' ברק, מסכימים כי יש לדחות את הערעור מן הטענה שלא עלה בידי המערער להוכיח את התשתית העובדתית הנדרשת לביסוס טענתו כי נועתה עסקה בנכסי החברה, כאמור בסעיף 268 לפוקודת. נטל ההוכחה כי תשלומי המעו"מ שלו מתחום כספי החברה מוטל על המערער. הוא שדרש את ביטול ההזילומים וההעברת הכספי מהמשיב לקופת הפירוק. מהייתלשות העניינים בהליך עולה כי לא עומד בנטל זה. לאור מסקנה זאת לא נדרש הנשיאות לשאלת אם יש לאשר תשלומי מע"מ לאחר תחילת פירוק, על פי שיקול הדעת המשור לבית המשפט בסעיף 268 לפוקודת.

2. גם לדעתי דין הערעור להידחות. בחלוקת שנפלה בין חברי בשאלת האם הוכח כי התשלום בוצע מתחום "נכסוי החברה", העתי כedula הנשיא. אכן, בדרך כלל משולמים תשלומי המעו"מ על ידי החיבת ביזילום אלא שלא כך היה כאן. המערער והמשיב מסיחסים כי את הכספי שילם מיהלן של חברות, ובכך הודה המערער בכתב הערעור (ס"ף 5 לכתב הערעור), שלא כתם שטען לפני בית המשפט המחויז. גם בסיכוןיו היה המערער והמשיב כי הכספי יחולמו על ידי מנהלן של חברות אלא שלטענתו היו הכספיים שייכים לחברות. השאלה האם היו הכספיים שייכים לא החברה לפני הערכאה הדיונית, בעתו של המערער ש"ת את השאלה רק בדיון לפניינו, בעוד שבבית המ"ט המחויז דבק, כאמור, במנגנון דתמי אחר. הוואיל והמערער הוא הטוען כי עניינו כי בוגדר סעיף 268 לפוקודת הרוי שי"ז נטל להוכיח שתיקיימו יסודותיו של הסעיף, לרבות הייסוד של "נכסוי החברה" (ח"י ז"א 89/6 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' יורם גروس (ז' פורסם, פסקה 7 והאמנחים ז' שם)). בנטל זה לא עומד. יתר על כן, הכספיים שי"זמו כאן נמעאים בידי רשותות יז"מ ולא נמצא טעם מדוע לנסתה מן הכלל ש"המ"טיא מחברו עליו הראייה".

3. לאיין התוצאה שאליה הגיעו אינוי ריאץ צורך לדון בכל שאלות שבהן דין השופט א' זילזיניס. עם זאת עיר, מחד, לקובוי חומרות בעניין, כי אפילו היה התשלום יוצא מתחום "נכסוי החברה" מתקשה אוכל. י"ז כיצד בא תשלום למע"מ בגדר "עסקה" שוייתה "לאחר תחילת הכירוק", ל"ז סעיף 268 לפוקודת. זאת מן הטעם שמסופקני ז' תשלום מע"מ הוא בוגדר ז' כמשמעותו המקובלת של המונח "עסקה" בל"ז בני אדם (ראו והשו בס' דגד ז' "עסקה" בחוק מס עריך מוסף, תשל"ז-1975 ובחוק חברות, התשנ"ט-1999). זאת י. לצורך הקביעה כי תשלום המעו"מ הוא בוגדר ז' קה" שונעתה "לאחר תחילת

הוTEL המע"מ ובין "העסקה" של השלום דריש"מ עצמו. הפרדה מלאכותית כזאת מובילה לפרשנה לפיה, מחד גיסא, מכוחו ע' סייף 268 לפוקודת, לא ניתן לקבוע את בטלותה של "העסקה" בגיןה הוTEL דריש' – י"ר שקדמה להגשת בקשה הפירוק – ומайдן גיסא, ניתן לקבוע את בטלות "עסקה" – ליום המס עצמו. יותר כי אילו המפרק הוא שהיה מוציא את עסקת המכר שבגינה ה-2 המס, לא היה לבוארה ספק כי עליו לשלם את הצע"מ מתוך התמורה שהתקבלה ו"לפנוי העברתה לכל מטרה אחרת" (סעיף 18(ג) לחוק ריס ערך מוסף, חשל"ז-1975).

לעוני השאלה אם הווחקו כתפי המדי"א בנאמנות ייאמר כי הפרשה הנדרונה אינה פרשי' שבכל יום. העסקות שבגינו ה-1 המע"מ בוצעו, ככל הנראה,טרם הוגשה בקשה. הפירוק ובגין הווצהו השבויין – הן יותר סכום למע"מ. סכום המע"מ שאוין בחשבונות שולם על ידי הרוכשים, הוא בידי החברות והועבר למשיב על ידי מנהל החברות אחריו שהוגשה בקשה הפירוק. האם יש מקום לסתירה כי ההחזקה של כספי המע"מ בשלב שלפני העברתם לדיזיון דמס, ניתן לראותה כהחזקת בנאמנות עברור רשותם דמס. על כן אמרתי במרקם אזהר:

"ביסוד מוסד הנאמנות ע"ד בהתו של הנאמן להחזיק בנכש או לפועל בו לטובה ובחוcharה שיש לה תורף מ-ה הרבה משתמע, בין הה- שעוניין החובות, הסביבה, לפיכך, אם קיימות זיקות לשקיות נאמנות, רחמי נאמנות הדרכים שעל-פיהם נזאתה לא לא דרכי אופייניות בפירוט זה כדי ליטול נאמנות על-ידי זו מילוי נאמנות כדי לפסול נאמנות בפירוט כאות מסום שדייא – זאת רצוי מושם שדייא – החוק גם על נאכזביהם י"ר הררכיס שבסעיף 2 ל"ג פוקם, פ"ד נד (5) 267, 104).

אולם, כאמור לעיל, גם בעניין זה אין – רק בקבוע מסמורות.

הוחלט לרדחות את הערעור, כאמור בפסקה 23 לפסק דין של השופט גרוןיס.

ניתן היום, י"ג בסיוון תשס"ה (05.06.2005)

הנשיא שופט שופט (בדים)

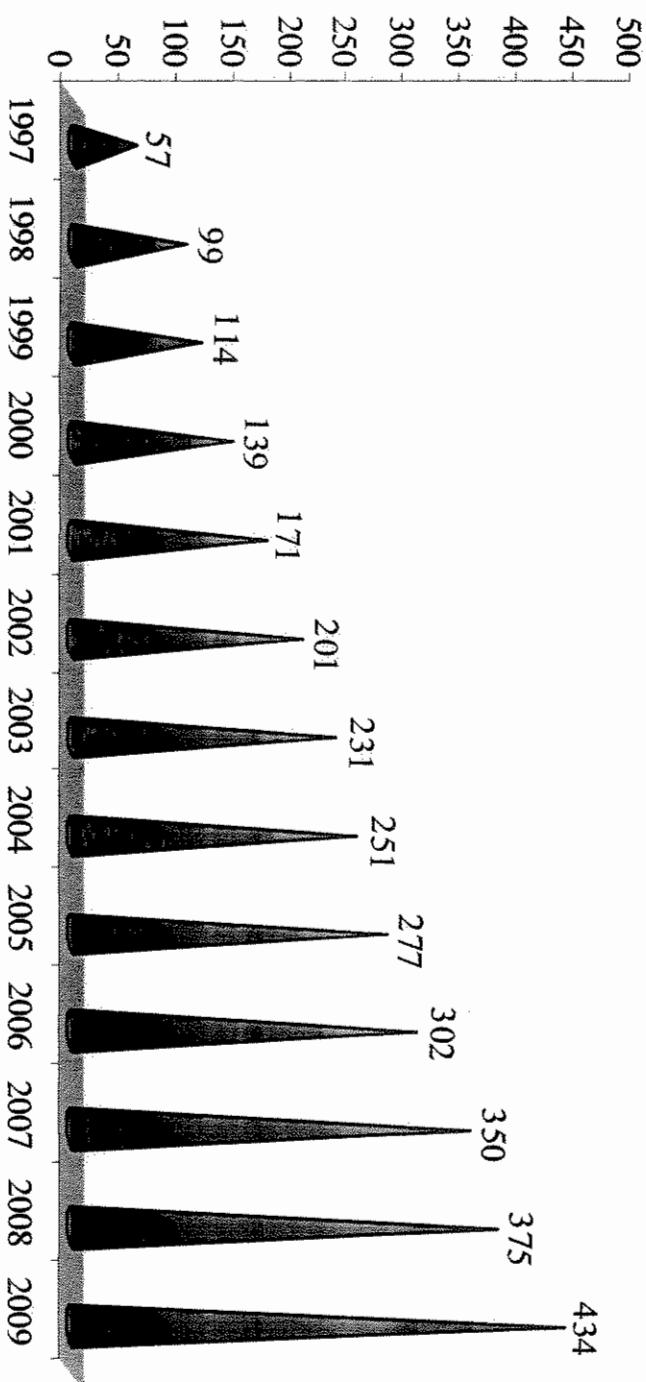
נוף כ

גידולי הרוח של חברת אסם מאז חיסול פיקנטי

מהמזרור לרמה של 13.0%

זוהי השנה השניה שער ברציפות שבה מציגה החברה גידול ברווח האזרחות גידול הרווח התפעולי פי 17.6!

התפתחות הרווח מפעליות וגילות (לפניהם הבנות / הוצאות אחרות)
(במלוני ל₪)

DSEIM

INVESTMENTS LTD.

השלוחות בע"מ

הרווות התפעלי ליפוי הנסאות והמצאות אחרות של הקבוצה בשנת 2009 גדל והסתכם לסך של 434,312 אלף ל' בהשוואה ל- 374,757 אלף ל' בשנת קודמת, גידול של **15.9%**.

הרווות התפעלי ליפוי הנסאות והמצאות אחרות של הקבוצה בשל הקבוצה בשל הקבוצה בשולשות חודשי הרבעון הרביעי של שנת 2009 עלה והסתכם לסך של 107,121 אלף ל' בהשוואה לשנת 98,134 אלף ל' בתקופה המקבילה אשתקד, גידול של **9.2%**.
הסיפור המשמעותי ברווח התפעלי הושג בעקבות תהליכי התיעולות שיפורו את הרווחיות ומרקורי ממיוג שיפור מרבי הפקה לאטור מרכז חזש, מיזוג מפעל הרטבים מפיה לשדרות וכן התיעולות הנובעת מהנガט שיפורת עבורה החדשות וביניהן גם פרו המתוולוגיה של גסטלה. יש לציין שההיליכי התתייעולות המובעים ממרכזי הפקה החדש וממיוג מפעל הרטבים מקרים מתקדמות על עוקמות הלימוד. שירותי נוטרים וטיפנים באו לידי ביטוי, מהמשפעה תיבית של מחררי חומרי גלם וכן מתחילהן של סינרגיות שנוצרו בתוצאה מהרכישות החדשות של Food Tech ו-Tribe. שירותי אלו ברווח התפעלי הושגו למורות העוליות הנובעות מהתוצאה מתיקופת הרווחה של מערכות המירושב החדשות שהחלו לפעול בربעון השני של שנת 2009.

הסיפור ברווח התפעלי בא לידי ביטוי בכל מגזרי הפעולות של החברה, והוא בתחום המזון ב眾 מפרוטות החדר והן בתהום המזון הקפוא והמצונן.

שיעור הרווח התפעלי לפני המהמזהור, עליה מרומה של 11.6% לרמה של שיעור המהמזהור בשנת 2009, לאחר מכן המהמזהור, עליה מרומה של 12.8% בשולשת החדשושים של הרבעון הרביעי הגיע שיעור הרווח התפעלי לפני הכנסתות והמצאות אחרות אחרים מלהמזהור לרמה של **13.0%**.

תוגך כא

חוות דעתך בדמיון אילן על נזקי פיקנטי

חוות דעת מומחה

בבית המשפט המחויזי בחיפה
בעניין שבין ניצולת הקרטל בע"מ ואח' ובין אסם תעשיות מזון בע"מ ואח'

שם המומחה: ד"ר אינג' בニימין אילן
מענו ומקום עבודתו: טכניקון 15 ר'ג

אני החתום מטה נתבקשתי על ידי ניצולת הקרטל בע"מ ופיקנטי תעשיות בשר בע"מ לחוות דעתני הקצועית בשאלת המפורטת להלן שנטעורה בבית המשפט בעניין הנדון. אני נותן חוות דעת זו במקומות עדות בבית המשפט ואני מצהיר בזאת כי ידוע לי היטב, שלענין הוראות החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשבועה בבית המשפט, דין חוות דעת זו כשהיא חתומה על ידי דין עדות בשבועה שנתי בבית המשפט.

ואלה פרטי השכלה:

תואר ראשון: B.Sc. הנדסת מכונות, הטכניון חיפה 1955
 תואר בהנדסה: Dipl.Ing. הנדסת מכונות ותעשייה, הטכניון חיפה 1956
 תואר ראשון: B.A. כלכלת אוניברסיטת בר-אילן, 1967
 תואר שני: M.A. כלכלת אוניברסיטת בר-אילן, 1972
 דוקטורט: Ph.D. כלכלת אוניברסיטת בר-אילן, 1980

ואלה פרטי נסיעוני:

נכלייתי כחבר הסגל האקדמי באוניברסיטה בר-אילן ומרצה בטכניון, באוניברסיטת חיפה, בנושאי כלכלת, ניהול עסקים, ותוכנון מפעלים, עסקתי עשרה שנים ביעוץ כלכלי, הנדסי ותוכנוני, למשרדיהם של ממשלה, גופים ציבוריים, מפעלי ייצור, מזון, חברות, בנייה ושירותים.

התבקשתי לתת חוות דעת בעניין הנזקים שנגרמו לתשlobת פיקנטי עקב הפסקת פעילותה בשנת 1997.

וזו חוות דעתך.

פרק א. ניתוח מעמדה של פיקנטי ערב הפסקת פעילותה בשנת 1997

1. בשנת 1997 הייתה פיקנטי אחת מתשלבות המזון הגדולות בישראל בעלת כ-9 סניפים גדולים, אשר נבדלה מיתר רשתות שיווק המזון בכך שבין 8 חברות התשלובת נכללו שני מפעלי מזון מרכזיים (בבני-ברק ובקריית-גת) אשר סיפקו למעטה מ-30% ממושבי המזון אשר נמכרו במרכולי התשלובת. עובדה זו להערכת הח"מ היא החסבר העיקרי להצלחתה של פיקנטי לשבור מחيري מוצריים בשוק המזון בעשרות אתחוזים.
2. פתיחת מרכולים בצד מפעלי המזון של התשלובת או לחלופין יצירת קווי חלוקה יומיומיים המקשרים בין מפעלי המזון של התשלובת ובין מרכולי התשלובת אפשרה לפיקנטי להתנתך מהביבורוּרטיה המסובכת של ניהול מלאים טריים המכובידה מאד על מפעלי ייצור המזון הטרי בישראל (נקניקים, סלטים, אוכל מוכן, חטיפים, דברי מאפה וכיו"ב).
3. הכפפת פעילות מפעלי המזון של התשלובת לצרכייהם של מרכולי התשלובת באופן אקסקלוסיבי יקרה, מבחינת מרכולי התשלובת, מצב אידיאלי אשר בו הם נהנו בלבדית ממושריהם של מפעלים "פרטיים". שיטת "המפעל הפרטאי" גם אפשרה ניהול מלאים יעלן הן ברמה הפרקטית והן ברמה החשבונאית, הקטנה של פחות וועודפים וירידה באחיזה מוצריים שפג-תוקפים ויש להشمידם.
4. בנוסף, קיצור משמעותו של פרק הזמן מהייצור ועד המכירה אפשר שיפור משמעותו של טריות המוצר, תוך הפחחת מינון חומר ישימור והארמת חמי מדף, ולפיכך השבתה טעם מוצרי המזון.
5. גמישות זו של יחסינו לצרכו-שיווק הנה נדרה ביותר במשק הישראלי. אכן, רבים מפעלי המזון בישראל מבצעים מכירה מסויימת ב"חנות המפעל" הבודדת הצמודה למפעלים, ואולם לרוב מעדיפים מפעלי המזון הגדולים הסתמכות על רשתות שיווק קיימות ומכירה "החוצה" על בסיסי תחשבן של אחוזי רווח לא גבוהים.
6. בסכום, מדובר בתשלובת ייצור בני-ברק ובקרית-גת הנשענת על רשות של 9 "חניות מפעלי" אשר נהנות מחירים, מטריות-מושרים ומידמיין של חניות מפעל אחד, והפרוסות בראשת מרכולים ארצית בני-ברק וקרית-גת, חיפה, הקריות, עמק חפר, באר שבע ירושלים ועוד. שטחי הייצור והמסחר של התשלובת נפרשו על פני אלף מייל והיא העסיקה כ-1000 עובדים בתפקידים ייצור, שיווק, מכירה, ניהול לוגיסטיקה, פרסום וכיו"ב.

7. כלכלי התשלובת קראו נכון את מגמות המפתחות בשוק המוצרים, כאשר בחרו למקם את סניפי הרשת בפרוורי הערים הגדולות תוך זיהוי מוקדם של מגמות הצרכנים לעבור לרכישה בחנות ענק. לאלה יתרון במגוון מוצרייהם, בטריות הסחרה ובעיקר במחירים נמוכים. ניתן לקבוע כי פיקנטי זיהתה מגמה זו עוד לפני כמעט שני שנים, נרוכה לקראותה ופעלה לפיה - ואמורה הייתה להמשיך ולקצור את פרותיה.
8. מדיניותה של פיקנטי פתחה אפקטי צריכה חדשים לשכבות החלשות. כך למשל, עד כניסה "פיקנטי" לענף הפסיכטרמה, היה מוצר זה נחלטם של השכבות במובסס בלבד. בשנים האחרונות זהו מוצר המצוי בהישג ידה של כל משפחה כמעט, וזאת הודות ל"פיקנטי" שהחלה לייצר ולמכור פסטרומה בפחות ממחצית המחיר של מתחריה באותה עת.
9. למעשה, מבין רשות המרכולים הפרטיות, הייתה פיקנטי רשות המרכולים הפרטית הותיקת, המנוסה הגמישת והערנית ביותר לצרכי השוק. הצלחותיהן המרשימות של רשותות ותיקות-פחות ומנוסות-פחות מפיקנטי, כ"חצי חינס" ו"טיב טעם", מעידה כי פיקנטי הקדימה אותן בקריאת המפה הצרכנית. לו הייתה יכולה להמשיך בפעילותה, הייתה פיקנטי יכולה לשמור על מקומה כבכירה מבין המרכולים הפרטיים.
10. תיאור דברים זה מותבוס גם על העובדה, שפיקנטי ביצה כל הזמן מוחלים דינאמים לקידום פעילותה ולביסוס מעמדה בשוק. תשולבת פיקנטי פרסמה במהלך 18 שנים קיומה לפחות מודעות בעיתונות, ובהן הודגשת מחירים הנמוך של מוצריה לעומת מתחריה, בהדגישה החילוב הייעיל של ייצור ושוק, שאפשרו מכירות בהיקף גדול ובמחיר נמוך. המודעות של פיקנטי פורסמו בעיתונות הארץ (בעיקר בעיתון ידיעות אחרונות) ובתשדרים ברשת ב'. פיקנטי הייתה למפרסם השלישי בגודלו בעיתונות הכתובה בישראל אחריו חברות הסלולאר "פלפון" ו"סלקום".
11. פיקנטי עסק במשך שנים בהשקעה התקציבי פרסום של מיליון שקלים על מנת לבצע חדרת מוצרים ומותגים באופן שאינו מקובל בשוק הישראלי. פיקנטי הייתה תשולבת המזון היחידה בישראל אשר פתחה משרד פרסום פרטי עם צוות מלא. הדבר אפשר הווולה ניכרת בעליות פרסום, חסכו בעמלת משרד-פרסום, גמישות בניצול שטחי פרסום "מתים" על בסיס מקום פניו והשגת تعريفים בהתאם. התמקצעות בקשרי פרסום-פרסומאי וזריזות תגובה.
12. בחירת ציפורות הפרסום (עיתון היומי הארץ הנפוץ במדינת ישראל ורשת הרדיו הארץ הפופולרית ביותר בישראל) היקפי הפרסום (מיליוני שקלים) מצבאים כי כוונת פיקנטי הייתה להשולט באופן שיטתי ומדווד על שוק המזון בישראל ולהחולל בו מהפכה

משמעותית. למעשה, פיקנטי בנתה בכך כ שני עשוiri קיומה פלטפורמה פרטומית כדי לאפשר לה את הפריצה המתוכננת.

13. בעת סיום פעילותה, הייתה התשלובת בעיצומו של מהלך התפרשות הכלל ארצית, והשלה באותה עת רק את החלק הקטן מתוכננות להתרשות כלל ארצית. עקרונותיה של תוכנית זו התבسا על מיצוי הפטנציאל של המוניטין הכלל ארצי אשר פיקנטי צברה במשך שנים פעילותה וקידום מוצרייה.

14. עם הפלטפורמה השיווקית העצמאית אשר עמדה לרשותה ערבי הרטל, הייתה פיקנטי יכולה להציג לשוק כל מוצר כמעט. פיקנטי פיצחה את הנוסחה לחטבות על הצל המבני הוטתיק בשוק המזון, המכטיב כבר שנים ארכוכות חסמי כניסה גבוהים לענף. פיקנטי דילגה מעלה מחסומים אלה, ושידרה ללקוחותיה ובעיקר למתריה ש"הכל אפשרי".

15. הדרה נורנת, כי מעמדה של פיקנטי כמובילה בשוק המרכולים הפרטיים, היה נשמר ואף מתגבר, במיוחד לאור המגמה, שפיקנטי הייתה החלוצה שלה, של נגיסת הרשותות הפרטיות המתרבות, בנתה בשוק של הרשותות הוטתיקות, אך השמרניות והבלתי ייעילות.

16. הנזות המוגז לעיל שמש בסיס להערכתו בדבר הנזק שנגרם לתשלובת פיקנטי עקב הפסיקת פעילותה, כפי שיפורט להלן.

פרק ב. הערכה במותית של הנזק שנגרם לתשובה פיקנטי בשל הפסקת

פעילותה

יסודות ההערכה חן :

1. הערכת הנזקים נעשתה רק על בסיס מוצרים שפיקנטי ייצרה וגם שוקה. נבחרו 3 מוצרים מוביילים בלבד, שלגביהם ישנים נתוניים במותיים בתקופת סוף פעילותה של תשובה פיקנטי. 2 מהם – מקרנה ועוגות יוצרו ושוקו למשה, והשלישי – פיקלי – היה בתהליכי הקמה, שהופסקו עם חיסול פעילות פיקנטי.

2. בנוסף לכך הייתה לפיקנטי פעילות ענפה של ייצור ושוק שליטים ונקיינים מייצור עצמי, אולם מחדר נתוניים לא נלקחו אלה בחשבון. יש להניח כי הכללתם הייתה מחייבת על הערכת נזק גדולה מהmoצג להלן.

3. הנתוניים ששמשו בסיס לחישובי נמסרו לי עיי מר משה בדש.

- עבור מקרנה קבלתי נתונים מכירות והוצאות תפעול ממוץ עד אוגוסט 1997 כמפורט בלוח 1.

- עבור עוגות קבלתי נתונים מכירות והוצאות תפעול מינואר עד אוגוסט 1997 כמפורט בלוח 2.

- עבור פיקלי קיבלתי נתונים תחזית מכירות והוצאות תפעול לאוקטובר עד דצמבר 1997 כמפורט בלוח 3.

5. מנתוניים אלה נבנתה הערכה של רוחcis תפוקלים שהיו יכולים להיות לפיקנטי לו הייתה ממשיכה בפעילותה בנושא הניל. הערכה נבנתה עד סוף שנת 2003.

6. ההנחה המפורטות ששמשו לחישובי ההערכה הם מתבססות על נתונים פיקנטי כפי שתוארו בפרק א' :

פיקנטי נמנית על לסקטור הרשותות "הפרטיות" שבתנאי השוק הקיימים מראים גידול מהיר ביותר, תוך נגיעה בחלקן של הרשותות הגדולות. מגמה זו האצה בשנים האחרונות, משום שהם עונים על הצורך של ניצול תקציב קנייה מצומצמים של הרכנים בקרה היילה ביותר. מגמה זו הולכת וגוברת. השימוש של ייצור ומכירות הקמתה לפיקנטי עדיפות אפילו בקרב הרשותות "הפרטיות", ויצרה תופעה ייחודית ומושכת לקוחות. הוותק וחומוניטין של פיקנטי, יחד עם אופייתה המיעוד, כפי שתואר לעיל, הציבו את פיקנטי כמובילה בסקטור המרכיבים הפרטיים.

7. נקיטה הערכת שיעור הפסד המכירות מאז הפסקת הפעולות ועד סוף 2003 כללה :

- עבור מקרנה נערכה על בסיס נתונים לוח 1, המסתויים באוגוסט 1997, הערכת המכירות שהיו צפויות, על בסיס הגידול מתחילת השנה, ועל בסיס מתון יותר, מספטמבר עד סוף 1997, והנזק שנגרם לפיקנטי בתקופה זו. בפיירות, חונת כי המכירות של מוצר זה שהייתה בחדרה לשוק - גידול של מכירות חודשיות מ- 25 טון ביינואר עד 160 טון בחודש אוגוסט – יגדלו עד ל-180 טון בחודש דצמבר 1997.

- עברו עוגות נערכה על בסיס נתוני לוח 2, המסתויים באוגוסט 1997, הערכת המכירות שהיו צפויות, על בסיס הגדל מתחילת השנה, ועל בסיס מתון יותר, מספטמבר עד סוף 1997, והנזק שנגרם לפיקנטי בתקופה זו. בפרקוט, הונח כי המכירות של מוצר זה שגם היה בהחדרה לשוק - גידול של מכירות חודשיות מ- 75 אלף יחידות בינואר עד 170 אלף יחידות בחודש אוגוסט – יגדלו עד ל-180 אלף יחידות בחודש דצמבר 1997.
- עברו פיקלי נלקחה התחזית לפי לוח 3, לפייה היו צפויות מכירות של 90 טון בממוצע חודשי בתקופת אוקטובר עד דצמבר 1997.

8. עברו שנת 1998 נעשתה הערכת המכירות על בסיס דצמבר 1997, מוכפלים ב-12 חודשים בתוספת שיעור גידול ממוצע שנתי של 5%.

בעבר השנים 1978 עד 2003 נלקח שיעור גידול שנתי ריאלי ממוצע של 10%. בסה"כ, שיעור הגדל הריאלי שנלקח בחשבון על פני 6 שנים הוא 69% בלבד. זהה הנחה זהירה ביותר, שכן קרוב ודאי להניח כי לאור הגדל המהיר של סקטור הרשות הפרטיות שחל בשנים אלה, הייתה פיקנטי לפחות מכך את פעילותה בתקופה זו לו יכולה להמשיך ולפעול.

9. כל החישובים נערךו לפי רווחים תפעוליים.
לפי נתוני לוחות 1,2,3 נלקחו רווחים תפעוליים כ-% מהמכירות כלהלן:

בעור מקרנה –	54%
בעור פיקלי --	60%
בעור עוגות --	46%

10. הנזק העיקרי חושב על בסיס שני מרכיבים:
א. הפסד רווחים לאורך התקופה הנידונה. כל הנתונים שוערכו למחירי 2003 בתוספת שיעור אינפלציה כולל של 20% לעומת מחירי 1997 בהם נערךו החישובים הבסיסיים.
לצורך פשוטות סוכמו החפסדים סכום אריתמטי פשוט, תוך יותר על זכיית ריבית על הרווחים נמנעו, ואשר הוספה הייתה מחייבת על נזק גדול יותר.
ב. שווי השוק שהוא צפוי להיות על בסיס מוצרים אלה בלבד, לפי מכפיל רווחים תפעוליים של 15 מכפיל זה נמוך משל חברות מזון מסוימות אחרות.

פרק ג - תחזיבי הנזקחלק א- הפסד רוחחיםמרקנה – מכירות ורווחים שנמנעו (במחצית 1997)

2003	2002	2001	2000	1999	1998	1997	שנה
							ספטמבר
3653	3321	3019	2744	2495	2268	690	מכירות טון
46936	42669	38790	35264	32058	29144	8867	פדיין (אלפי ש"ח)
25346	23041	20947	19043	17311	15738	4788	רווח תעוקלי 54% (אלפי ש"ח)

עוגות – מכירות ורווחים שנמנעו (במחצית 1997)

2003	2002	2001	2000	1999	1998	1997	שנה
							ספטמבר
3653	3321	3019	2744	2495	2268	700	מכירות (אלפי י"ח)
18263	16603	15094	13721	12474	11340	3500	פדיין (אלפי ש"ח)
8401	7637	6943	6312	5738	5216	1610	רווח תעוקלי 46% (אלפי ש"ח)

פיקלי – מכירות ורווחים שנמנעו (במחצית 1997)

2003	2002	2001	2000	1999	1998	1997	שנה
							אוקטובר
1826	1660	1509	1372	1247	1134	270	מכירות טון
19176	17433	15848	14407	13098	11907	2835	פדיין (אלפי ש"ח)
11506	10460	9509	8644	7859	7144	1701	רווח תעוקלי 60% (אלפי ש"ח)

סיכום רווחים שנמנעו (אלפי ש"ח במחצית 1997)

מרקנה – 126,213

עוגות – 41,858

פיקלי – 56,823

סה"כ: 224,894 אלף ש"ח

לכך יש להוסיף תיקון מחירים למחצית 2003, בתוספת אינפלציונית של 20% לתקופה 1997 עד 2003.

לפיכך סך ההפסד ממניית מכירות, במחצית 2003 הוא 269,873 אלף ש"ח.

ובהעגללה קטנה:

ההפסד המוצע ב� ממניות מכירות של 3 המוצרים הוא 270 מיליון ש.

חלק ב – הפסד שווי שוק

הרווות התפעולי יהיה מתקביל ממכירת 3 המוצרים בשנת 2003, באלפי ש. מחירים 1997 הוא:

מרקנה – 25,346

עוגות – 8,401

פיקלי – 11,506

סה"כ: 45,253 אלף ש"ח

לכן יש להוסיף תיקון מחירים למחירים 2003, בתוספת אינפלציונית של 20% לתקופה 1997 עד 2003.

לפיכך הרווות התפעולי יהיה מתקביל ממכירת 3 המוצרים בשנת 2003, באלפי ש. הוא 54,304 אלף ש.

ובהעגה קטנה:

הרווות התפעולי יהיה מתקביל ממכירת 3 המוצרים בשנת 2003 הוא 54 מיליון ש.

מכאן, שוויו השוק יהיה צפוי להיות על בסיס מוצרים אלה בלבד, לפי מכפיל רווחים תפעוליים של 15 (מכפיל הנמוך משל חברות מזון מסוימות אחרות).

54 מיליון ש. x 15 = 810 מיליון ש.

כלומר, שווי השוק שפיקנטי הפסידה, נכון לעבשו, עקב אי הפעלה, הוא 810 מיליון ש.

סיכום חוות הדעת

הערכת הנזק שנגרם לתשלובת פיקני עקב הפסקת פעילותה מאוגוסט 1997 עד סוף 2003, על בסיס 3 מוצרים מוביילים, מהם שניים שיוצרו למעשה והשלישי שהיה צריך להיכנס לייצור מיידי :

הפסד רווחים – 270 מיליון ש

הפסד שווי שוק – 810 מיליון ש

סך ההפסד: 1,080 מיליון ש

זו חוות דעתך.

ד"ר אינג'י בנימין אילן

20.1.04

תאריך

לוח 1 נתונים מכירות והוצאות תפעול ממרץ עד אוגוסט 1997
מרקינה

97-97	אוגוסט-97	יול-97	ינכ-97	מאי-97	אפריל-97	מרץ-97						
אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח						
בפועל	בפועל	בפועל	בפועל	בפועל	בפועל	בפועל						
160	155	94	75	45	26	26						
2,053	1,989	1,206	962	577	334	334	חטיף בוטנים מכירות בש"ח					
₪ 706	₪ 684	₪ 415	₪ 368	₪ 221	₪ 117	₪ 117	חטיפים ישירים					
₪ 96	₪ 93	₪ 56	₪ 38	₪ 22	₪ 21	₪ 21	עובדיה ישירה					
₪ 19	₪ 19	₪ 11	₪ 8	₪ 4	₪ 3	₪ 3	אחזקה					
₪ 26	₪ 25	₪ 15	₪ 10	₪ 6	₪ 5	₪ 5	אנרגגיה					
₪ 8	₪ 8	₪ 8	₪ 8	₪ 8	₪ 8	₪ 8	דמי שכירות					
₪ 15	₪ 15	₪ 15	₪ 15	₪ 13	₪ 12	₪ 12	פחית					
₪ 870	₪ 844	₪ 521	₪ 374	₪ 175	₪ 166	₪ 166	סה"כ עלות מכר					
₪ 1,183	₪ 1,145	₪ 685	₪ 396	₪ 175	₪ 164	₪ 164	רווח גלמי					
57.6%	57.6%	56.8%	41.2%	30.3%	49.2%	49.2%	רווח גלמי ב%					
							הוצאות תפעול					
₪ 19	₪ 19	₪ 11	₪ 8	₪ 4	₪ 4	₪ 4	שכ"ע עבודה אחר					
₪ 5	₪ 5	₪ 5	₪ 5	₪ 3	₪ 2	₪ 2	ארגונה ומים					
₪ 5	₪ 5	₪ 5	₪ 5	₪ 4	₪ 3	₪ 3	משדיות					
₪ 40	₪ 35	₪ 30	₪ 20	₪ 30	₪ 30	₪ 30	פרסום					
₪ 12	₪ 12	₪ 12	₪ 12	₪ 9	₪ 8	₪ 8	אחזקת רכב					
₪ 2	₪ 2	₪ 2	₪ 2	₪ 2	₪ 2	₪ 2	ש. מקצועים					
₪ 1	₪ 1	₪ 1	₪ 1	₪ 1	₪ 1	₪ 1	عملות ואחרות					
₪ 84	₪ 79	₪ 66	₪ 49	₪ 53	₪ 50	₪ 50	סה"כ הוצאות תפעול					
₪ 1,098	₪ 1,066	₪ 619	₪ 347	₪ 122	₪ 114	₪ 114	רווח תפעול					
54%	54%	51%	36%	21%	34%	34%	רווח תפעול %					
₪ 3,367	₪ 2,268	₪ 1,202	₪ 583	₪ 236	₪ 114	₪ 114	רווח תפעול מצטבר					

לוח 2 נתוני מכירות והוצאות תפעול ינואר עד אוגוסט 1997
עוגות

۱۷۰

שם כוֹן נִזְקָדָה בַּאֲלָגָה		פְּנֵי אֲלָגָה									
שם	מספר	שם	מספר	שם	מספר	שם	מספר	שם	מספר	שם	מספר
אלעוויה	97-050	אלעוויה	97-050	אלעוויה	97-050	אלעוויה	97-050	אלעוויה	97-050	אלעוויה	97-050
בפעל	170	בפעל	170	בפעל	150	בפעל	140	בפעל	99	בפעל	87
כתחם באליט B	75	כתחם באליט B	75	כתחם באליט B	58	כתחם באליט B	58	כתחם באליט B	375	כתחם באליט B	290
מכירות	850	מכירות	850	מכירות	750	מכירות	700	מכירות	495	מכירות	435
הנזהר שולחן	272.0	הנזהר שולחן	272.0	הנזהר שולחן	240.0	הנזהר שולחן	224.0	הנזהר שולחן	158.4	הנזהר שולחן	139.2
תוצרת יישרים באלווי	110.5	תוצרת יישרים באלווי	110.5	תוצרת יישרים באלווי	97.5	תוצרת יישרים באלווי	91.0	תוצרת יישרים באלווי	64.4	תוצרת יישרים באלווי	56.6
ונגדה ישורה	2.7	ונגדה ישורה	2.7	ונגדה ישורה	2.4	ונגדה ישורה	2.2	ונגדה ישורה	1.6	ונגדה ישורה	1.4
אוחזקה	5.4	אוחזקה	5.4	אוחזקה	4.8	אוחזקה	4.5	אוחזקה	3.2	אוחזקה	2.8
אנרגיה	9.0	אנרגיה	9.0	אנרגיה	9.0	אנרגיה	9.0	אנרגיה	9.0	אנרגיה	9.0
דמי' שכירות	9.0	דמי' שכירות	9.0	דמי' שכירות	9.0	דמי' שכירות	9.0	דמי' שכירות	9.0	דמי' שכירות	9.0
פותח	408.7	פותח	408.7	פותח	362.7	פותח	339.7	פותח	245.5	פותח	217.9
סוח' עלויות מכיר	44.1	סוח' עלויות מכיר	44.1	סוח' עלויות מכיר	38.7	סוח' עלויות מכיר	36.0	סוח' עלויות מכיר	24.9	סוח' עלויות מכיר	21.7
חולות גני	51.9%	חולות גני	51.9%	חולות גני	51.6%	חולות גני	51.5%	חולות גני	50.4%	חולות גני	49.9%
49.2%		49.2%		49.2%		49.2%		49.2%		49.2%	
האטזת תפרען	9	האטזת תפרען	9	האטזת תפרען	8	האטזת תפרען	8	האטזת תפרען	5	האטזת תפרען	4
שכ' עבדה אחר	2	שכ' עבדה אחר	2	שכ' עבדה אחר	2	שכ' עבדה אחר	2	שכ' עבדה אחר	2	שכ' עבדה אחר	2
ארמונה ויתם	4	ארמונה ויתם	4	ארמונה ויתם	4	ארמונה ויתם	4	ארמונה ויתם	4	ארמונה ויתם	4
תשדרה' דילן	25	תשדרה' דילן	25	תשדרה' דילן	25	תשדרה' דילן	25	תשדרה' דילן	25	תשדרה' דילן	25
פסוט	8	פסוט	8	פסוט	7	פסוט	6	פסוט	5	פסוט	4
אוחזת רכב	2	אוחזת רכב	2	אוחזת רכב	2	אוחזת רכב	2	אוחזת רכב	2	אוחזת רכב	3
ש. מלחצ' איעטם	1	ש. מלחצ' איעטם	1	ש. מלחצ' איעטם	1	ש. מלחצ' איעטם	1	ש. מלחצ' איעטם	1	ש. מלחצ' איעטם	1
עמלית ואחרות	1	עמלית ואחרות	1	עמלית ואחרות	1	עמלית ואחרות	1	עמלית ואחרות	1	עמלית ואחרות	1
סוכ' ריאזות תפועל	51	סוכ' ריאזות תפועל	51	סוכ' ריאזות תפועל	49	סוכ' ריאזות תפועל	48	סוכ' ריאזות תפועל	44	סוכ' ריאזות תפועל	43
רוח תפועל%	39.0	רוח תפועל%	39.0	רוח תפועל%	33.8	רוח תפועל%	31.2	רוח תפועל%	20.6	רוח תפועל%	17.4
רוח תפועל%	46%	רוח תפועל%	46%	רוח תפועל%	45%	רוח תפועל%	45%	רוח תפועל%	42%	רוח תפועל%	40%
רוח תפועל מעסרו	2.053	רוח תפועל מעסרו	2.053	רוח תפועל מעסרו	1.662	רוח תפועל מעסרו	1.272	רוח תפועל מעסרו	934	רוח תפועל מעסרו	622

לוח 3 נתוני תחזית מכירות והוצאות תעסוק אוק' עד דצמבר 1997
עוגות

לְעוֹד תִּהְעַזְבֵּנִי

כטף ג'

חוות דעת מומחה

בבית המשפט המחוזי בחיפה

בעניין שבין ניצולת הקרטל בע"מ ואח' ובין אסם תעשיות מזון בע"מ ואח'.

שם המומחה: ד"ר אינג' בנימין אילן.

מענו ומקום עבודתו: טבנקין 15 ר'ג.

אני החתום מטה, נתקשתי על ידי ניצולת הקרטל בע"מ, לחוות דעתם המקצועית בשאלת המפורטת להלן, שנותורה בבית המשפט בעניין הנדון. אני נותן חוות דעת זו במקומות עדות בית המשפט, ואני מצהיר בזאת כי ידוע לי היטב, שלענין הוראות החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשבועה בבית המשפט, דין חוות דעת זו כשהיא חותמה על ידי, כדי עדות בשבועה שנתתי בבית המשפט.

ואלה פרטי השכלי:

תואר ראשון: B.Sc. הנדסת מכונות, הטכניון, חיפה 1955.

תואר בהנדסה: Dipl. Ing. הנדסת מכונות ותעשייה, הטכניון, חיפה 1956.

תואר ראשון: B.A. כלכלה, אוניברסיטת בר-אילן 1967.

תואר שני: M.A. כלכלה, אוניברסיטת בר-אילן 1972.

דוקטורט: Ph.D. כלכלה, אוניברסיטת בר-אילן 1980.

ואלה פרטי ניסיוני:

נכלייתי כחבר הסגל האקדמי באוניברסיטת בר-אילן, מרצה בטכניון, ובאוניברסיטת חיפה, בנושאי כלכלה, ניהול עסקים, וtecnicon מפעלים. עסكتי עשרות שנים בייעוץ כלכלי וטכני, למשרדי ממשלה, גופים ציבוריים, מפעלי ייצור, מזון, חקלאות, בנייה ושירותים.

התבקשתי לתת חוות דעת המבירה את סוגיות שיוון הנזקים, שנגרמו עקב הפסקת פעילותה של תשלובת פיקנטי בשנת 1997.

זו ההבהרה לחוות דעת מיום 20.1.2004.

1. הנני מפרט הבהרה זו למטרות שכל המובהר להלן ברור ומובן מתוך התכנים והתחשבים בחוות דעתיכי מיום 20.1.2004.
2. ברור מה חוות דעת הניל' שכל תחשיבי הנזק המפורטים בחוות דעתיכי מיום 20.1.2004, אשר הוגשה במסגרת בש"א 001326/04, בתיק א 000168, בבית-משפט נכבד זה, **מתיחסים אך ורק לנזקים הנובעים מאובדן מכירת שלושה מוצריהם אשר היו מיוצרים בידי ניצולת הקרטל בע"מ** (לשבור: פיקנטי תעשיות מזון בע"מ).
3. מכאן **שבל תחשיבי הנזק מתיחסים בולם לתובעת, ניצולת הקרטל בע"מ.**
4. כמצוין מפורשות בחוות דעתיכי הניל', מדובר בשלושת המוצרים המוביילים (מקרינה, עוגות ופיקלי). הנזקים המפורטים בחוות- דעתיכי הניל', **הנס נזקים המשקפים אובדן רווח ממכירת מוצרים אלה, על בסיס מחיר מכירה בשעריו המפעלים.**
5. בתחשבים הניל', לא נכללו תחשיבים כתוצאה מאובדן מכירת מוצרים אחרים, אשר יוצרו בידי התובעות, כדוגמתسلطים ונקיוקים, וזאת מהעדר נתונים זמינים.

זו הבהרה לחוות דעתיכי.

ד"ר אינג' בנימין אילן

חתימה

213.3.04

תאריך